

II

vurulunca, kafasından fişkıran kanlar bunlar. Yoksa yanan bir kimseden kan fişkırmı?

Mahşerî bir kalabalık var 23 Eylül Salı günü öğle namazında Beyazıt Camii'nde.... Profesörler, Üniversitenin diğer öğretim üyeleri, milletvekilleri, gençler, ihtiyarlar, cahiller, alimler, manevî dayanaklarımız, büyüklerimiz, zenginler, fakirler.... Onbinlerce mümin... Koskoca Beyazıt Camii'nin alamadığı, dışarıya taşan cemaat... Hepsi, hepsi Şehid Mustafa'ya son vazifelerini yapmak için toplanmışlar buraya. Onbinler...

Kur'an okuyor hafızlar Şehid Mustafa'nın ruhuna... Kur'an okuyor amcası, yeğeni Şehid Mustafa'ya...

Öğle namazı bitmiştir. Cemaat koşuyor musalla taşının önüne ve saf bağlıyor. Ama saf bağlamak mümkün mü ki, kalabalıktan?

"...Er kişi niyetine: Allahü Ekber !" Ve onbinlerin dilinde: "Allahü Ekber !"

Cenaze namazı bitmiştir.

İmam Abdurrahman Gürses'in vediz bir konuşması ve cemaate soruşu: "Nasıl bilirsiniz?" Haykıran, gönülden figan eden onbinler: "İyi, hem de çok iyi biliriz !" Gene soruyor, Abdurrahman Efendi: "Yarın, huzur-u ilâhî'de de buna şehadet eder misiniz?" ve, gene haykıran onbinler: "Ederiz !"

"El- Fatiha".... Bütün şühedanın, son şehidin ruhuna okunan "Fatihalar"

Elér üzerindeki tabut... Dillerdeki tekbir: "Allahü Ekber, Allahü Ekber...."

Millî Türk Talebe Birliği önüne getiriliyor, Mustafa'nın tabutu. Orada da okunacak Fatihalar. Caddelerde insan seli. Bütün yol kapalı gelişe de, gidişe de. Sadece Allah'a açık gönüller.

Cağaloğlu Meydanı hınca hınç dolu. O meydan, meydan olalı görmemiştir böyle kalabalık. Davasının önderliğini yapan teşkilatçı, o teşkilatın önünde anılıyor

Mustafa. Canı gibi sevdiği, uğrunda canını bile feda ettiği yerde.

İmam Hatip Okulları Federasyonu, Türkiye Yüksek İslam Enstitüleri adına konuşuluyor; O'nu küçücükken tanıyan İlim Yayma Cemiyeti Başkanı Yusuf Türel konuşuyor. Yeşilay adına konuşuyor ve MTTB Genel Başkanı Burhaneddin Kayhan konuşuyor.

Ve, MTTB binasını boydan boya kaplayan, güzel bir cümle: **BİR ÖLECEĞİZ- BİN DIRİLECEĞİZ.** Önün yanında biri daha: **ÖLÜRSEK ŞEHİD, KALIRSAK GAZİ...**

Sonra tekrar omuzlar üstündeki şehid, Şehid Mustafa... Ebedî istirahatgâhına doğru gidiyor omuzlar üstünde... Gene tekbirler, tehiller... Bir şehidin cenazesi ne ile kaldırılabir ki?..

Cağaloğlu, Nuruosmaniye, Beyazıt, Vezneciler... Ve, yaşlarını gönüllerine

akıtanların yanında, pencerelerden ağlaşanlar.... Mustafa omuzlarda, Türk

bayrağına sarılmış tabutu önde... Ardında, aynı davaya gönül vermiş onbinler,

terden sırıl sıklam olmuş yürüyor. Caddeler almıyor, trafik zaten durmuş. İşte Fatih, Edimekapı... Artık Ebaeyyübel Ensari'nin huzuruna geliyoruz yavaş yavaş.

Eyyûp, İstanbul'u manevî başkent yapan, Hz. Eyyûb'un huzuru... İşte Mustafa geçiyor şimdi oradan... Ve, onbinlerin tevakkufu. Salat-ü Selam veriliyor minareden

gönüllere, ruhlara işleyen, "Allah'ım bize de böylesini nasib et" duasında bulunduran bir salâ, bu. Ve, ardından okunan onbinlerce Fatiha.

Sonra, ağır ağır yokuşu tırmanış. Şehid Mustafa'yı meleklerle buluşacağı makamına bırakmaya gidiyoruz. Mareşal'in, Fevzi Çakmak'ın kabrinin biraz altında mezarı...

KAYNAK: MTTB Basın Yayın Müdürlüğü Neşriyatı- ŞEHİD ÖLMEZ
Kitabı Yayına Hazırlayan: Osman MÜFTÜOĞLU - 1970

Amcası Halim Bilgi- Hocapaşa Camii İmamı:

Kendisine bir amca olarak değil, baba muamelesi yaptım. İmam-Hatip'e yazıldığından beri yanımdadır. Lisede aktif bir hale gelince kendisine, "Oğlum bu kadar önde gözü kara gitme." dediğim zaman "Amca bu benim mücadelemdir, ben başka türlü olamam." dedi. Kendisine tesir

edemeyeceğimi bildiğimden bıraktım ve davası ile onun yolunda şehid oldu. Allah huzurunda da temizliğine şehadet ederim.

İbrahim Onluuysal (Amcazadesi-İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü Öğrencisi): Amcazadem ve dava arkadaşım **Mustaf Bilgi** 20 Eylül Cumartesi (Cumartesi) pazara bağlayan gece hadise olmuş, ertesi günü şehadete ulaşmıştı) gecesini malum hain zihniyetin kurbanı olarak hakkın rahmetine kavuşmuştur. Amcazadesi olarak ilkokuldan beri çalışmalarını, başarılarını gururla takip ettiğim ve istikbalde kendisinden büyük vazifeler beklediğim bu mücahid kardeşimin vefatıyla teessürüm büyüktür.

Mustafa Bilgi ile ilkokulda ve İmam Hatip Okulunda beraber okuduk. İmam Hatip okulundan sonra O'nun en büyük arzusu lise kanalıyla üniversiteye girip, çalışmalarını orada devam ettirmekti. Bu fikir O'nda iman haline gelmişti. Nitekim bu fikrini tahakkuk ettirmek için, Pertevniyal Lisesi son sınıfına kaydoldu. bu esnada inandığı davada bir cemiyet insanı olarak çeşitli demeklerde ve bilhassa M.T.T.B'de faaliyet gösteriyordu. Üstün çalışmalar sayesinde arkadaşları arasında her cihetten temayüz etmişti. Şöyleki, O'nun buğurdaki çalışması me'ün, hain zihniyetin de dikkatini çekmişti. Bu itibarla, kanaatimizce kardeşimiz takip ediliyordu. Ve Birlik binasında bir kahbenin bombasına kurban gidiyordu.

Mustafa Bilgi, davası uğruna şehadet mertebesine ulaşmıştır. Fakat davası yürümektedir. O'nun hayatta iken yegâne arzusu da bu idi. Allah-ü Teala'dan kardeşimize rahmet, dava arkadaşlarına muvaffakiyyet diler, O'nun amcazadesi olarak bir değil binlerce kardeşi olarak şehid olmaya hazır olduğumuzu bildiririz."

KAYNAK: Tohum Dergisi: Eylül-Ekim 1969 Sayı:43

Mustafa Bilginin kaleminden:

GENÇLİĞİMİZ ve ASIL SUÇLULAR

"Nesiller, milletlerin beka teminatıdır. Varlıklarını, kuvvetli oluşlarına, çeşitli yoketme çabaları karşısında devamlılıklarını ve medeniyet sathında yükselişlerini onların sağlam karakterli hakikatçı, milli varlıklarının devamı için yerinde gözükmeye başlanırlar. Bu, kimserin inkar edemeyeceği bir sosyal gerçektir. O halde geleceğimiz ve milletler arasındaki durumumuz, yetiştirmekte olduğumuz nesle ve dolayısıyla bizim onların eğitiminde göstereceğimizi ihtimama bağlıdır. Gençliğin manevi duygular bakımından zayıf ve eksik oluşunun mesuliyeti, önce onlara değil, kendilerinin eğitiminde yanlış yol tutarak dejenere olmalarına meydan veren gençler yetiştirmekte mükellef olanlara aittir. Bekâmızın teminatı olan gençliği, içindeki cevheri ters yönde kullanırmak suretiyle kurutanlar, milli benliğinden, asırlardır bağlı kaldığı örf ve adetinden, kendisini üç kıtanın hakimni kılan imanından ve ona her şeyden önce insan olduğu, böylelikle kainatın en şerefli mahluku olduğunu bildiren manevi değerlerinden soğutup; ilim ve teknikteki ilerlemelerini ömek alıp, kendi bünyesinde tatbik etmeye çalışacak yerde, batının hippilerini, beatniklerini; ferde insanlığını unutturup, ahlaksızlaştıran modasına gönül vererek, kendilerini hiç uğruna harcayan bir takım salyalı ağızların akıttıkları zehiri yudumlayarak, sapık ideolojilere saplanan, böylelikle milli şeref ve haysiyetimiz için yüz karası haline gelen bir topluluk durumuna getirilen kimlerdir? Maarif hayatımızı dejenere ederek, sağlam ictimai bünyemizi bozmaya çalışan; yoğun çalışmalar neticesi birlik ve beraberlikten uzak, kardeşlik duygusundan yoksun, nefsi arzularının esiri olarak her türlü kirliliği işlemeyi meşru sayacak bir zihniyetin hüküm sürdüğü bulanık havayı yaratmak isteyenlerdir, asıl suçlular! Bu tip çalışmalar karşısında birleşen imanlı, kuvvetini sağlam inançlarından ve temiz karakterlerinden alan, mazisine bağlı gençleri ezmek, yıldırma, fikir meydanında yalnız kalıp, diledikleri gibi at oynatmak için ellerinden gelen her şeyi yapanlardır asıl suçlular."

KAYNAK: MTTB Basın Yayın Müdürlüğü Neşriyatı- ŞEHİD ÖLMEZ
Kitabı Yayına Hazırlayan: Osman MÜFTÜOĞLU - 1970

MUSTAFA ÇOLAK: Nisan 1993-Bosna

Şehid Mustafa Çolak, 7 Mayıs 1993 günü, memleketi olan Adapazarı'nın Karasu İlçesinde, giyabî cenaze namazı kılındı.

Ocak ayında Bosna'ya gittiği bildirilen Mustafa Çolak'ın, giyabî cenaze namazına katılanların bir hayli fazla olduğu dikkat çekiyordu.

O gün Karasu'nun sokakları, Şehid Mustafa Çolak'ın afişleriyle donatılmıştı. Şehidin arkadaşları tarafından hazırlanan pankartta ise: "Ey Şehid ! Yolunu Sürdüreceğiz." ifadesi göze çarpıyordu. Şehidin resminin bulunduğu bir bez pankartta da, şehidin "Ya Bosna kurtulur gelirim, ya da şehid olurum" sözü yer almaktaydı.

Merkez Camii İmamı tarafından kılınan giyabî cenaze namazı sonrasında, tekbirler getirilerek, sloganlar arasında, merasim sona ermiştir.

KAYNAK:Yeni Yeryüzü Dergisi-Mayıs 1993 Sayı:1

MUSTAFA EMEKSİZ:6 Kasım 1978-Adana**Müslüman Genç Kasım 1991 sayı 11 sayfa 25:**

(Aşağıdaki roportaj 1978 tarihli Adana'da çıkan Tevhid Dergisi'nden alınmıştır.)

Bir oda, şehid odası, şehidin acı-tatlı 18 yılını geçirdiği oda. Bu oda dahi Mustafa Emeksiz'in her şeyiyle ömek olduğunu belgeliyor.

Odaya girer girmez pencere üzerindeki Kabe'nin güzel bir portresiyle karşılaşıyoruz. Yüreğimize bir iman feyzi doluyor. Sol duvara baktığımızda Allah (cc) lafzının çok güzel yazılmış bir tabloyu görüyor, içimize bir sıcaklık doluyor. Onun altında hac mevsiminde çekilmiş Arafat dağının güzel bir fotoğrafı...

Karşıda ise bir kitaplık... Mustafa'yı şehadet mertebesine yükselten kitaplar. Her biri birbirinden değerli. Köşede bir sedir. İşte şehidimizin odası.

Tevhid: Bu gün siz bir şehid bababsısınız. Acababir şehid babası olarak ne düşünüyorsunuz. Bu olay sizi ve ailenizi çok sarstı mı?

Abdullah Emeksiz: Çok memnunum. Allah'a şükürler olsun. Allah için, Din-i İslam için bir evlat yetiştirdim. Kendisi tüm Hafız'dı. Kalbim çok müsterihdir. Bu uğurda bir şehid vermiş olduk. Ailemiz de şehid ailesi oldu. Elbette üzüldük. Evlat bu... Can, üzülmemek elde değil. Belki hakkımızda böylesi daha hayırlıdır. Madem Ceenab-ı Allah buna layık görmüş... Bir şey de duydum. İmam Hatip Okulu'nda öğrenciler derslere girmeyip, olayı protesto etmeleri, hatim indirmeleri beni çok duygulandırmıştır. Hem evi dolup taşıyor. Köye giden kalabalığı görecektiniz. Köye sığmıyorlardı. Bunlar benim için hep bir şereftir. Bütün çocuklarım, Allah yoluna feda olsun.

HAYAT HİKAYESİ

Tevhid:Şehid kardeşimizin en yakını ve babası olarak hayat hikayesini anlatır mısınız?

Abdullah Emeksiz: Önce isterseniz şundan bahsedelim Benim evlenmeden öne dahi, bir idealim vardı. Biliyorsunuz, bizim gençlik dönemlerimizde Kur'an okumak çok zordu. Omuzu tüfekli jandarmalar gelecek diye, gizli gizli okurduk. Böyle olmasına rağmen, az buçuk öğrenmişim. Ben iyi hatırlıyorum. Gerdeğe gireceğim gece Allah'a şöyle dua etmişim. "Allah'ım bana bir erkek nasib et ki, senin uğruna tüm hafız yapıp, senin yolun için çalışsın." Allah'a şükürler olsun, duam kabul oldu.

ÇOCUKLUĞU:

1.5.1958'de KARAISALI'nın Başkurt Köyü'nde doğdu. kendisi iki yaşındayken, yani 1960'ın kışında Adana'ya yerleşti. Çocukların hepsi Adana'da büyüdü. İlkokulu bitirdikten sonra, Adana Müftülüğü'ne bağlı Yağ Camii Kur'an Kursu'na verdim. Kur'an'ı hatmettikten sonra, eki olduğu için, müftülük tarafından tüm hafızlık için Karaisali'ya gönderildi. Kur'an kursunda, 4 sene okuduktan sonra Adana'ya geldi. Bu sefer, müftülükte Arapça dersleri almaya başladı. Sağolsun müftümüz Cemaleddin Kaplan'ın yardımıyla Kozan'da ortaokulu dışardan bitirme imtihanlarına katıldı. İki imtihan süresi içinde imtihanları kazanıp diplomasını aldı. O sene Adana İmam Hatip Okulu'nun lise kısmına kayıt yaptırdım. İşte bildiğiniz gibi iki yıldır İmam Hatip lisesi'nde okuyordu.

Çocukluğuna dönecek olursak. Küçük olduğundan beri her hareketi ölçülüydü. Evin içinde olsun, mahallede olsun, devamlı her kese ömek olurdu. İlkokulu birinci sınıftan beşinci sınıfa kadar hep takdimnameyle geçmişti. Şunu hiç unutmam. Bir gün beşinci sınıf öğretmenini bana rast geldi. "Mustafa'yı ne yapıyorsun?" dedi. Ben de "Kur'an kursuna, ondan sonra da, imam Hatip'e göndereceğim" deyince, suratı asılarak "Çocuğun hayatını zehirleme, öğretmen okuluna gönder." demişti.

AHLAKI

Evde kardeşlerine karşı, mahallede komşulara karşı kadar iyi davranıyordu ki, mahalle kanağıyor şimdi. "Gelinlik kız gibi terbiyeli maşallah" derlerdi. Sessizdi. Hiç kimseye dokunmazdı. Karıncanın dahi incinmesini istemezdi. Öyle ki pencerenin perdesini açıp ta, dışarıya bakmaya utanırdı. Onsekiz yaşına gelmiş, karşımda bir kelime dahi konuşmazdı.

2

Polisten alınan bilgiye göre, Mustafa Emeksiz, evine giderken komünistlerin saldırısına uğramış; kamından, bıçakla ağır şekilde yaralanmış ve hastahaneye kaldırılmıştır.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MUSTAFA GEÇOL: 12 Nisan 1980-Istanbul

**Münir Kaya'nın cenaze namazından çıkanların üzerine ateş açıldı
Çeliktepe'de iki Akıncı daha şehid edildi**

Şehid Mustafa Geçol'un cenazesi, bu gün Fatih Camii'nde kılınacak ikindi namazından sonra, memleketi olan Kayseri'ye gönderilecek.

Olayda bir Akıncı ağır yaralandı.

Çeliktepe Sanayi Mahallesi'nde önceki gün şehid edilen **Münir Kaya'nın** cenaze namazına katılan arkadaşlarına, kimlikleri belirlenemeyen üç kişinin açtığı ateş sonucu; İTO Makine Bölümü Öğrencisi **Mustafa Geçol**, olay yerinde şehid edilmiştir. Aynı olayda ağır yaralanan İTO öğrencisi **Necip Kural**, kaldırıldığı Şişli Çocuk Hastahanesi'nde kurtanlamayarak şehid olmuştur. Diğer yaralılarından **İsmail Demir'in** durumunun ise, iyiye doğru gittiği öğrenilmiştir.

Çeliktepe Sanayi Mahallesi'nde, ötedenberi etkinliklerini sürdüren Akıncı gençlere, bir süredir komünistlerin sıkışan saldırılarıyla karşılaştıkları belirtilerek, bu tür saldırıların cevapsız bırakılmayacağını, şehid edilen her kardeşlerinin hesabını tek tek soracaklarını bildirmişlerdir.

Öte yandan MSP Genel Başkanı **Necmeddin Erbakan** da, Şehid **Mustafa Geçol'un** ailesine bir başsağlığı telgrafi göndererek "şehidlerimize Allah'tan rahmet ailelerine de sabır diliyorum" demiştir.

KAYNAK: Milli Gazete-14 Nisan 1980

MUSTAFA GÜMÜŞ: ? - BATMAN

Gaziosmanpaşa Milli Gençlik Vakfı tarafından yayınlanan Şahid isimli yayın organının 7 Kasım 1994 tarihli 7. sayısı "Şehid Mustafa Gümüş" özel sayısı gibi yayınlanmıştı.

"Şehid Mustafa Gümüş İçin..." başlıklı yazıda Necdet Kütünk şehidimiz için şöyle yazmaktaydı:

Giresun'lu, 24 yaşında, 40 günlük evli. Evlilik ibadetini borç para ile yapmış. Evi şu anda sıvasız. Tek serveti kütüphanesi. Imam-Hatip Okulu ve Edebiyat Fakültesi mezunu. Öğretmenlik için Batman'a görevlendirilmiş.. Seve seve gitmiş. İkinci yılına girmiş. Adresi belli olmayan kurşunların sıcaklığında "Şehadet sururi inkılabest"i tutarak, günah yüklü dünyadan cennetteki köşkünde yerini almış

24 Eylül 1994, Cumartesi günü, ikindi namazında Küçükköy Camii'nde, Şehid Mustafa'nın cenaze namazına gittim. Belediye görevlileri sürekli anons yapıyorlardı: "Araçlarınızı kaldırın. Biraz sonra bölgemize Sayın Valimiz ve Büyükşehir Belediye Başkanımız, şehid öğretmen cenaze namazı için gelecekler." Küçükköylüler anonsu dinliyor, gereğini yapıyorlardı. Şehid edilen bir tarafta, devletin öğretmeni yani memuru idi. Diğer taraftan da gönüllü kuruluşlarımızdan, MGV'nin G.O. Paşa Teşkilatlanma Başkanlığını yapmış bir ferdi idi. Yani bir ayağı atanmışları, bir ayağı seçilmişleri temsil ediyordu.

Millet merakla atanmışları ve seçilmişleri bölgesinde bekliyordu. Ben de bir seçmen olarak, aynı duyguları taşıyordum.

Musalla taşının önünde saf olduk. Cemaati tanıyorum. Ön saflarda kim var kim yok. Vali beyi göremedim. Ancak, tabutun hemen önünde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı, Imam-Hatip mezunu belediye başkanı, başında takkesi ile Recep Tayyip Erdoğan; O'nun yanında G.O. Paşa Belediye Başkanı Recep Koral, yanında Esenler Belediye Başkanı Mehmet Ocalan, Bolluca Belde Başkanı Fahri Kazankaya'yı gördüm. Gönlüm, idrakim daha çok seçilmişleri görmek istiyordu. Herhalde bölgelerinde yoğun çalışmalarından, bu yolculuğu uğurlamaya gelememişlerdi.

Siyasi partilerden görebildiğim kadarı ile RP İl teşkilatından Mustafa Aydın ve Hasan Yılmaz Beyleri görebildim. İlçelerden G.O. Paşa RP İlçe Başkanı Lütfi Aykaç'ı gördüm. MGV'den Abdullah Sevim ve arkadaşları gözleri yaşlı bir şekilde safta idiler. Şehidin tabutu başında ruhu ve kararlılığında kesin ifadeler kullanan R. Tayyip Erdoğan, üslup olarak bürokrasinin rehabetine kapılmamış olmanın coşku ve heyecanını yaşıyordu. Özellikle MGV'li gençlere musalla başında tavsiyeleri kayda değerdi. Son cümlelerini burada aktarıyorum: "Eğer biz, Alla (cc) yolunda bulunduğumuzdan dolayı öldürüleceksek, Ya Rabbi şehadetimizi kabul et." Bu duaya kim "Amin" demez ki?

G.O. Paşa Belediye Başkanı'nın Cami ile Kur'an Kursu arasındaki parka "Mustafa Gümüş" adını vermesi, gençleri fevkalade mutlu kıldı.

Tabut, gönüldaşların omuzları üzerinde, son durağa getirildi. Mustafa, yeni dünyaya açılan kapıya indirilirken, güneş batmak üzere idi. Yaklaşık 3.5 saatlik bir merasimle muhatap olmuştu.

Kabristan çıkışında Hicri Mercan ile karşılaştım. O esnada cemaatten su kutuları ile para para toplamak isteyenleri gördüm. Hicriye: "Yanlış yapılmasa iyi olur" dedim.

Beraber yürüdük. Beşyıldız otel lobilerinin, park yerlerindeki otomobillerin marka ve modellerini mukayese ettik... Canlı, tahrik edici Mercedesler kabristanda yoktu.

Tabutu kucaklayan, altmışlarında gözyaşları ile sulanan beyaz sakallı Bekir Tübü amcalar vardı.

R. Tayyip Erdoğan şehidin evine kadar geldi. Anne ve babası ile görüştü. Şehid ailelerinin derterine, acılarına ortak olmaya çalıştı.

MGV G.O. Paşa Temsilciliği, Mustafa Gümüş için kampanya açmış, evi ile ilgili borçlarını da üstlenmiş.

Mustafa Gümüş, Batman'da şehid edildi.

Olayın tanığı ve sanığı yok

Bilinen 15.30'da alındığı.

Hanımının İstanbul'a ailesine telefon açarak, "Mustafa'yı kaçırdılar" diye söylemesi. Bir gün sonra da "Mustafa'yı şehid ettiler." diye söylemesi.

Eşref Bitişleri alıp götürülen terör, peşinden posta kutusu bırakmıyor, ölen gidiyor, kalanlar kahırlarından kan tükürüyor. Ölenlerin yakın çevresi, tabii ki kan tükürüyor.

Şehid Mustafa'nın evinin önüne çıkarken, komşuları belediye başkanını görünce "Başkan su, Başkan su" diye bağırışmaları, Tarkan ve Sibel Can tiplerin, milleti ne derecede ruhsuz, şüursuz, idraksiz, bencil hale getirdiğini gördüm.

İster istemez Bahçelievlerde kimlik soran polisi, ahından vurup kaçanların, geride bıraktığı kan gölünde; orayı işaret ederek gülen çocukların, güler poz vermesini hatırladım.

İnsanlar ölüyor, çocuklar gülüyor.

İnsanlar ölüyor, koca koca adamlar, tabutun üzerinde "Başkan su" diyor.

İnsanlar ölüyor, koca koca adamlar Muazzez Abacı'nın göğsünden dünyaya bakıyor.

Mustafalar ölüyor, şehid kanlarının üzerine istikbal planları yapılıyor. Korkarım bu mübarek kanlar, korkarım bu bozulmayan mübarek cesedler hepimizi tutar. Kan tutar dizimizi, çakılıp kalırız. "Korkuyorum; kan tufanında günahlardan boğulmaktan.

İnsanımızın ölüme, şehadete bu kadar duyarsız oluşu ırkıyor beni. Adeta gelecekte olacak olan bu tufanın işareti mi bu? Bilemiyorum.

Bekir Tübu Amca'nın tabuta omuz verebilmek için, gençler ile tartışmasındaki o manayı, genç kuşak nimetler ile karşılaşınca kayıp mı ediyor.

Müslüman, dünya ile sıcak ve yakın temasta olunca, dünya fırnında erimiyor mu?

Öyle değil mi Mustafa Gümüş, Metin Yüksel, Sedat Yenigün, Salih Kara, Mustafa Sevim, Fuat Çağlar kardeşlerim. Sorumu ölümlere sorabiliyorum. Dinlerin hal ve gidışleri, bana feyz vermiyor. Feyz ve bereket damarlarının o tiplerin, salih olmayan amellerinden tıkanacağından korkuyorum.

Herkesin önüne düşüp yürüyenler, arkaları peşisıra gelen çile yumağı insanları süründürmemelidir. Fert, cemiyet ve aile hayatında örnek teşkil edecek sosyal bir yapı ortaya konmalıdır.

Gönül pencerelerini dünyaya kapalı, ahirete açık tutmalıdır.

Üstad Necip Fazıl Kısakürek'in 1969 yılında MTTB'de Mustafa Bilgi için yapılan konferansta diyor ki "Her gün, vücudundan üç buçuk kilo gübre ihraç eden bir insanlık halinde yaşayan, ölümlerle; ölü yaşayanların dünyasından (!) bu iki büyük sınıf arasında netice bakımından büyük bir fark yok... Donu siyah ve mintanı beyaz neşeli soytarlar ile donu beyaz ve mintanı siyah ile hüzünlü maskaraların dünyası...

Biri vur patlasın, çal oynasın, hazım ve tenasül cihazlarına tac giydirenken; öbürü yaşamının gayesini bir lokma ile bir hırkada bilir; ve bu iki sınıftan her biri, var omanın sırmı ve gayesi üzerinde, en küçük bir hesaba yanaşmaz. Mustafa Bilgi o şehittir ki, kendi müslümanlık hissesi ile öz nefsi hesabına değil, ayrı ayrı her biriniz adına, yeni gençliğin yekünlük iman hissesi uğruna can vermiştir. İslam, henüz çile devrindeyken ilk şehidi, hem de bağlılarının en zayıfıydı. Bir kadının şahsında vermişti. Hiç bir dava kurbanını vermedikçe yerle gök arası inşaası perçinleşmiş olamaz."

Mustafa, Allah (cc) sana rahmet etsin.

Şehid Mustafa Gümüş'un en yakın arkadaşlarından olan Yaşar Ergincan ise: GIBTA EDİLECEK BİR ŞEHİDİN ARDINDAN başlıklı yazısında, yakın arkadaşı için şöyle yazıyordu:

İnsana güç veren, mücadele azmini artıran, Allah (cc)'a olan şeksiz imanıdır. İman ve İhlas insanın azmini artırır.. İnanç ve samimiyet insanı yüceltir. Sabır ve tevekkül, insana değer kazandırır. İbadet ve cihad aşkı, ölümü güler, severek kucaklar.

Bütün bunlar Mustafa'mda toplanmış vasıflardı. O, imanlı, İhlaslı, azimli ve cihad aşkıyla dolup taşan samimi bir mücahitti. Bu inancı ve azmi, O'nu Batman'a göndermişti. Mustafa orada Hakk'ı anlattı. Allah (cc)'a kulluğu anlattı, kullara kul olmamayı anlattı. Hem de ölümü göze alarak anlattı. Eminim ki gözü dönmüş caniler, Mustafa'mızı

evinden alıp kaçırdıklarında, büyük bir metanetle son anında bile, onlara çok şeyler anlatmak istemiştir.

Ama taş yürekli canavarların, taş kesilecise kafaları, anlatılan hakk ve hakikatleri kabullenme yerine, kınlasıca zalim elleriyle şehidimizin öpülesi dudaklarını, kulaklarını, burnunu, hatta dilini bile koparmayı tercih ettiler. Acımasız heriferi tel'in ederken, Abdullah bin Cahş misali Rabbi'ne kavuşan Mustafa'mızın şehadetini de candan tebrik ediyorum.

İşte böylesine mutlu bir sonu Saad bin Ebi Vakkas (ra) bize şöyle anlatıyor: "Uhud'da savaşın çok şiddetli devam ettiği bir andı. Birdenbire yanıma sokuldu elimden tuttu ve beni bir kayanın dibine çekti. Şunları söyledi: "Şimdi burada son duayı et, ben amin diyeyim. Ben de dua edeyim sen amin de." ben de "Pekî" dedim. Ben şöyle dua ettim "Allahım bana çok çetin ve kuvvetli kafileri gönder. Onunla kıyasıya vuruşayım. Hepsini öldüreyim, gazi olarak geri döneyim." Benim yaptığım bu duaya bütün kalbiyle "Amin" dedi. Sonra kendisi dua etmeye başladı: "Allahım bana zorlu kafileri gönder, onlarla kıyasıya vuruşayım. Cihadın hakkını vereyim, hepsini öldüreyim. En sonunda bir tanesi de beni şehid etsin. Sonra benim dudaklarımı, burnumu, kulaklarımı kessin. Ben kanlar içinde senin huzuruna geleyim. Sen bana: "Abdullah, dudaklarını, burnunu, kulaklarını ne yaptın?" diye sorduğunda, "Allahım ben onlarla çok kusur işledim, yerinde kullanamadım, senin huzuruna getirmeye utandım. Sevgili Peygamberimin de bulunduğu bir savaşta, toza toprağa bulandım da öyle geldim." diyeyim." dedi. Gönlüm böyle bir duaya amin demeyi arzu etmiyordu. Fakat O istediği ve önceden söz verdiğim için mecburen "Amin" dedim. Daha sonra kılıçlarımızı çektik, savaşa devam ettik. İkimiz de önümüze geleni öldürüyorduk. O son derece bahadırane harbediyor, düşman saflarını tarumar kılıyordu. Düşmana hamle üstüne hamle yapıyor, şehid olmak için derin bir ıstıyakla hucumlarını tazeliyordu. "Allah!.. Allah!.." diye çarpışırken kılıcı kırıldı. O anda sevgili peygamberimiz O'na bir hurma dalı uzatarak, savaşmasını buyurdu. Bu dal bir mucize olarak, bir kılıç oldu ve önüne geleni kesmeye başladı. Bir çok düşmanı öldürdü. Savaşın sonuna doğru Ebul Hakem isminde bir müşrikin attığı oklarla arzu ettiği şehadete kavuştu. Şehid olunca, kafiler bu mübarek şehidin vücuduna hucum ederek; burnunu, dudaklarını ve kulaklarını kestiler. Her tarafı kana boyandı. Muharebe bittikten sonra Hz. Abdullah bin Cahş'ı dayısı "Seyyidüş Şüheda" yani "Şehidlerin Efendisi" Hz. Hamza (ra)'yı aynı kabre defnettik.

İlk tanıştığım gün "Gel, G.O.Paşa MG'V'de birlikte insanlık İslamla tanışsın, Kur'anla tanışsın" dediğimde "Hocam ben bu işi beceremem" diyordun. Sen becermek, başarmak değil, öteye bile geçtin. Rütbelerin en büyüğüne kavuştun. Peygamberlerden sonraki en büyük makamı yakaladın.

Ama ya bizler? Ne haldeyiz, bir bilsen!

Sanki; ölü ruhlarımıza mezar oldu bedenlerimiz. Canlı cenazeler gibiyiz. Kur'an sesine hasret kaldı evlerimiz. Gaffet uykusuyla gece oldu şehirlerimiz.

İbret nazarlarımız tılandı. Hikmet pencerelerimiz kapandı. Aklımız vahyin değil, nefsimizin emrine âmâde. Rabb'imizle aramızda aramızda dağlar gibi duvarlar oluştu adeta.

Gelin kardeşlerim! Gelin, vakit çok geç olmadan...

Kalplerimiz tamamen katılaşmadan... Gaffet ve şehvet batağında ruhlarımız boğulmadan.. Gelin, Rabbimize yönelim!.. Gelin, özümüze, benliğimize dönelim!..

Unutmayalım ki;

Ruhunu rahatına feda eden, kalbini kalıbına yediren kimse; ebedî kölelikten kurtulamaz.

Elbette, insanın kıymeti, himmeti yani hedef edindiği şeylerin nisbeti oranındadır.

Sözlerimi unutulmaması gereken İmam Gazzalî'nin bir tesbitiyle noktalamak istiyorum:

"Bütün gayreti, kamına giren şeyler için olan insanın kıymeti de, kamından çıkan şeyler kadardır."

Şehidin diğer bir arkadaşı Yılmaz Genç Şehidler Ölmez başlıklı yazısında duygularını şöyle dile getiriyordu:

Acılı haberi Aydın'da aldım. Şok olmuştum. Daha on beş gün evvel bir arada oturduğumuz arkadaşımızı kaybediyorduk. Çok üzücü bir durumdu tabii. Hemen harekete geçtim. Beşyüzevlere geldiğimde orada durumu iyice öğrendim. Allah (cc)'in takdiri tabii. Kimin nerede, ne uğurda öleceğini ancak O bilir. Mustafa çok iyi bir arkadaşı. Cana yakındı. Sıcak bir dosttu. Kimsenin kötülüğünü düşünmez, Allah'ın rızasını kazanmaya gayret ederdi. O'nu zaman zaman itikadi noktalarda, çok güzel sohbetlerimiz olmuştuk. En son ki buluşmamız, doğrudan sonraydı. Telefonla randevu tesbit ettik. Şemistan, Aydın ve ben, O'na ziyarete gittik. Beraberimizde, çam sakızı, çoban armağanı hediyelerimizi sunduk. Oturup hasbihal ettik, çayını içtik, pastasını yedik. Bize cemaatle namaz kıldırıldı. Kütüphanesinden ödünç kitap aldım. Helâlleştik, ayrıldık. Evet, bu son ziyaretti. Mustafa şimdi, dört tahtayla sınırlandırılmış bir tabutun içindeydi.

O gece havaalanına Mustafa'yı almaya gittik. O'nu kargo servisinden "tekbir" sesleriyle aldık. Çok acılı bir durumdu. Ama, isyan olmazdı. Allah (cc)'tan geldik, yine O'na döneceğiz. Buna kimsenin itirazı olamazdı. Peki, ya caniler Mustafa'ya nasıl kıydılar? Bunlar nasıl insan? Bunlarda hiç vicdan, hiç merhamet yok muydu? Hangi kavimden, hangi kültürden türemişlerdi? Kime, neye, nasıl hizmet ettiklerini bilmiyorlar mıydı? Bu caniler kimin emrindeydi. Sonuçtan mutlu oldular mı? Acaba bu insanlar tedaviye muhtaç değil mi? Peki, ya bunları destekleyen düzenlere ne demeli? Şehit Mustafalar bu ülkede çok... Hepsini şehid etmeye güçleri yetecek mi? Kimin amaçlarına hizmet ettiklerini biliyorlar mı? Mustafa şehadet şerbetini içerken onlar, düşüğü durumların farkında mı? İnsanda azıcık beyin yok mu? İdrak yok mu? İnsanın hayvandan farkı yok mu? Bu dünya hepimize yetmez mi? Neyi paylaşamıyoruz? Yaradılışımızın gayesi, Allah (cc)'ın emirlerine uysak olmaz mı? Allah (cc)'ın emirlerine uyan hangi topluluk musibet görmüştür. Bizi, doğrudan, Hakk'tan uzaklaştıran ne? Bütün kusurlar Batı'nın mı? Bizim hiç kusurumuz yok mu? Emperyalistler senin beynini kiraladılar mı?

Sen kimsin? Müslüman mısın, yoksa uyuyor musun? Mustafalar gidiyor, haberin var mı? Çanakkale şehitleri de bir zamanlar bu vatan için, bu ezan için, bu millet için canlarını feda ettiler. Şimdi yanbaşılarında konserler veriliyor. sen kimden yanasın? Şehitten mi, şehidin baş ucunda konser verenlerden mi?

Ey sevgili dostlar! Ne olur, Mustafalar ölmesin. Bu anlamsız gargaşa son bulsun. Geliniz el ele verelim. Birlik olalım. Yıkılan okullarımızı onaralım, yenisini yapalım. Yeni Mustafalar yetiştirelim. İslam'ın izzet ve şerefini hakkıyla koruyalım. Savaşacaksak, İslam için savaşalım. Öleceksek, İslam için ölelim. Zaten, hayatın gayesi de bu değil mi? Allah (cc)'ın rızasına kavuşmak için, yılmadan çalışalım. İktisadi, sosyal, siyasi, kültürel alanda beşerî sistemlere yol gösterecek önder olalım. Gerçek mü'min olalım. Gerçek İslam toplumunun duvarlarını, hep beraber örelim. Herkes bir tuğla koysun, herkes bundan nasibini alsın. Allah (cc) hepimize hidayet versin. Doğruyu doğru bilen ve ondan ayrılmayan, yanlış yanlış bilen ve ondan uzaklaştıran kullarından eylesin. Amin

Şehid mustafanın ruhu ve inananların saadeti için el-Fatiha.

KAYNAK: Şahid Dergisi-7 Kasım 1994 Sayı:7

MUSTAFA KİPER : Temmuz 1992 Adana**Adana'da dört şehid:**

Adana'da öldürülen üçüncü müslüman **Mustafa Kiper**, kendi halinde bir insandı. Geçimini temin etmek için zaman gazetesinin dağıtıcılığını yapıyordu. PKK için bu da iyi bir delil oldu. Kontgerilla ilan ettikten bir süre sonra, şehid edildi. kendi yandaşı olan gazetecilerin öldürülmesinden yaygara koparan PKK, hedefi olan müslümanların mesleğine bakmıyordu.

Abdüsselam Yürür- Adana

Kaynak: Yeryüzü Dergisi: 15 Ağustos 1992 Sayı: 21 Sayfa: 11

Mustafa Öcal: 17 Kasım 1979- Malatya

Malatya'nın Vatandaş adası semtinde ikamet eden Mustafa Kardeşimiz de her inanan gibi, inancını hakim kılmak için çırpınıp duruyordu. Bir akşam üstü evine doğru giderken meçhul kişilerin silahlı saldırısı sonucu olay yerinde şehid oldu.

KAYNAK: Müslüman Genç Dergisi: Kasım 1991 Sayı:11 Sayfa: 25

MUSTAFA SEVİM: 7 Ekim 1979-Istanbul**Bayram Özün Cildinde Yer Alan Yazılar:****Akıncılar Dergisi Hicri 1400 Özel Sayı Sayfa:15****Bir Haftada 7 Şehid Birden Verdik: (Şehidlerin Resimleri Var)****Mustafa Sevim'in Şehadeti 7 Ekim 1979 Çeliktepe-Istanbul**

7 Ekim 1979 Pazar günü Komünist militanlar tarafından silahlı saldırıya uğrayan MSP ve Akıncılar camiasında ve Imam Hatip Okulu Derneği'ndeki faaliyetleri İstanbul Sanayi Mahallesi'nin gözbebeği ve medarı iftihar durumuna gelen,

Mustafa Sevim kardeşimiz şehid edildi.

Bilindiği gibi Salih Kara ve Gültepe'de Necati Çakıcı aynı kızıl garkalar tarafından geçen yıl şehid edilmişti.

Komünistlerin Sanayi Mahallesi, Çeliktepe ve Gültepe'deki estirdikleri terör havası ile Akıncıların silahlı saldırılara uğraması ve katilleri elini kolunu sallayarak dolaşması karşısında, düzenin emniyet kuvvetlerinin ilgisizliği, bölgeyi adeta komünistlere terkettiği izlenimi vermektedir.

Fakat bütün bu yapılanlar müslümanları hiç bir zaman yıldırılmaz. Aksine "tek bir kalp ve tek bir vucud" anlayışı içinde, küfre karşı mücadele azmini biler.

Şehid **Mustafa Sevim** 36 yaşında ve beş tane çocuk babası idi. Cenazesi 9 Ekim Salı günü ikindi namazını müteakip, binlerce müslümanın iştiraki ile kaldırıldı.

Cenazede İstanbul Senatörü Ali Oğuz, İstanbul Milletvekili Fehmi Cumalıoğlu, İstanbul Akıncılar Reisi Dursun Özcan birer konuşma yapmışlardır. Konuşmalarda "Şehid kanlarıyla mücadelemiz daha da kuvvetlendiği belirtilmiş. Kan içicilerden mutlaka hesap sorulacaktır." demiştir. Daha sonra tekbir sesleriyle kaldırılan cenaze, ebedi istirahatgâhına tevdi edilmiştir.

XX

MUSTAFA YAŞAR: 16 Haziran 1980-Esenler-İstanbul

Mustafa Yaşar, 1960 yılında, Sivas'ın Zara İlçesi ILICE Köyü'nde, dünyaya geldi. Çocukluğu İstanbul-Esenler Nene Hatun Mahallesi'nde geçti. Esenler ilkokulu'nu bitirdikten sonra, ortaokula devam ederken, MSP Esenler Gençlik Lokali'ne gidip gelmeye başlar. 1975 yılında Esenler Akıncılar Demeğinin kurulmasıyla, bu demeğin müdavimleri arasına katılır.

O dönemlerde, müslümanların gündemini teşkil eden en önemli konu; **İslam'ın dünya görüşü ve sisteminin, sağ-sol ayrımının dışında, müstakil bir yerinin olduğu, İslami Hareketin ve müslümanların, sağcılıkla hiç bir ilgisinin bulunmadığıydı.** Ayrıca Türkiye Müslümanları, İslam'ı, ibadi-siyasi bir bütün olarak, gündeme getiriyorlar; asırlar süren, İslam hakkındaki belirsizliği ve emperyalist dünyanın, tüm karalama propogandalarını gidermeye çalışıyorlardı.

İşte, o yıllarda, Esenler Lisesi'nde öğrenime başlayan Mustafa Yaşar, bu gerçekleri, okul arkadaşlarına ve ikamet ettiği Esenler-Atışalanı bölgesindeki halka anlatmaya, onları; İslam'ı bir bütün olarak kabul etmeye ve yaşamaya çağırıyordu.

Esenler Lisesi, İlköcü kesimin kontrolündeydi. Mustafa Yaşar, sınıf arkadaşları arasında, İslam'ı tartışmaya açıyor, böylelikle İlköcü kesimden öğrencileri kazanmaya gayret ederek, okul içerisinde cemaatleşmeye çalışıyordu.

1978 ara seçimlerinde, CHP iş başına gelince, okul idaresi toptan değişti. Yeni gelen okul idaresinin gayretleriyle, Sol düşünce Esenler Lisesi'nde hakimiyet kurdu. Sol kesim, artık okulda tam hakimiyet kurmuştu. İlköcü kesime mensub öğrencilerin hepsini okuldan atarlar. Mustafa Yaşar ve arkadaşları, solculara direnmeye çalışıyorlardı. Fakat bu direnişlerini uzun süre devam ettiremediler. Mustafa Yaşar dört arkadaşıyla birlikte, Esenler Lisesi'nden kayıtlarını alıp; İslamcıların hakimiyetinde bulunan Zeytinburnu İhsan Memerci Lisesi'ne kaydolurlar. Lise son sınıfı bu okulda okuyarak, liseyi bitirir. Okulu, İlköcülerin hakimiyet altına alma çalışmalarına karşı, arkadaşlarıyla mücadele ederken; mahallesinde de, sol guruplarla ideoloji ve hakimiyet kavgası veriyordu. Okulunda İlköcü, mahallesinde de solculara karşı, yani iki ideolojiye karşı, inat ve inançla mücadelesini sürdürüyordu. Her türlü imkânsızlık ve sıkıntıya rağmen, bu mücadelesinden vaz geçmiyordu.

Liseyi bitirmesinin akabinde, bir tekstil firmasında işçi olarak, çalışmaya başladı. 1979 yılına gelindiğinde, Esenler Akıncılar Reisliğine seçildi. Demek merkezinde, yönetim kadrosunda ve mahallelerde, İslam'a meyilli olan insanların eğitimi için guruplar oluşturdu. Bu yolla halk ile bütünleşti, Nene Hatun mahallesi halkı, kendisini bu gayretinden dolayı çok takdir ediyordu. Bölgesinde, halkın Akıncılara doğru meyletmesini sağlayan Mustafa Yaşar'ı, ideoloji ve halkın sorunlarıyla ilgilenme babında atıdemeyen solcular, işi silaha döktüler. Oysa Mustafa Yaşar "Silahla değil, fikirle mücadele esastır. Silah, korkak insanların başvurduğu araçtır. Eğer fikrinize güveniyorsanız, gelin, istediğiniz yerde tartışalım." diyordu. Silah taşımayı hiç sevmemesine rağmen, mecbur kaldığı zamanlar yanından da eksik etmezdi. Bazen kendisine "Reis neden silah taşıyorsun?" diye sorarlara, hep şu cevabı tekrarlardı "Silaha ne gerek var. En büyük silahımız abdestimiz değil mi? Üstelik cennete gitmek istemiyor musunuz?"

Mustafa Yaşar, tebliğ ve irşad faaliyetlerinin yanı sıra; müslümanlara yönelik saldırıları bertaraf etmek için, çevresindeki müslümanları teşkilatlandırıyor, cemaatleştiriyordu. 12 Eylül öncesinde zirveye ulaşan Kurtarılmış Bölge stratejilerine karşı; müslüman halkı örgütlemeye, kendilerini savunma çalışmalarına yönlendiriyordu. O günler, İslam dışı güçlerin, emperyalistlerin maşalığını yapan kavmiyetçilerin; halkın mal ve can emniyetine varan tahakkümünün dönemi idi. Halk malından ve canından emin değildi. Halk, solcular veya sağcılar tarafından haraca bağlanmıştı. İşte böylesine bir atmosferde, silah taşımaktan hiç hoşlanmayan Mustafa Yaşar zorunlu olarak, kendini ve bölgesinde yaşayan halkı, bu tür tehditlerden korumak için silah taşımaya başladı. Bölgesinde bir çok mıntıkayı haraca bağlamış olan sol kesime karşı, direnişe başladı.

Müslüman halkın, can ve mal emniyetini korumak, hukuk ve haysiyetini savunmak için silahlı çatışmalara giriyordu. Bu mücadeleden bir adım bile geri durmuyordu. Olayların üzerine pervasız ve korkusuzca gidiyordu. Mustafa Yaşar'ın yaşadığı dönemde, Esenler bölgesinde, halkı fesada sürükleyen birahane, meyhane vb. pislik yuvaları barınmazdı, açılmazdı. Sol ideoloji mensupları, bölgelerine sirayet etmek için, her türlü çalışmayı sergiliyordu. Fakat Mustafa Yaşar, halkı buna karşı aydınlatıcı çalışmalar yapması, bu bölgeye sirayetlerini engelliyordu.

Arkadaşlık ilişkilerinde; cömertlik ve fedakârlık en belirgin özelliği idi. İbadetlerine hassasiyet gösterirdi. Sabah namazlarını mümkün olduğunca Eyüp Sultan veyahut Fatih Camii'nde kılmak, en çok hoşlandığı şeylerden birisiydi.

Solcular, kendileri için büyük bir engel gördükleri Mustafa Yaşar'ı ortadan kaldırmak için, tuzaklar kuruyorlardı. Fakat yiğit ve muttaki Mustafa, her seferinde bundan kurtulmayı başarıyordu. Sonunda bu tuzaklarından birisinde muvaffak olurlar. Mustafa akşam namazından sonra evine giderken, evinin yakınlarında kurdukları tuzakta, çapraz ateşle şehid edilir. 16 Haziran 1980 günü, Allah yoluna canını verdi. Ruhu şad olsun. Mustafa Yaşar, Müslümanlar için bir bayrak, kâplere işlenen Tevhidi bir nakış, İslami Harekete bir şiar olmuştu. Dün olduğu gibi bu gün de, O yiğit müslüman ölümsüz mücadelesiyle anılacak ve anısı ilelebed yaşayacaktır...

Kaynak: TEVHİD DERGİSİ - Haziran 1991 Sayı:18 Sayfa: 54

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

(Aynı yazı—Selam Gazetesi 20-26 Haziran 1994 Sayfa:15'de de yer alıyor.)

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Milli Gazete: 17 Haziran 1980 Sayfa: 1

Bir Şehid Daha.....

Esenler Akıncılar Reisi şehid edildi !

-Şehid Mustafa Yaşar'ın cenaze namazı, bu gün Güngören, Köyiçi Fetih Camii'nde öğleyi müteakip kılınacak.

-Akşam namazından dönerken komünist militanların yayılım ateşine tutulan Mustafa Yaşar, daha önce de yaralanmış ve defalarca tehdit edilmişti.

İstanbul- Özel- Esenler Akıncılar Reisi Mustafa Yaşar (20), önceki gün akşam namazından evine dönerken, yol üzerindeki kahvehaneye pusu kuran komünist militanlar tarafından yayılım ateşine tutularak şehid edilmiştir.

Şehid Mustafa Yaşar, namazı müteakip evine giderken Nene Hatun Mahallesi'nde Birlik Camii yakınındaki bir kahvehaneden, sayılarının on kadar olduğu tahmin edilen bir grubun açtığı yayılım ateşi sonucu, akciğerlerinden ağır şekilde yaralanmıştır. Hemen Çapa Tıp Fakültesi acil servisine kaldırılarak tedavi altına alınan Mustafa Yaşar, 3 saat süren ameliyat ve sürdürülen bütün çabalara rağmen kurtarılamamıştır.

Önceki akşam, komünistlerin silahlı saldırısı sonucu ağır yaralanan ve dün sabah saat 3.00 sıralarında şehid olan Mustafa Yaşar, daha önce iki defa (Dev-Sol) imzalı mektupla ve bir kaç defa da yolu kesilerek tehdit edilmiş ve kendisinden ya bu davadan vazgeçmesi veya bölgeyi terketmesi istenmişti.

Edinilen bilgilere göre; M. Yaşar şehadetinden önce konuşmaları sırasında kendisinin yolunu keserek tehdit edenlerin "Kostik lakabıyla tanınan, Mustafa Recep, Cemal ve Halil Koç" isimli şahıslar olduğunu söylemişti.

Esenler'de şok te'siri yapan ve müslüman camiayı teessüre boğan hadiseyle ilgili olarak, emniyet görevlileri tarafından soruşturmanın sürdürüldüğü ve katillerin kimliklerinin tesbit edilerek, yakalanmasına çalışıldığı bildirilmiştir.

Erbakan, M.Yaşar'ın Ailesi'ne başsağlığı diledi.

Akıncılar, Esenler Reisi M.Yaşar'ın komünistler tarafından şehid edilmesi üzerine MSP Genel Başkanı Prof. Erbakan, M.Yaşar'ın ailesine bir telgraf göndererek, olaydan duyduğu üzüntüyü belirtmiş ve başsağlığı dilemiştir.

Mustafa da kervana katıldı !

Şahin Ayyıldız

Esenler Akıncılar Reisi Mustafa'yı da şehid ettiler. Kim olursa olsun farketmez. "Batıl düzenin yetiştirmeleri." CHP zihniyetinin tohumunu attığı, AP zihniyetinin su verip yeşerttiği, tımar ettiği hainler... Bu katliamda kimin parmağı yok, kimin suçu yok ki, en baştakinden en alttakine, İslam'ın gelmesine sırt çeviren herkes... Allah ve Rasûlü'yle savaşa giren, küfre destek olan herkes... İsterse bir vakit namazını geçimemiş olsun, isterse isminin başına 70 defa hacı yazdırsın...

Kardeşimiz Şehid Mustafa, edepli, sakın, yüzünden iman akan, pırlı pırlı bir gençti. İş yerinde olmadığı zamanlarda, hemen bütün namazlarda O'nu camide görmek mümkündü. Anarşiyi ve kan dökmeyi sevmez, ölen gençlere de acır, insanı önce kalp yoluyla fethetmeden, problemin çözüleceğine inanmazdı. Her camiden çıkışta gençleri ve çocukları etrafına toplar, onlarla hasb-i hal eder, cemaat arasındaki dayanışmanın kuvvetlenmesi için, asr-ı saadetten bir örnek olan musafaha halkalarını, mutlaka uygulamaya çalışırdı. Eylem isteyen gençlere "Küfre alet olmayın, bizim yolumuz iman yoludur. Kalp yoludur, mücadele örneğimiz Allah'ın Rasûlü'dür, Asr-ı Saadettir. Biz, yıkmak için değil, yapmak için; öldürmek için değil, diriltmek için varız." der, taşkınlıkların ve zamansız çıkışların, İslam davasına zarar vereceğine inanırdı.

Mustafa'nın da katıldığı özel bir sohbette Mustafa'nın "Onlar durmadan öldürüyorlar, biz ne yapalım....?" sözüne karşılık, bir zatın "Sizden birinin ayağına bir diken batsa biliniz ki, o diken bizim ciğerimize batmıştır. İslam neyi istiyorsa onu yapın. Allah'ın müsaadesi olmadan, hiç kimse, bir kimsenin kılına dokunamaz. Allah'ın müsaadesi olduktan sonra da o hareketi, kimse durduramaz. Biz dünya için değil, ahiret için varız. Bizim hedefimiz dünyevî saltanat ve saadet değil, uhrevî saadettir." şeklinde başlayan ve devam eden konuşması, hiç hatırımdan çıkmıyor. Ne mutlu o saadete erenlere, ne mutlu müslüman olduğu için, islamı getirmek için can verenlere....

MONİR KAYA: 9 Nisan 1980-Istanbul

İSTANBUL'DA BİR AKINCI GENÇ ŞEHİD EDİLDİ

Akıncı Münir Kaya bu gün toprağa veriliyor.

Daha önce Çeliktepe semtinde şehid edilen bir çok Akıncı'dan sonra, dün de akşam saat 9.00 sıralarında, lise mezunu olan Münir Kaya adlı bir Akıncı daha, gözü dönmüş militanlar tarafından şehid edilmiştir.

Emniyet Müdürlüğü yetkililerinden alınan bilgiye göre, dün akşam saat 9.00 sıralarında evine gitmekte iken, silahlı iki komünist militanın tabancalarından çıkan kurşunlara hedef olan Münir Kaya adlı Akıncı, olay yerinde şehid olmuştur. Olaydan sonra yaya olarak kaçan silahlı militanların aranmasına, geniş çapta devam edilmektedir.

KAYNAK: Milli Gazete-11 Nisan 1980

MUZAFFER ALTIN: Ocak 1994-Diyarbakır

1974 yılında Diyarbakır'a bağlı Kulp (Pasur) İlçesi'nin Karpuzlu (Herta) Köyü'nde doğdu. İlköğrenimini Diyarbakır'ın Yahya Kemal Beyatlı İlkokulu'nda, ortaöğrenimini de Namık Kemal Lisesi'nde tamamladı. 1993 yılında Dicle Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümü'nü kazandı.

1991'de islami mücadele safına katıldı. İnatçı ve kararlı bir mücadele sürdürdü. O, zor yılların yiğidiydi.

Garib olarak yaşadı ve aramızdan ayrıldı. Her şehidde olduğu gibi, O da, ihlaslı, samimi ve fedakârı. Ama sahib olduğu diğer bir özellik, O'ndaki haya idi. yanlış bir iş yaptığını anlayınca, yüzünün rengi değişir ve bir daha aynı hatayı yapmamak için özenle hareket ederdi. Kalbı kırmaz, ta'mir ederdi.

Fakir bir ailenin çocuğu olan şehid, bir taraftan ailenin geçimi olan yumurta satıcılığıyla meşgul olurken, diğer taraftan okumaya çalışıyordu.

Mubarek bir gün... Mustaz'af Muzaffer, kara bulutların çöktüğü bir Diyarbakır akşamında, üzeri yumurta dolu el arabasında satış yaparken, İslam maskeli, gaddar ve hainlerin kurşunlarına hedef olarak şehadetle buluştu.

Mücadelesini sindiremeyen bu zalimler, O'nu kurşunlamakla mücadelesine engel olmaya çalıştılar. Ama yanıldılar. Çünkü şimdi, kurşun işlemez bir hayat ile aramızda... Daha gür bir ses ve daha güçlü bir mücadele ile...

Ey Şehid!...

Zalimlerin perçeminden yakalayacak olan Allah'ta andolsun ki, O'nun için yaşadın, o'nun yolunda şehadete kavuştun. Şehadetin mübarek olsun! Taşındığın sancak düşmeyecek!

Kaynak:Hira Dergisi-Şubat 1994 Sayı:11 Sayfa:13

Milli Gazete-30 Aralık 1977 Cuma SAYFA: 2

ÜÇ ŞEHİT-Zübeyir Yetik

Erdoğan Tuna... Nazım Durmuş... Bahri Kılıç... Ardarda verilen "İslamcı" kesimin üç şehidi. Lafta değil, gerçek şehid bunlar... "Şehid" lik müessesine vucud veren islam'ı reddetmelerine rağmen "ölülerini şehid olarak anaların gürültüsünün hakim mevkide bulunduğu bir toplumda verilen üç gerçek şehid oluyor. Erdoğan, Nazım ve Bahri.. Gerçek şehidler diyoruz. Çünkü Allah için çalışmış, Allah için didinmiş, Allah rızasından başka hiç bir hesaba girmemiş, Allah'ın gösterdiği dışında hiç bir gayenin peşine düşmemiş yiğitler üçü de.

Nitekim şehadetinden iki gün evvel Erdoğan Tuna, aynen şunları yazmıştı.

"Bir müslüman dertsizmiş gibi gezemez, dolaşamaz, yaşayamaz. Müslüman ne zamanki kendi düzeninde yaşar, o zaman rahat olarak uyuma zamanı gelmiştir.

Bu bozuk düzenin, kahredici illetleri dururken, müslümanın gülmeğe vakti asla olamaz. Müslüman çilekârdır, dertlidir o.. Çünkü yuvasını uğursuz baykuşlar sarmıştır. Yılanlar içerisinde rahat olarak uyunur mu? Doğanların diyarında, güvercinler serbes serbes dolaşabilir mi? Müslüman kafese konmuş, müslümanlık göklere kaldırılmıştır.

Kafesteki müslüman, o dar yerden kurtulup, davasını ve nizamını hayata hakim kılmak, yeryüzünde Allah'ın Halifesi olduğunu ilân edinceye kadar, mücadelesini sürdürecektir. Gerekli mücadeleyi elinin yettiği yerde eliyle, dilinin yettiği yerde diliyle, ona da imkân bulamadığı zaman kalbiyle yapar. Bunun kolay olmadığını bilir. Fakat bunun içinde, bütün fedakârlığı göze almaktan kaçınmaz. Bu güne kadar, zaten hep böyle olmuştur. Zaten cephede hezimete uğrayan düşman, kaleyi içten fethetmeye baş vurmuş, türlü hileli oyunlarla oyununu oynayarak, hedeflerine ulaşmıştır.

Artık müslümanın bu oyunlara gelmeğe zamanı kalmamıştır. Uyanması için, kendisine bu güne kadar yapılanlar fazla bile gelmiştir. Vakit kaybetmeğe asla tahammül edemez. Hedefine ulaşamazsa, gözüne rahat uyku girmez."

Bu satırları görüp okuduktan sonra bilmem kimlerin, kim için çalıştığı, ne için can verdiği ve kimlerin de dışarıya kendilerini takdim ettiklerinin aksine, kimleri on dört yerinden bıçakladıktan sonra kafasını ezmek suretiyle şehid ettikleri... Şehid olanın ve şehid edenin kimlikleri üzerinde daha fazla söze hacet kalıyor mu?...

Bütün bir İslamcı kesime başsağlığı diliyoruz. Şehidlerimiz ise şüphesiz cenabı hakkın mağfiretine garkolmuş bulunarak şimdi kabirlerinde bir cennet hayatı yaşamaktadır. Dökülen kan, elbette boşa gitmeyecek. Elbette, elbette...

NECİP KURAL: 12 Nisan 1980-Istanbul

Şehid Babası HALİL KURAL:

"İSLAM UĞRUNA HER MÜSLÜMAN ŞEHADETE HAZIR OLMALIDIR"

Çeliktepe Sanayi Mahallesi'nde, 10 Nisan 1980 günü akşamı saat 21.00 sularında, şehid edilen Münir Kaya'nın cenaze namazından sonra, cenaze namazına katılanlar üzerine, kimliği belirsiz üç kişinin açtığı ateş sonucunda Mustafa Geçol ile birlikte Necip Kural da şehid olmuştu.

Allah (cc) nizamının kavgasında ölümsüzler ordusuna katılan şehid kardeşimiz Necip Kural'ın babası, gazetemizi ziyaret etti. Necip'ten başka dört erkek evladının daha olduğunu, kendisinin de bir inşaatta işçilik yaptığını belirten şehid babası Halil Kural devamla şunları söyledi: "Bizler Allah'a layık kul olmadık. İslam düşmanlarına karşı mücadeleyi, İslam'ın istediği gibi veremedik. Allah yolunda eziyetlere, zulümlere, zindanlara, ölümlere göğüs geremedik. Ama hep yalvardık yüce Allah'a, Ne olur Ya Rabbi bizim yapamadıklarımızı yapacak evlat nasib eyle. Senin davanın yanı sıra bağırlı, şehadet arzulu, yılmadan mücadele edecek evlat babası eyle. İskilpli Atıfların, Ferhat Hocaların bıraktığı bayrağı yükseltecek yiğitler ihsan et diye dua ettim. Hep ama hep dua ettim. Annesiyle birlikte dua ettik. Allah'ıma hamd olsun, şükürler olsun dualarımız kabul oldu. Bir oğlum Allah yolunda şehid oldu. Şehid babası oldum. Necip, hainlere, kafirlere, zalimlere karşı Allah davasının savunucusu olarak şehid oldu. Yine yalvanyorum Allah'a: "Bizlere ve diğer çocuklarımıza da şehadeti nasib et. Senin nurlu yolunda al kanlara bulanıklardan eyle."

KAYNAK: Milli Gazete-23 Nisan 1980

NECATİ YILDIRIM: 12 Ağustos 1978-Ankara

Necati Yıldırım 12.8.1978 Ankara

Ankara'nın Balgat ilçesinde, bir Ramazan gecesi teravih namazına giderken, çay içmek için oturdukları kıraathaneye, sadırganlarca ateş edilmesi sonucu, Hayreddin Devicioğlu ile birlikte şehid olmuştur.

Kaynak: Müslüman Genç: Ağustos 1991 Sayı: 8

NEŞE ALTAN - 27 Ekim 1993 Diyarbakı-Bismil**Şehid Neşe Altan**

"Zulmedenler yakında nasıl bir inkılabı uğrayıp devrileceklerini bileceklerdir."

(Şuara.....)

Dünyada ve ülkemizde müslümanlar üzerinde şiddet ve baskının arttığı bir dönemdeyiz. Müslümanları hunharca katleden zalim güçler, sanmasınlar ki, bu davaya ve yiğit gençlerine herhangi bir zarar verebilsinler. Filistin'de çocukları öldüren, Bosna'da masum kadınlara tecavüz eden, Halepçe'de katliamlar yapan zihniyet, Türkiye'de müslümanlar üzerinde, batıda baş örtüsü, gözaltılar ve işkencelerle, Kürdistan'da ise masum insanların şehadetiye tecelli ediyor.

Laik-Nasyonalist-sosyalist PKK, geçtiğimiz günlerde şehidler kervanına bu kez de bir mücadele kardeşimizi kattı: **Şehid Neşe Altan**.

Neşe'yi yakından tanıyan kardeşleri olarak, içimizden çıkan bir şehidin gururunu, O'nu kaybetmenin de acısını taşıyoruz. Allah'ın hidayetine yakın zamanlarda kavuşmuş olan kardeşimizin, başörtü düşmanlarına, laik zorbalara karşı gösterdiği direniş, yakın çevresinin baskılarına rağmen, kimliğini muhafaza edişi, İslami mücadelemizin aziz hatıraları olarak kalacak. Neşe, mazlum bırakılmış insanlara hizmet etmek istiyordu. Bu tercihi de, Kürdistan'daki mustazaf insanlardan yana yaptı.

Neşe Altan, Allah yolunda hizmet heyecarıyla gittiği Diyarbakır'da, küfür örgütü PKK'nın militanları tarafından kurşunlanarak şehid edildi.

"Mazlumların zalimlerden intikam alacağı günler, zalimlerin zulmünden daha çetin olacaktır." Bursa Eğitim Fakültesindeki Müslüman kardeşleri

xx

Yeni Yeryüzü Aralık 1993 Sayı 7 Sayfa 13 (Neşe Altan'ın resmi var)

Şehidimiz Neşe Altan

1971 yılında Tekirdağ Şarköy'de doğdu. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ni bitirdi. Öğrenimini burslu olarak tamamladığından, mecburi hizmet için, Diyarbakır'ın Bismil İlçesi Çavuşoğlu Köyü'ne öğretmen olarak tayin edildi. Öğrencilik yıllarında araştırıyor, okuyor, okuduklarını hayata geçirmeye çalışıyordu. Allah'ın hidayetiyle tesettürü tercih eden Neşe Altan, bu bilinçli eyleminden dolayı, çevresi tarafından yoğun baskılara maruz kaldı.

Öğretmenlik yapmak üzere, zorunlu olarak gittiği Bismil'de, 27 Ekim tarihinde şovenist PKK'lılar tarafından, babasıyla birlikte katledildi.

Tv kanalları O'nun şehadetini, duygu sömürülerine alet ederken, dünya görüşünü yansıtacak ayrıntıları özenle gizlemeye çalıştılar. Yine de kitapları arasında bulunan, Ali Şeriatî'nin Fatıma Fatıma" dır isimli eserini gizleyememişlerdi.

xx

Yeni Yeryüzü Dergisi Ekim 1994 Sayı 16**Sayfa 2 Şehid Neşe'mizi Unutmadık**

Bir yıl önce Ekim ayının sonlarında Diyarbakır'ın Bismil İlçesi'ne bağlı Çavuşoğlu Köyü'nde müslümanlar bir şehid kazanmışlardı: **Neşe Altan**. Henüz bir ayını bile dolduramamış bir öğretmendi O. Tevhidi gerçekleri anlayan ve elinden geldiğince yaşamaya çalışan Neşe'yi tekrar hatırlatmak istiyorum. Şehidlerimizi unutmamalıyız. Ekim, Sonbahar ayıdır. Bu mevsimde ekilir ekinler toprağa. Baharda tarlalar yemyeşil olur. Neşe de Sonbahar da toprağa düşen binlerce tohumdan sadece bir tanesi. Baharda Neşe'ler de topraktan teker teker yeşerdiler. Şehidlerin kanıyla topraklar bir kez daha canlandı.

Neşe'yi alçakça, canice katledenler belki O'nu çoktan unuttular. Ama şunu unutmasınlar ki, biz müslüman kardeşleri Neşe'yi ve O'nu şehid edenleri unutmadık, unutmayacağız da.

Ben de Neşe'nin bir meslektaşı olarak diyorum ki, "Korkun ey kafirler, bizler müslüman öğrenciler yetiştireceğiz. Beyinlere kurşun sıkmakla Neşeleri tüketemeyeceksiniz. Çok yakında sınıflarımızda "Lailahe illallah" sesleri yüksелеcek inşaallah.

Hüseyinler, Sümeyyeler, Neşeler, İbrahim Hoca'lar ve sayamayacağımız kadar çok olan şehidlerimiz unutulmasın. Kanları bize hayat versin. Allah'a verdiğimiz sözde

duralım ve bu bilinçle bütün dünyalık değerlerden kurtularak şehadet bilincini
yüreğimizde canlı tutalım.

Gülay Öğretmen- G. Antep

NURETTİN CİNGÖZ 21 Aralık 1996- Oğadin

Şehadet Bir Çağdır Tüm Nesillere ve Çağlara
Mehmet Ali Tekin

Şehadet aşkı var olduğu sürece, İslam'ı yok etmek isteyen Tağuti güçler, hiç bir zaman rahat yüzü göremeyeceklerdir. Hz. Hüseyin'le bayraklaşan zalimlere ve Tağutlara karşı mücadele kervanı sürmekte. Bu kervan sınır tanımıyor, dün Filistin, Lübnan, Afganistan, Bosna, Çeçenistan' dı, bu gün Oğadin yanı bütün dünya. Yüce Rablerinin: **"İnsanlardan öylesi de vardır ki, canını Allah'ın rızasını kazanmaya satar. Allah da kullarına çok şefkatlidir."** Bakara Suresi Ayet 207

Bizi yaratan yüce rabbimizle yapılan alışveriş ne güzeldir, ne karlı bir alışverıştır. Bu karlı ticarete, bizi yaratan nasıl teşvik ediyor: **"Allah, mü'minlerden mallarını ve canlarını cennet kendilerinin olmak üzere satın almıştır. Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler. Bu, Allah'ın üzerine bir borçtur. Gerek Tevrat'ta, gerekse İncil'de, gerek Kuran'da (Allah, yolunda çarpışanlara cennet vereceğini vaademiştir) Allah'tan daha çok ahdini yerine getiren kim olabilir? O halde O'nunla yaptığınız bu alışverişten ötürü sevinin. Gerçeten bu büyük başandır."** Tevbe Suresi Ayet : 111

İşte bu karlı alışverişte bulunanlardan son iki misal : Adana - Kozan' lı, Diş Hekimliği 2 sınıf öğrencisi Nureddin Cingöz ve 1977 Konya doğumlu, Selçuk Üniversitesi İktisat Fakültesi 2 sınıf öğrencisi Bayram Ali Düz.

Bayram Ali ve Nurettin iki candan arkadaştlar. Bu arkadaşlıklar öylesine kuvvetliydi ki; cihad meydanlarına beraberce koştular. Yüce Rabbimiz ikisini de şehid olarak katına kabul etti.

Babası Cuma Cingöz'ün kalemiyle: NUREDDİN CİNGÖZ

1978 Adana Kozan doğumlu. İlkokulu 4. sınıfa kadar Yozgat'ta, 5. sınıfı ise Adana da okuyarak bitirdi.

O'nun hayatı her zaman cihadla dolu idi. Orta okul ve lise tahsili döneminde aldığı ödevlerin hemen hemen tamamı; cihad, mücahid, islam coğrafyasında gelişen olaylar, Yahudi zulmü, katliamları ve bunları çevremizdeki müslümanların derd edinmeyişişlerinin nedenleri, dünyanın bir ucundaki müslümanların başına gelen sıkıntıların diğer ucundaki müslümanları etkilemeyişişinin sebepleri vb. konulardı. Hele islami eğitim almış kimselerin cihada, lıkayd davranması hiç hoşuna gitmez, bu tavırdaki insanları sürekli tenkid eder, tartışırdı.

"Ah müslümanlar ! Ah müslümanlar !" sızlanmasını çok tekrar ederdi. Boş zamanlarında dudaklarından cihad ile ilgili marşları mırıldanırdı.

Tüm islami cemaatleri sevmeye çalışırdı. Ancak cihad ruhu taşımayan kişi ve cemaatleri tenkid eder, uyarırdı. İnsanlarda iman kardeşliğini yeterli sayar, vahdet için başka özellik aramazdı. Farz ibadetlerden kesinlikle ödün vermez, tembel davranmazdı. Sınıfında ciddi tartışmalarda derhal yerini alır, varlığı sınıfta hemen belli olurdu. Öğretmenleri O'nu **"haksızlık karşısında susmayan özelliği"** ile tavsif ederlerdi.

Lise tahsili döneminde, liseler arası bilgi yarışmasında ve İmam-Hatip Liseleri arasında yapılan Hadis yarışmalarında okulumu temsil etmiş ve Adana 1. olmasında büyük katkısı olmuştu.

Kozan İmam Hatip Lisesi'nden 1994-95 eğitim yılında mezun oldu. Aynı yıl Konya Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ni kazandı. 1996 yılında 2. sınıfa başladığı aylarda, eğitimi bırakarak, Oğadin cihadına katılmak üzere çok yakın arkadaşı Bayram Ali Düz ile birlikte yola çıkarlar.

96 yılı Ekim ayı başlarındaydı, Tanzanya'dan bir telefon **"Baba ben Oğadin'li müslümanlara yardım için geldim. Ne olur hakkını helâl et, izinsiz geldim"** diye yalvarıyordu. İlk anda şok olmuşum. **"Dön gel"** dediysem de, kabu etmedi. Kararlıydı, şehadeti arzuladığı belli oluyordu.

Bir gün sonra Tanzanya'dan yine telefonla aradı. Yine helâlik için yalvarıyordu. Şehadetin yüceliğini anlattı. Yüreğindeki evlat sevgisi, O'nu geri gelmesini istiyordu. Ben, geri dönmeye ikna edemeyince, telefonu annesine verdim. Annesinden de tek şey istiyordu "helâlik".

Bu telefondan sonra hiç bir haber alamadık. 1997 Şubat ayında Arapça bir mektub (Türkçe tercümesiyle birlikte)ta şehadet haberi geldi. Böyle bir haber için ruhen hazır durumdaydık. Beklenen haber gelmişti. Bunu inancımız gereği, "kaderin bir tezahürü, kaza-kader inancı içerisinde" karşıladık. Annesi ve kardeşleri de aynı inanç ile kabullendiler. "Şehadet makamı, makamların en yücesi olması" aile fertlerimizin teselli kaynağı olmuştu.

Daha sonraları, birlikte cepheye giden arkadaşlarıyla yaptığım görüşmelerde, "Ogadin ve Somali'de mücahid sıkıntısı yok. Ancak yiyecek ve teçizat sıkıntısı" olduğunu ifade ediyorlardı.

Nurettin'in, şehid olduğu operasyon öncesinde "Bu operasyonda şehid olmazsam, Türkiye'ye sağ dönersem, cihada maddi destek sağlamak için var gücümü sarfedeceğim" dediğini, arkadaşları anlattılar.

Benim esas söylemek istediğim şudur: Nurettin ve Bayram Ali Düz, hiç bir cihad hazırlığı yapmamışlardı. Ellerine av tüfeği dahi almamışlardı. Olumsuz coğrafi şartlara alışık değillerdi. Tabiri caizse, adeta bir "süt kuzusu" idiler. Keşke iyi bir askeri eğitim alıp gitseydiler ve daha faydalı olsaydılar.

Nurettin 15 Mayıs 1988 Kozan doğumlu. İki erkek bir kız kardeşi var. İlk okulu Kozan'da, orta ve liseyi de Kozan İmam-Hatip Lisesi'nde 94-95 eğitim yılında bitirdi. Aynı yıl Konya Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ni kazanarak kayıt yaptırdı. İkinci sınıfa üstün başarıyla geçmişti. Diş yapımında, sınıfında okuyan bir heykeltıraşın sonra ikinci olmuştu. Başarılı bir öğrenciydi ve okutunu çok seviyordu. Ancak cihadı daha çok sevdiğini fiilen isbat etti. Rabbim makamını âli etsin.

Nurettin Cingözün vasiyeti:

Bismillahirrahmanirrahim

Esselamü Aleyküm

Hamd Alemlerin Rabbi olan Allah'a, salat ve selam O'nun habibi olan Muhammed Mustafa (sav)'e olsun.

Dağlarda kullara karşı cihad eden kardeşlerime, tağûti düzeni kemiren, ona yumruk sallayan kardeşlerime, onu eleştiren ona buğzeden kardeşlerime selam olsun.

Aileme, akrabalarımıza, Konya'daki ve Adana'daki arkadaşlarımıza selam olsun. Onları Allah'ın selamıyla selamlar, cümlesine ve cümle ümmet-i muhammed'e rabbimin şehadet nasib etmesini temenni ederim.

Allah'ın rızasını kazanmak, İslam'ı Ogadin'den başlayıp dünyaya hakim kılmak, hiç değilse bu uğurda canımızı vermek, şehadete ulaşmak için Ogadin'e giden bizlerin, yazmasını istedikleri vasiyetimdir.

Allah'a hamdolsun ki beni Ogadin yoluna çıkarmak için, Konya'yı sonra Harun kardeşi sonra da Talha kardeşi vesile kıldı. Allah onlardan, bizlerden ve cümle ümmet-i muhammed'den razı olsun. Müslümanları kıyama kaldırsın. Onlara güç, onlara kuvvet, onlara sabır ve metanet versin. Onların ayaklarını yerinde sabit, geri dönmeyen ayaklardan eylesin. Amin...

Hamdolsun ki, Ogadin'e bizleri gönderen, ulaştıran, operasyonlara katılmamızı sağlayan Allah "inşaallah" bizlere şehadeti nasip etti Elhamdulillah.

Bunları yazarken henüz Somali'de idim. Şehadetten sonra ailenize ulaşması için vasiyet yazın deyince, kendimi şehid olmuş olarak tasavvur ettim ve bunu kaleme aldım. Hakkınızı helâl edin.

Siz bunları okurken ben inşaallah hurilerin yanında, türlü türlü yemişler ikram ediyorlar, kasideler söylüyorlar, mest oluyorum. Ooo muzlar, elmalar, baklavalar, armut, ayva daha neler neler, hele getirin getirin, durmayın.....

İşte cennet nimetleri ve işte dünya nimetleri. Canınız çekti biliyorum. Ancak kusura bakmayın, size veremem. Çalışın kazanın. Cihada çıkın, küffara oturduğu yeri dar edin. Allah'ta sizlere ve bizlere şehadeti nasib etsin inşaallah.

Size ne oluyor ki, ufacak bir dünya malı için bunca ahiret zenginliğini, 3-5 fahişe için 72 tane huriyi, ufacak bir dünya beraberliği için, ahiret beraberliğini kaybediyorsunuz.

De ki babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabalarınız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticaretiniz, hoşlandığınız meskenler sizi; Allah'tan, Elçisinden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevgili ise o halde Allah emrini getirinceye kadar gözetleyin. Allah, yoldan çıkmış kavmi doğru yola iletmez. (Tevbe 24)

Yoksa doğru yola iletilmek istemiyor musunuz? Şuna emin olun ki, cihad eden kimserin kafasına 100 kg. TNT (en dehşet patlayıcı) de düşse hiç bir şey hissetmez.

Biz aramızda şakalaşırken "Kafana gavur tayyaresi düşsün inşaallah" diye şakalaşırdık, o da "Amin..." derdi. Çünkü bilirdik ki düşen gavurun uçağı; yükselen, kurtulan, bol nimete kavuşan, bizim kardeşimiz. Niçin amin demesin ki?

İyi düşünün, kıyamet gününün dehşetli halinde, peygamberlerin bile nefsi, nefsi dedikleri o anda pişman olmayın. Düşünün 70 yıllık bir rahatlık, sonra ebedi rezilik mi? 70 Yıllık cihad bereketi, sonra da cennet bereketi mi? Allah yolunda bir deve sağımlığı kadar nöbet beklemek, dünyadan ve dünya ile gök arasındaki her şeyden daha hayırlıdır, bunu biliyor musunuz?

Burası öyle rahat ki, ne kadın fitnessi, ne içki kumar, sigara fitnessi, hiç bir şey yok. Sadece kulluk var. İnşaallah cümlemize ve cümle ümmet-i muhammed'e tavsiye olunur.

O halde ne duruyorsunuz? Cihada çıkın, bereketi görün.

Ailem siz neyi bekliyorsunuz? Mal mülk kazanmak niye, onlar cümleler için birer fitnedir. (Tevbe 24)'tede söylediği gibi, sakın onlar sizin ayağınıza dolaşmasın. Allah muhafaza.

Şehadetimden sonra cüzdanım ve içindekiler, pasaportum, bu kağıt parçaları, ajandam, Kur'anlarım aileme ulaşırsa memnun olurum. Ogadin'deki eşyalarım mücahidlere dağıtılsın.

Ailem, eğer ben şehid olduktan sonra üzüntüden ağlarsanız, kıyamet günü iki elim yakınızda olur. Hem de siz ağlarken gülerim size. Ben bolluğun ortasındayım, siz rezilliğin, benim gidişime ağlamanıza gülerim. Ancak sevinçten ağlarsanız, kıyamet günü inşaallah şefaati size de olur. İsterseniz buyrun sizde gelin. Allah'ın selam cümleleriniz ve cümle ümmet-i muhammed'in üzerine olsun. Allah cümlemizi şehid olan, nefesine ve şeytana uymayan, onları taşıyan kullarından eylesin.

Kanlı gömleğimi göğsüne basıp

Tağut'a lanet okursun ağlarsın ana

Yareler avuçta dağlara çıktık

Şehid şehid düştük dağlar üstüne ana

Halid öldü deseler ise sakın inanma ana

Bilki ben şehid olmuşum, şehidler ölmez ana

HALID (İMZA)

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd Alemlerin Rabbi olan canlı cansız, görünen görünmeyen ve ahireti yaratan Allah'a mahsustur. Salat ve Selam; savaşın ve rahmetin ve tüm insanların önderi, rehberi olan Hz. Muhammed (sav)' e olsun. Ayrıca Allah'ın selamı Tevhid Ehli ve dağlarda cihad eden ve bunlara maddi ve manevi destek veren, tüm müslümanların üzerine olsun.

Esselamü Aleyküm ve rahmetullahi ve berekatüh.

"Ey inananlar ! Allah'tan korkun. Ve kişi, yann için ne yapıp gönderdiğine baksın. Allah'tan korkun; çünkü Allah yaptıklarınızı haber almaktadır." Haşr Suresi 18

Değerli Müslümanlar, Kuran'a baktığımızda, cihad ile ilgili ayetlerle değil surelerle karşılaşırız. Enfal - Tevbe - Saff - Mücadele vb. sureler, bizleri hep cihada teşvik eder. Bunlar, Allah'a iman ettikten sonra en büyük amelin ve cennetin yolunun cihad meydanlarından geçtiği anlatılır.

Şu anda Ogadin'deki cihad hareketi 5. yılına giriyor. Buradaki insanların çağrısı Kuran'ın çağrısıdır. **"Size ne oluyor ki, Allah Yolunda ve rabbimiz bizi şu halkı zalim olan şehirden çıkar, bize katından bir koruyucu ver diyen zayıf erkek, kadın ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz."** Nisa Suresi 75. Ayet

İşte Ogadin'li Müslümanların Dünya Müslümanları'na çarısıdır bu. Allah Rasûlü'nün hayatına baktığımızda ömrünün çoğunun seferde ve cihadda geçtiğini görürüz. Şu an için Dünya Müslümanları duymuyorlar, ya da duymamazlıktan geliyorlar. Neden bu Müslümanların çağrısına kulak verilmiyor ? Nasıl oluyorda bir müslüman, diğer bir müslüman kardeşinin derdiyle dertlenmiyor ? Ruhlar aleminde Allah'ı Rabb olarak kabul etmemiş miydik ? Niçin Allah'ın indirdiği kitaba uymuyoruz. Allah Rasûlünü niçin örnek almıyoruz ? Allah (cc) Mû'minlerden şöyle bahsediyor :

"İnananlar Allah Yolunda Savaşır, İnandımayanlar ise Şeytan'ın, Tağut'un yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlarıyla savaşın. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır." Nisa Suresi 76. Ayet

Nasıl olsa şeytanı da Allah yarattı. O'nun gücü ve kapasitesi Allah'ın elindedir. Bizler cenneti istiyor isek bazı zorluklara katlanmak zorundayız. Tıpkı bir Bâle-i Habeşi, bir Sümeyye ve daha nice sahabe gibi. Onların canları çıktı da asla imanları çıkmadı. Allah'a öyle bir bağlandılar ki, O'nun adından başka bir adı zikretmediler, tanımadılar. Buradaki müslümanlar, cihad ettikleri müddetçe her halükârda kazançlılar. Ölseler de, öldürülseler de, günlük çalışmaları bambaşka. Yüzlerine baktığımız zaman Müslüman olduğunu ve parladığını görürsünüz. Yemek dersiniz ; zaten pilav , bamya ve çaydan başka bir şey yok. Ayaklarında iyi olmasada bir terlik. Uzerlerinde ise eski bir tişört ve pantolon ile cihad ediyorlar. bizler o lüks evlerin içinde, lüks yemeklerden günde üç öğün yemekle günde beş vakit namaz kılmakla, Ramazan Ayı'nda oruç tutmakla, zekat vermekle bunların mertebesine ulaşamayız.

Rasûlullah bir defasında "Cennet hoşla gitmeyen şeylerle, cehennem ise şehvetlerle kuşatılmıştır." buyurmuştur. Rahatlık tepilmeden cennete ulaşılmaz. Cihaddaki zorluk, Türkiye'deki en mükemmel hayattan daha mükemmeldir. Çünkü burada huzur var. Allah için çıkılan yolda huzur olur. Allah oraya bereket yağdırır.

Ogadin'li Müslümanlar'a karşı, kafirler yine sahneler. Hem de toplu olmak üzere. Amerika her zaman olduğu gibi yine baş çekiyor. Kafirler birleşmiş, peki müslümanlar nerede?

"O halde, dünya hayatını, ahiret karşılığında satanlar, Allah Yolunda savaşır da öldürülür, veya galip gelirse; biz ona yakında büyük bir mükafaat vereceğiz." Nisa Suresi 74. Ayet

Allah'tan daha çok, vaadini yerine getiren kim olabilir ? Bu ne güzel bir ticaret. Sonuçta iki güzellikten birisi var ve anlaşma Allah ile yapılıyor. Bu alışverişten ötürü sevinin. Gerçeten bu büyük bir başarıdır. Bizler dünyalık ticareti, ne zaman bırakırsak, ahirete tam olarak yöneliriz. Biz Kur'an dan anlıyoruz ki, cennet ehlinin dünyadaki yaşantısı sürekli işkence altında geçiyor. Ve Kur'an bize öğüt veriyor.

"Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve O'nunla beraber inananlar Allah'ın yardımını ne zaman?" diyecek olmuştu. İyi bilin ki Allah'ın yardımı yakındır." Bu ayetlerin, müslümanları kıyama kaldırması gerekirken, acaba kıyamda geciktiren engeller

nelerdir? Acaba bu engel dünya sevgisi mi? Ana, baba sevgisi mi? Evlat sevgisi mi? Para mı, mal mı?

"Allah içinizden cihad edenleri sınavıp bilmeden, sabredenleri sınavıp bilmeden, cennete gireceğinizi mi sandınız?"

Cihad ve sabır ikisi birbirinden ayrılmaz iki parça, her zaman birlikteler. Allah kendi yolunda, kendi dinine yardım edenleri sever. Allah mücahidlere sabır versin, ayaklarına sebat versin. Rabbimiz bizim günahlarımızı bağışla ve işimizde taşkınlığımızı bağışla. Kafir toplumlara karşı bizlere yardım et.

~~Şehadet mi, yoksa yatakta ölümü beklemek mi? Sizce hangisi daha şerefli?~~

— Nureddin Cingöz (Oğadin'de 21 Aralık 1997 de şehid olmuş.)

- Babası Cuma Cingöz (öğretmen) : Ev: 0322- 515.71.05 Kozan - ADANA

NUREDDİN TANGÜNER: 5 Ağustos 1993 Diyarbakır**Diyarbakır'da bir şehid daha**

Diyarbakır'ın bağlar semti Gürsel caddesindeki Nurettin Tangüner (59) adındaki müslüman, kendisine ait hırdavatçı dükkanına, 5 Ağustos günü sabah saatlerinde, tahrip gücü yüksek bir patlayıcının atılması sonucu şehid edildi.

Patlama sırasında iş yerinde bulunan ve ağır biçimde yaralanan Nurettin Tangüner Diyarbakır Devlet Hastahane'ne kaldırıldı. Ancak tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak hakkın rahmetine ulaşan kardeşimiz şehidler karvanına katıldı.

Çevresinde Heci Nuri olarak bilinen Nurettin Tangüner, mustazaf ve muttaki bir kişiliğe sahipti. Her gün istisnasız Kur'an okurdu. Olay günü de Kur'an okurken saldırıya uğramıştı.

Heci Nuri, akrabalarından ziyade gençlerle haşır neşir olmuş bir kişiydi. Muttakiliği ve mümtaz şahsiyeti ile dikkatleri çeken Heci Nuri, yeşil takkesini kafasından eksik etmezdi.

Heci Nuri, Diyarbakır'da fiilen oturan ilk şehid. Dolayısıyla Diyarbakır'ın ilk şehidi olma vasfını kazanan Heci Nuri rabbine kavuşmuş oluyordu.

"Şehid bir mum gibidir. Kendisi erirken, etrafı aydınlatır" (Mutahhari).

"Şayet İslam ümmeti izzet ve şerefini geri getirmek istiyorsa, kendini etken konuma getirmek zorundadır. Hakiki mücadele yoluna girmek zorundadır. Hakiki mücadelenin sonucu, iki şeyden biridir: Ya şehadet, ya zafer (!) Allah-ü Ekber" (Tungu Hasan Di Tiro)

"En iyi ölüm, öldürülmektir. Ebu Talip'in hayatını elinde tutan Allah'a yemin ederimki, kesinlikle bir kılıcın bin darbesiyle ölmek, Allah'a itaatsizlik olan yatakta ölmekten daha kolaydır" (Hz. Ali)

PKK timlerinin hain saldırısı sonucu şehid edilen Heci Nuri, büyük bir müslüman topluluğu tarafından tekbir sesleriyle defnedildi. Hainler lanetlendi.

Kaynak: Yeni Yeryüzü Dergisi: Eylül 93 Sayı:4 Sayfa:10

Müslüman Ogaden Halkından Kardeş Türkiyeli Müslümanlara

Bismillahirrahmanirrahim

Müslüman Ogaden halkının karşılaştığı her türlü zorluk ve özellikle de bu günlerde başlayan, son derece önemli dış ve iç olaylarla ilgili olarak karşılaştığımız bir çok engel ve zorluklar, düşmanımızdan ve içteki kışkırtıcı insanların, önümüze çıkardığı engellere rağmen varmış olduğumuz nokta ile ilgili olarak, Türkiyeli müslüman kardeşlerimize, durumumuzla ilgili bilgi vermek istiyoruz.

Cenabı-ı Allah'tan bizi ve değerli Türkiyeli müslüman kardeşlerimizi, hayatın her türlü sıkıntılarından ve kafirlerin tasallutundan korumasını niyaz ediyoruz.

Türkiye müslümanları, asırlardan beri süren, köklü bir tarihe sahip olan bir millet olarak İslam'ı savunmuş; İslam'ı, üç kıtada gerçekleştirdiği fetihlerle, dünyaya yaymış, altı asırlık büren bir mücadele neticesinde; İslam'ı üç kıtada tebliğ etmiş ve İslam haritasını; Avrupa, Afrika ve Asya'da hakimiyetlerinin sürdüğü dönemlerde, genişletebildiği kadar genişletmişti. İslam'ın geçirdiği sıkıntılı dönemlerden sonra, İslam dünyasındaki bu parçalanmışlığı, fidersizliği ve halkların yalnızlığını gidemenin son derece zaruri ve büyük bir ihtiyaç olduğu bir anda; Türkiyeli müslümanların tekrar aynı rehberiyeti ve cihad hareketlerine katılımını sağlayacağı, yeni bir dönem başlamıştır. Dünya cihad hareketleri üzerindeki tozlanmaları giderecek, onları düştüğü sıkıntılardan çıkaracak ve eski saygınlığına kavuşturacak olan bir önderliğe ihtiyaç vardır.

Sizlere Habeşistan (Etiyopya'nın) güneyinde ve doğusunda yer alan, nüfusu 6-7 milyonu bulan, müslüman, Kur'an'a bağlı, kardeş Ogaden halkından selamlar getirdik. Buradaki nüfusun yüzde yüzü müslümandır. Ama ne yazık ki, Habeş-Etiyopya tasallutu ve hakimiyeti altında yaşıyorlar. Bu tahakküm normal siyasi bir tahakkümden ziyade, Bosna-Hersek'te gerçekleştirilen büyük katliamları yapan Sırplarla, aynı mezhebe bağlı olan Ortodoks Kilisesi'nin zulmü ve tahakkümüdür. Müslüman muhacirler, Hz. Peygamber (sav)'in devrinden beri geldikleri bu bölgenin halkını, İslam'a davet etmiş ve bu halk, İslamın ilk dönemlerinden beri Müslümandır. Özellikle 16. yüzyılda Osmanlı Devleti'nin desteğini alan müslüman Herar Emirliği, Portekizliler'e karşı bölgeyi, verdiği mücadele ile korumuştur. 19. yüzyıla kadar Osmanlı'nın desteğini gören bölge; bu gün de, bu halkın torunlarından aynı desteği beklemektedir. Osmanlı'nın zayıfladığı 18. asırdan itibaren başlayan Batı emperyalizmi, bu bölgeye de el atmış ve Ogaden üzerinde büyük baskılar kurmuştur. Batı Emperyalizmi, özellikle 1887 yılında gerçekleştirdiği acımasız bir saldırı sonunda, bölgeyi istila etmiş ve kendi emperyalist emellerine hizmet ettirmeye çalışmışlardır.

Bu saldırgan emperyalizme karşı, asla baş eğmeyen müslüman Ogaden halkı, gün be gün, bütün gücünü kullanarak, birbiri ardınca dafalarca şanlı kıyamlar gerçekleştirmiş ve her birisi İslamın izzetine yakışır bir bağımsızlığı ve İslam'ın hakimiyetini sağlamak maksadını güden devrimci hareketlere girişmiştir. Bu devrimci İslami hareketlerin en belli başlıları şunlardır.

1920 yılında başlayan Es-Seyyid Muhammed Abdullah Hasan'ın önderliğindeki şanlı direniş, bunların ilkidir. Bu hareket İngiliz ve Habeşlilere karşı 25 yıl müddetle mücadelesini sürdürmüş, özellikle 1925 yılında, İngiliz ve Habeşlilere unatamayacakları bir mağlubiyet tattırmıştı.

İkinci bir İslami direniş hareketi de, 1977 yılında başlayan ve Ogaden'in % 90'ını kontrolü altına alıp, şanlı mücadele veren ve 77 harbi diye bilinen direniş hareketi idi. Ama ne yazık ki, o yıllarda Sosyalizm ile idare edilen Etiyopya, S.S.C.B'nin Kızıldorusu'ndan yardım isteyerek, bu hareketi durdurmaya çalışmıştır. Son derece acımasız ve gaddarca, aynı Afganistan'da 1979 yılında yaptığı gibi, büyük bir katliama girişmiştir. Bu katliamın akabinde, daha evvel özgürlüğüne kavuşturulmuş olan Ogaden toprakları, tekrar Etiyopya'nın ve Sovyetler'in tasallutu altına girmiş oldu. Ancak, müslüman Ogaden halkı özgürlüğüne kavuşmak ve İslam'ı hakim kılmak için bu yabancı askerî işgali, bölgeden temizleme hedefini güderek, yeni bir şevk ile cihad hareketine başlamıştır.

Etiyopya'nın acımasız saldırıları, yıllardan beri devam ediyor ve özellikle son 5 yıl içerisinde, halk tarafından meskun olan yerlere saldırıları gittikçe artırmıştır. Bu

acımasız saldırılar, sivil halkı hedef almış ve normal bir yolla değil, ağır silahlarla, tanklarla ve halkı yok edercesine, savaş uçakları ile her tarafı bombardımana tutup durmaktadırlar.

Özellikle geçen ay, gerek Ogaden'in merkezine ve gerekse müslümanların önemli destek noktalarından ve Somali topraklarında bulunan Look şehrine, büyük bir saldırı yapılmış ve yüzlerce sivil halk katledilmiştir. Bu saldırılar sırasında, gerek sivil halk ve gerekse kamplarda bulunan mücahidler, gece yarısından sonra yapılan baskından kaçma imkânı bulamamış, bir çoğu hayatını kaybetmiştir. Saldırının ertesi gününde sivil halk, yakıcı bir güneş altında, yaya olarak bölgeyi terk etmeye çalışırken, saldırganlar tarafından bu göçü engellemek için, daha yoğun bir saldırı gerçekleştirilmiştir.

Değerli Türkiyeli müslüma kardeşlerimiz ! Sizlere sahih bir İslamî hareket olarak başlatmış olduğumuz bu cihad hareketi mensublarından getirdiğimiz selamları tekrar iletiyor ve sizin fazla vaktinizi almadan, biz kardeşlerinizin içinde bulunduğu, son derece sıkıntılı durumdan sizleri haberdar ederek, her türlü maddî ve manevî desteklerinizi, Allah nzası için talep ediyoruz. Zira Cenab-ı Allah: "Siz en çok sevdiğiniz şeyleri infak etmedikçe, iyiliğe (birre) kavuşamazsınız. Bu infak ettiklerinizi Allah bilir." buyuruyor.

Aynı şekilde Hz. Peygamber şöyle buyurmaktadır: "Cenab-ı Allah, kardeşinin yardımına koşan kuluna daima yardım eder." ve başka bir hadiste "Mü'minler bütün sevgilerinde ve sıkıntılarında aynen bir vucud gibidirler. Birbirlerine olan sevgi ve merhametleri, tek bir vucud gibidir. Eğer bu vucudun herhangi bir uzvu, bir sıkıntı duyup da, şikayette bulunsa, vucudun diğer bütün organları, aynı sıkıntıyı duyar ve bundan dolayı, uykusuz ve ateşli olarak gecesini geçirir."

Son olarak Cenab-ı Allah'tan bizleri, sizleri ve bütün dünya müslümanlarını, dünyanın her tarafındaki İslami mücadeleleri ve şanlı kıyımları başarıya erdirmesini temennî ediyoruz. son duamız Elhamdülillah Rabbil Alemin olsun.

Ogaden İslamî Birlik Hareketi-Dış Temsilcilik Bürosu
KAYNAK: Salam Gazetesi: 28 Eylül 1996

KAYNAK: Selam Gazetesi: 2-8 Eylül 1996

Ogaden cihadını anlatmak için Türkiye'ye gelen İttihad-ı İslami Hareketi temsilcileriyle görüştük.

—Sizleri tanıyabilir miyiz?

-Ebu Yasir Ogaden Dış İlişkiler sorumlusudur. Ben de Ebu Salih, yine Ogaden Dış İlişkiler Yönetiminin üyesiyim. Türkiye'ye Ogaden'i tanıtmak, Ogaden cihadıyla ilgili olarak bilgi vermek maksadıyla ve Türkiye'deki müslüman kardeşlerimizi ziyaret etmek için geldik.

—Ogaden'deki mücadelenin seyrini bize özetler misiniz?

-Ogaden, Somali'nin kuzeyinde, Etiyopya'nın güneyinde, Kenya'nın da kuzey-
doğusunda bulunan bir bölge olup; 650 bin km. karelik bir alana sahiptir.
Ogaden halkının tamamı müslümandır, dil olarak Somali lehçesiyle konuşurlar ve
öğretim dili de Arapça'dır.

İslam, bu bölgeye Hz. Peygamber Efendimizin Habeşistan'a ilk hicret ile ilgili olarak Mekke'li müslümanlara: "Habeşistan'a hicret ediniz, orada bir hükümdar vardır, bu hükümdardan kimseye zarar gelmez." demesi ile, İslam, Mekke'li müslümanlar tarafından buraya ulaştırılmış ve Medine'ye İslam gitmeden evvel, bu bölgeye ulaşmıştır ve o günden beri bu bölgenin insanları müslümandır. Bu bölgede, islami yönetimle idare eden emirlikler oluşmuştur. Bunların başında başkenti Herar olan Herar sultanlığı kurmuş ve bu bölgede yaşamış. **Herar Sultanlığı** yaklaşık 500 yıl bu bölgede hüküm sürmüş ve daha sonra Osmanlı hakimiyetine girerek 1885 yılına kadar Osmanlı Devleti'nin yönetiminde hayatini sürdürmüş ve batılı emperyalistler Osmanlı'yı bu bölgeden çıkarana dek bu bağlılık devam etmiştir. Osmanlıların bu bölgeden çekilmesinden yaklaşık üç yıl sonra başta Portekizliler, İngilizler ve Hristiyan Habeşistanlılar olmak üzere Herar'daki Ulu Cami'yi kiliseye çevirmişlerdir, bu durum hala da devam etmektedir. 1887 yılından beri Ogaden bölgesi emperyalistlerin işgali altında bulunmaktadır. O tarihten bu güne kadar müslümanlar bir çok defa kıyam yapmak suretiyle bu bölgeyi tekrar İslam

hakimiyetine döndürmek istemişlerdir. Hala daha bu mücadele devam etmektedir. 1920 yılında cihadımızı başlatan İbrahim Muhammed Abdullah Hasan'ın önemli bir rolü vardır. Cihadımızda. O, İngilizlerle, Habeşlilerle müştereken 25 yıl müddetle savaşmış, bu bölgede önemli bir cihad yürümüştür. 1964 yılında da aynı şekilde Ceyş Nasrullah adıyla yeni bir hareket daha başlatmıştır ve bu da 4 yıl sürmüş, bu dönem içerisinde önemli başarılar elde edilmiştir. 1977 yılında da Ogaden Harbi adıyla bir mücadele başlatmıştır. 1977 yılında Habeşistan yönetimine karşı kıyam eden müslümanlar Ogaden topraklarının % 95'ini özgürlüğüne kavuşturmuş, buraya tekrar İslam'ı hakim kılmışlardır. Ama Habeşistan o yıllarda bölgeye yeniden elde etmek için Sovyetler Birliği'nden yardım istemiş ve Kızıldoru'nun bölgeye girmesi ile burayı tekrar işgali altına almış ve o yıllarda Sosyalist olan Etiyopya Hükümeti'ne burayı bağlamıştır. Daha sonra, o güne kadar yapılan İslami cihad hareketlerinin bir devamı olan İttihadi İslami Hareketi başlatmıştır. Biz bu İttihadi İslami Hareketi'nin temsilcileriyiz.

1990 yılında İttihadi İslam Hareketi cihada başlayarak, o tarihtenberi cihadını sürdürmektedir. İttihadi İslami Hareketi daha çok Ogaden'li olup, dışarda ilim tahsil etmiş, aydın, ilim adamlarının omuzları üzerinde yükselmiştir. Özellikle Mısır Ezher ve Medine İslam Üniversitesi'nden mezun olan aydın ve ilim adamları bu hareketi sürdürmüşlerdir. İttihadi İslami Hareketi sahih bir çizgi takip eden İslami bir harekettir. Bu hareket, 1990 yılından bu yana son derece şanlı bir mücadele vermiştir. Ve bu dönem içerisinde bir çok başarılar elde etmiştir. Fakat nisan 1994 yılında Amerika Birleşik Devletleri, Eritre ve Etiyopya'nın müşterek olarak yaptıkları bir hareket ile bölgeye yeni bir saldırı yapılmıştır ve Amerika'nın acımasız savaş uçakları bölgeye sortiler yaparak, bu bölgeye yönelik operasyonlar düzenlemişlerdir. Bu operasyonlarla bölgedeki cihad sindirilmeye çalışılmıştır. Bu cihad hareketi bu şekilde devam ederken 9 Ağustos gününde "Küfür tek bir millettir" anlayışını ortaya koyan Kenya, Etiyopya ve Eritre'nin askerleri Somali sınırları içinde bulunup, Ogaden'e sınır olan Luug şehrine son derece acımasız bir operasyon düzenlediler ve Luug şehri, operasyon sırasında tahrip edildi, bir çok müessesesi yok edildi, burada bulunan müslümanların bir kısmı şehid edildi.

—Eritre müslüman bir ülke, neden böyle bir saldırıda bulunuyor?

—Yönetim Hristiyan onun için, Eritre halkı müslümandır ama bağımsızlığına kavuştuktan sonra bir Hristiyan buraya hakim olmuştu ki şu andaki devlet başkanı, Etiyopya'nın devlet başkanı ile aynı kabileden akraba ola adamlardır. Cihadın devam ettiği 5 yıl içerisinde cihad arkasından bir çok yaralı, dul, aç ve yetim bırakmıştır, bu dönem içerisindeki bu sıkıntılarımızı kardeşlerimize anlatıp, sesimizi duyurmak üzere İslami grup ve cemaatlere anlatmak üzere geldik. Aynen Kafirer kendi kardeşlerine nasıl çağırıp bizlere karşı saldırılar düzenliyorlarsa, bizde müslüman kardeşlerimize durumumuzu anlatmak ve onları yardımımıza çağırarak üzere geldik. Her türü yardımlarına ihtiyacımız vardır ve bu yardımlarını bizlerden esirgemeyeceklerini umuyoruz.

—İttihadi İslami'nin askerî gücü nedir?

—Şu anda bize karşı yapılan hava saldırısını durduracak gücümüz yok. Ama bunun dışında karadan yapılan tüm saldırılara rahatlıkla karşı koyabiliyoruz ve onları bertaraf edebiliyoruz. İttihadi İslami'nin idaresi Ogaden dışındadır, fakat kumandanımız Ogaden'de. Bu kumandan cihad hareketlerini yürütmektedir. Ebu Abdullah isimli önderimiz cihadımızı başarı ile yürütmektedir. Muhtelif yerlerde 4 gazete çıkartıyoruz. Biri Arapça, bir diğri İngilizce ve iki tane de somali dilinde gazetelerimiz çıkmakta.

—Somali'ye BM'nin gerçekleştirdiği müdahaleden nasıl etkilendiniz?

—Amerikan işgalinden evvelki dönemde Somali'de el-İltisam adıyla müslüman bir cemaat bulunuyordu. bu El-İltisam cemaatiyle bizim çok yakın ilişkilerimiz vardı. Bunlar bizim en önemli destekçilerimiz idiler. ve bizim için önemli idiler. bize sürekli yardım ederlerdi, sınırlarda görüşür yardımlaşırdık. Sürekli olarak askerî destek alırdık. Ancak Amerikan müdahalesinden sonra bölgedeki durumdan dolayı bu kardeşlerimiz dağılmak ve perdenin arsakına çekilmek durumunda kalmışlardır. bizim en büyük destekçimiz ve sırtımızdaki en büyük yardımcı durumundaki El-

İğtisam grubunun desteği ister istemez durdu. biz de bu müdahaleden son derece menfi şekilde etkilendik.

BM'in ve Amerikan askerlerinin bölgeye girişi normal bir giriş olmadı. Her yönüyle bölgeyi menfi bir şekilde etkileyen bir operasyon oldu. bu siyasî ya da askerî değil ekonomik yönden, idarî yönden bir operasyon idi. Özellikle bu bölgedeki İslamî anlayışın gittikçe güç bulması, İslam'ın bu bölgede kuvvetlenmesi ve gerek Somali'de, gerekse Ogaden'de müslümanların güç kazanmasını engellemek üzere bu bölgeye gelişlerinden sonra bilhassa Etiyopya yönetimine büyük destek vermek suretiyle İslamî gelişmeleri durdurmak, bertaraf etmek için bütün güçlerini kullandılar. İşte bu müdahaleden sonra ister istemez bölgedeki İslamî hareketler etkilenmiş oldu.

Ogaden'de büyük miktarda doğal gaz rezervleri var ve bunun varlığını Amerika çok iyi biliyor. Bütün Etiyopya'nın yıllık ihtiyacını Ogaden'de çıkan doğalgazın sadece %10'u karşılamaktadır. Bir Amerikan şirketi Etiyopya hükümeti ile anlaşarak Ogaden'deki doğalgaz rezervlerini işletmek istiyor. Amerika'nın bölgeye müdahalesi sırf bu doğalgazı elde etmek içindir.

---Bölgede Cibuti'de Somali'de, Eritre'de, Afar'da mücahid gruplar var. Onlarla ilişkileriniz nasıl? Ayrıca 1990'da cihadın başlamasına Afgan cihadının etkisi oldu mu?

-Bölgedeki İslamî Hareketleri iki kısma ayırmak gerekir. Bunlardan birincisi: Bir ülkedeki İslamî bir uyanış, İslam'a doğru kayış olabilir ama bu İslamî uyanma bir kısmında herhangi bir örgütlenme, cemaatleşme, emir ve komuta zinciri olmayan bir kitlelilik arzeder. Cibuti'de ve Afar'daki durum buna örnektir. Özellikle El-İğtisam grubu belli bir teşkilatlanmaya sahiptir.

Elbetteki cihadımıza Afganistan'daki cihadın etkisi olmuştur. Orada savaşmış kimseler bizzat gelip Ogaden'de de savaşmaktadırlar. Bu o kadar kolay olmamakla birlikte yine de gelmekte mücahidler. Şu anda savaşmakta olan ordumuzun büyük bir bölümü Afganistan'da savaşan kardeşlerimiz tarafından eğitilmiştir.

---El-İğtisam, İhvan'ın çizgisinde mi?

-İhvan ayrı bir grup, El-İğtisam ayrı bir grup. El-İğtisam grubu bölgedeki karışıklıklardan ve dahili savaşımlardan dolayı kendi problemleri vardır. Ama buna rağmen yakınlaşmamız devam etmektedir. Eritre ise bizden uzak ve doğrudan doğruya ilişkilerimiz olmamaktadır. Ama ülke dışında kendileriyle görüşüyor, siyasî istişarelerde bulunuyoruz. Onlar Eritre'den biz de Ogaden'den Etiyopya'nın başkenti Adis Ababa'da bir araya gelip orada birleşeceğiz.

---Ogaden'de sosyal yaşantı nasıl?

-Ogaden'de Etiyopya yönetimi tamamen şehirlerden çekilmiş, şehirlerde herhangi bir yönetici mevcut değildir. Elektrik yok, su yok, kanalizasyon yok. Halk kendi imkânlarıyla burada yaşamaktadır. Etiyopya'nın sınırları içerisinde bulunmasına rağmen, Etiyopya buraya herhangi bir yatırım yapmamakta, bu bölgede sadece askerî birlikleri bulunmaktadır. Etiyopya hükümeti Sırp Ortodoks kilisesinin Afrika'daki devamıdır. Nasıl Avrupa'da bir Sırp Ortodoks kilisesi, buna bağlı olarak da Sırp zulmü varsa, Afrikadaki Etiyopya bu kilisenin devamıdır. Etiyopya'nın bir Eksom şehri vardır. Ve bu şehir onlara göre kutsaldır. bu şehre Hristiyanlardan başkası giremez. Şarkul Evsat gazetesinin bir muhabiri bu Eksom'un baş papazıyla görüştüğünde ona soru soruyor ve diyor ki "20. YY. da siz nasıl böyle bir taassub içinde olursunuz da bu şehre Hristiyanların dışında kimseyi sokmazsınız?" Papaz şunu söylüyor kendisine "Siz nasıl Mekke ve Medine'ye gayr-i müslim sokmuyorsanız, bizde aynı şekilde Hristiyanların dışında kimseyi sokmuyoruz" muhabir kendisine Mekke ve Medine'nin Kur'an-ı Kerim'de kutsal şehirler olduğunu belirtmekte ve bundan dolayı buraya gayr-i müslimlerin giremeyeceği kaydedilmekte, ama İndi'de Eksom'un kutsal olduğunu gösteren bir kural yoktur, bu da sizin taassubunuzu gösterir, diyor.

Etiyopya hükümetinin zulmü çok kötü bir zulümdür. Şu anda kadınlara başörtüsü tamamen yasaklanmış durumdadır. Hatta onların bir kumandanı kadınların başörtülerini zorla alıp, onlarla kendisine bir gölgelik yapmıştır. bunun yanında benim gözümün önünde camiyi ve Kur'an kursunu yıktılar.

---Türkiye'den dört kardeşimiz Ogaden'de şehid oldu.

-Etiyopya ordusu Somalideki Luug şehrinde sürekli olarak Ogaden'e destek geldiğini, mücahidlerin orada eğitim gördüğünü öğrendiler. bunun üzerine Kenya ve Etiyopya orduları karadan ve havadan bölgeye saldırı düzenlediler. mücahidlerin kampının bombalanması sırasında Türkiye'den giden dört kardeşimiz de şehid oldu. O kampta 170 kişi şehid oldu. Bunların 12'si başka ülkelerden cihada gelen kardeşlerimizdi.

---Somali'de durum şu anda nasıl?

-Şu anda Somali'de durum son derece kötü. şu anda herhangi bir yönetim söz konusu değil. Kabileler var ve bu kabilelerin her biri silah gücü ile bir diğerini alt etmektedir. Hepsinin de maksadı hakimiyeti sağlamaktır. Mücadele riyaset mücadelesidir. Şu anda somali'de bir emniyet söz konusu değildir. insanlar sabahleyin evinden çıkarken dönmeleri konusunda bir garantileri yoktur. her an ölümle burun burunadırlar? Bunu önlemek ve birazda emniyeti sağlamak için bazı ileri gelen alimler şeriat mahkemelerinin başlarına getirilmiş ve caydırıcılık olsun diye bu mahkemeler kurulmuştur. Tabii, bunlar arzu edildiği gibi yüzde yüz şeriat mahkemeleri değildir.

---Somali'deki başıboşluk sizin silah temini vb. konularda rahat hareket etmenizi sağlamıyor mu?

-Eğer Somali'de müslümanlar iktidara gelirse bu bizim için çok iyi olacak. Ama eğer şu anda savaşan büyük gruplardan biri iktidara gelirse bizim için daha kötü olur ve biz o durumda şuandaki durumun devamından yanayız.

(devamı var)

KAYNAK: Yörünge Dergisi 1-7 Eylül 1996 Sayı: 292 Sayfa:5

İttihadi İslami Dış İlişkiler Sorumlusu EBU YASİR 01.01.1997 günü şu bildiriği yayınlamıştır:

Bismillahirrahmanirrahim

Hamd Alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Salat ve Selam O'nun Nebisi olan Hz. Muhammed (sav)'edir.

20 Aralık 1996 tarihinde, günlerdir Etiyopya ve Somali sınırında bekleyen, Etiyopya askerleri müslümanlara hucum ettiler. Ortodoks Hristiyan güçlerin bu saldırısı, çok geniş ve büyük çapta oldu. Bu savaş tam 48 saat boyunca, aralıksız sürdü. Ortodoks Etiyopya güçlerinin gayesi; özellikle CIDO ve LUUK gibi Somali şehirlerinde konulanmış bulunan mücahidleri ezmek ve İslami direnişi, hayatı yok etmektir. Fakat kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır. Allah kullarına yardım edendir. Askerlerini aziz ve şerefli kılandır. Allah kafirleri zelil eder ve onların kurdukları tuzaklarına kendilerini düşürür.

Kafirler bu savaşta çok büyük kayıplara uğramışlardır. 180 kafir Hristiyan askeri geberip, cehennemi boyladı. 400 tane yaralı bıraktılar. Düşmanın 18 tankı imha edildi.

Mücahidlerden ise 58 şehid cennet-i ala'ya uçtu. 18 tane yaralı mücahid vardır. Allah'tan dileğimiz, bu kardeşlerin şehadeetlerinin kabul olması ve onları cennete dahil etmesidir.

Bu şehidlerin içinde Somali'li mücahidler olduğu gibi, Arap ve Türk kardeşler de vardır. Bu kardeşlerin gayesi; Allah için biz Ogaden'li müslümanlara yardım etmek için cihattı. Onlar ahidlerinde sadık kaldılar ve Allah yolunda şehid oldular. İnşallah. Şimdi Ogaden dışından gelen şehidleri bildiriyorum:

- 01-Türkiye'den Ebu Yahya Ubeydullah
- 02-Türkiye'den Abdülfettah (Camcı Hüseyin)
- 03-Türkiye'den Hamza (Mevlüt Torun)
- 04-Türkiye'den Numan
- 05-Mısırlı Ebu Baha
- 06-Mısırlı Ebu Mikdad
- 07-Mısırlı Muhammed Reşit
- 08-Fas'lı Ebu Talha
- 09-Bosna'lı Zinnur
- 10-Bosna'lı Samir

11-Türkiye'de ikamet eden Hüseyin Irakî

12-Türkiye'den Cahid Kürdî

Şehid ailelerine sabrı ve duayı tavsiye ederim. Allah şehidlerimizi Firdevs Cennetlerinde ağırılar inşaallah.

NUMAN ve YUSUF: 21 Aralık 1996-Ogaden

Bu iki arkadaştan **Yusuf'u** Bosna çihadının son günlerinde tanıdım. Bosna'ya yeni gelmişti. Saçları bayağı uzundu. Yaşı genç ve dinamik bir mücahiddi. Hiç kimseye hesabı olmadığını, hesabın yalnızca Allah'a verileceğinin hesabını yaparak Bosna'ya gelmişti. Oradan beraber döndük.

Ogaden'e giderken, benim grubumda idi. Üç gün boyunca beraber yolculuk ettik. **Numan'ı** ise O'nun (**Yusuf'un**) sayesinde tanıdım. İkisi de birbirinden yakışıklı ve genç idiler. Çocukluktan bu yaşlarına kadar beraber yaşamışlar ve Allah yolunda müslümanların yardım çağrısına koşmuşlardır. Onlar, bu genç yaşta, Allah'a olan özlüklerini gerçekleştirdiler. Allah onlara bu fırsatı verdi. **Yusuf** ve **Numan**, tüm konuşmalarında Allah'ı görebilmeyi, cennetine, cennet ehli insanlara kavuşmayı istiyorlardı. Sürekli olarak "Ne yapmalı da bu dine yardım etmeli" diyorlardı.

Numan, bir gün bir rüyasını anlatıyordu. Rüyasında iki şehidi görmüştü. İki şehidin yakınında iki arkadaşımızı gördüğünü söylüyordu. Bu iki kişinin kim olduğunu sorduğumuzda ise söylemiyordu. Tüm ısrarlara rağmen, bu iki kişinin kim olduğunu, bir türlü söyletemiyorduk. Bizim bu ısrarlarımız arasında, birden ağzından kaçırıldı. Birisinin kendisi, diğerinin ise Muhammed Irakî olduğunu söyledi.

O Allah dostu olan şehid insanlar, neden bu kadar tatlı oluyorlar. Hoş ve güzel oluyorlar. Hepsi Allah aşkıyla yanıyor, buluyorsunuz. Hepsi ibadetin en zorunu ve sevabı yüksek olanını seçiyor. Hep bir ağızdan söylediğimiz marş aklıma geliyor:

Lebbeyk Allahümme lebbeyk

Ey Allah'ım sana geldik

İnanın, kardeşinizin hayatını yazmak o kadar zor ki, Neyi anlatmak istesen, sayfalar tutar, anlatamam. Yaşamak çok lezzetli. Hele de Allah yolunda, müslümanların safında yer alırsan. Anlatmak zor, yaşamak ise gerçekten çok kolay. Ne kadar meşakkatli olursa olsun, Allah yolunda problemlerle karşılaşmak, insana haz veriyor, insanı mutlu ediyor.

Müslümanlar, gerçekten yazamıyorum. **Numan'ımı**, **Yusuf'umu** nasıl anlatayım?

Numan'la bir yolculuğumuz esnasında gözünü ağaç dalından zor kurtardı. Gözünün önünde kalın bir çizgi kaldı. **Numan**, bir seferinde bana "Bilal Hocam, bu iz geçer mi?" diye sormuştu. Ben de "Bırak kalsın, huriler, seni öyle de sever" dememe, bayağı gülmüş ve çok sevinmişti. Allah sizlerin şehadetini kabul etsin.

UKBE BİLAL

ORHAN KORKMAZ : 7 MAYIS 1992

Kaynak: Hira Dergisi - Temmuz 1992 Sayı:2 Sayfa 6

ŞEHİD ORHAN KORKMAZ'IN HAYATI

1956 yılında, Diyarbakır'ın Kulp İlçesine bağlı İslam Köy'ünde doğdu. İlk öğrenimine Lice Arikli İlkokulu'nda başladı. İlkokul 3. sınıfı bitirdikten sonra Muş'a gitti. 4. sınıfı Muş merkeze bağlı Düzkişla Köyü'nde, 5. sınıfı da kendi doğum yeri olan Kulp'un İslam Köyü'nde okudu.

İlkokulu bitirdikten sonra, 1969 yılında Dide Öğretmen Okulu'na başladı. Öğretmen okulundayken sol görüşü benimsedi. Bu görüşü benimsedikten sonra, aktif olarak bu düşünce doğrultusunda mücadeleye başladı. Bu aktif mücadeleyle birlikte, savunduğu düşüncelerin teorisi üzerinde, geniş araştırmalara girdi. Ideologların, fikir babalarının düşüncelerini, hayata uygulanabilirliğini ve bunların kendi toplumuna uygunluğu üzerinde yoğunlaşmaya başladı.

Öğretmen okulunu bitirdikten sonra, 1975'te Mardin'in Silopi İlçesine bağlı Cumali Köyü'nde, öğretmenlik görevine başladı. Burada 3 yıl görev yaptı. Görev yaptığı bu süre içerisinde, inandığı değerler doğrultusunda fiili mücadelesini verirken; şövenist, tağütî T.C. rejimi tarafından 3 kez tutuklandı. Çeşitli işkencelere maruz kaldı.

1978 yılında Kulp İlçesi Bağcılar Köyü Düzpelit Mezrası'na tayini çıktı. Burada 3 yıl görev yaptı. Bir taraftan mücadelesine devam ederken, diğer taraftan sol düşüncedeki tutarsızlıkları, hayatın gerçeklikleriyle olan zıtlıklarını ve insanları bir zulümden kurtarmaya çalışırken, başka bir zulme teslim ettiğini farketmeye başladı. Gördüğü bu gerçekler karşısında sol düşünceden soyutlanıp, uzaklaşmaya başladı. Bu köyde iken ilk olarak, sol düşünce ile birlikte, diğer düşünce ve hayat nizamlarını mukayeseye koyuldu. Bu bağlamda İslami eser olarak ilk okuduğu kitap Şehid Seyyid Kutub'un "Yoldaki İşaretler" adlı eseridir. Bu kitabın taşıdığı fikrî-ideolojik ağırlık ve insanlara sunulan pratik hayat sistemi, O'nun düşünce yapısında devrimler yapmaya başladı. Ve İslam ile tanışmasına vesile oldu. Bu nedenle Seyyid Kutub'un düşüncesini ve mücadelesini, bununla birlikte de genel olarak İslam'ı, araştırmaya başladı. Bu amaçla Fi Zilal adlı tefsiri okuduktan sonra, İslamî Hareket'in safalarında aktif olarak yer aldı.

1981'de Kulp'un Çukurca Mezrası'na tayini çıktı ve mücadelesine orada devam etti. Şehid, daha önce sol düşüncede olduğu gibi, İslamî düşüncüyü de kaynağından öğreniyordu. 1982'de tayini Kulp'un Merkez İlkokulu'na çıktı ve şehid edilinceye kadar bu okulda görev yaptı. Evli; Cihad, Sidret ve Rıdvan isiminde 3 çocuk babasıdır. Cenazesi 21 Mayıs 1992'de kendi köyü olan İslam Köyü'nde toprağa verildi.

ŞEHİD ORHAN KORKMAZ'IN BABASIYLA SOLEŞİ

—Kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

—İsmim Tahsin Korkmaz. 58 yaşındayım. İlkokulu 4. sınıfa kadar okudum. Biraz İslamî ilimleri okumuşluğum vardır. Elhamdülillah bu dini tanıdığım günden beri Rabbime teslim olmuşum.

—Bize şehidimizin büyümesi ve mücadelesinden bahseder misiniz?

—Orhan, ilkokulu bitirdikten sonra, öğretmen okuluna gitti. Önceleri eve bir müslüman olarak gidip gelirdi. Daha sonra bazı arkadaşlarının etkisiyle, sol düşünceye kaydı. Öyle aşırıydı ki, ben her zaman derdim "Ya Rabbi, ben bunun hidayete erişini görseydim de canımı alaydın." Öğretmen olduktan sonra bir gün ilçeye gitmiştim. Orada tanıdık bir alim bana dedi ki; "Artık, Orhan'a karışmayacaksınız! Çünkü gelip benden bir tefsir aldı. Bunun kalbine hidayet ışığı girmiştir." İşte o günden sonra Allah-ü Teala'nın hidayetine kavuşmuş ve mücadelesi başlamıştı. Ondan sonra diyordu ki: "Benim bu dine öyle sarılmam gerekir ki, yolunda parçalanayım." Hatta bir gün bana: "Sen benim babamsın. Vallahi seni gözümün önünde demir taraklarla tarasalar ve deseler ki, 'dininden bir taviz ver, babanı bırakacağız' ben yine taviz vermern. Ben bir kere bu davaya inanmışım. Bu yolda ailem de gitse, malim da gitse, neyim giderse gitsin, benim yanımda hiçbir. Ben Allah'a inanmışım. Günlerimiz sayılıdır. Eğer ben bu yolda ölürsem bu benim için en büyük bir mutluluktur. Siz o zaman üzümeyin, kendinize bakın." derdi.

---Peki, dediği gibi bu yolda şehid oldu. Gerek siz ve gerekse anası ve ailesi bunu nasıl karşıladınız?

-Tabii ki evlattır. Üzülmemek elde değil... Ama biz şehadetiyle şeref duyuyoruz. Vallahi ben inanıyorum ki O, Allah'ın huzuruna gitti. Bu bizim için büyük bir şereftir. Çünkü O, bu dinin yolunda gitti. Bazen kendisine yapılan işkenceleri düşünüyorum, ama şunu diyorum "Allah'ın peygamberleri de bu yolda işkenceler çektiler, çeşitli hakaretlere ma'nuz kaldılar. Buna rağmen bir taviz vermediler. Benim oğlum da onların takipçisiydi. Ve onlardan daha değerli değildi. Sanırım, onların Orhan'ı şehid etmeleri de O'nun tavizsizliğine dayanamayışlarından kaynaklandı.

---Sizce Orhan Hoca'yı neden şehid ettiler?

-Sadece müslüman olduğu için. Çünkü diyorlardı ki, O islam için çalışıyor. Kendi fikrine adam kazandırıyor. O, islam için öğrenci yetiştiriyordu. Islam'ı tebliğ etmek gerektiğin söylüyordu. Sadece islam için çalışmamız gerekir diyordu. İşte bunun için, yani müslüman olduğu için... Islami mücadele verdiği için...

---Peki, siz şehid babası oldunuz. Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?

-Elhamdülillah ben sabrediyorum. Allah'a şükrediyorum. Benim mükâfaatımın da, sabretmekte olduğunu biliyorum. Sabredeceğim, sonucunu Allah'dan bekleyeceğim.

---Taziye bir hayli kalabalık. Sizce halk bunu nasıl karşılıyor?

-Gördüğüm kadarıyla, halkın ezici çoğunluğu, O'nun mazlurniyetine inanıyor ve bunun için çok üzülüyor. Hepsi çok üzgündür. Bana diyorlar ki: "Senin oğlun gerçekten şehadete layıktı ve ona ulaştı."

---Sizce PKK, hocamız gibi insanları şehid etmekle, halkı korkutabilir mi?

-Güçlü bir imana sahip kişiler ne devletten ve ne de başka bir güçten korkmaz. Ama zayıf bir imana veya taklidi bir imana sahip olanlar korkabilir. Onlar ayrıdır. Allah'a inananlar korkmaz, şehadeti arzularlar.

---PKK'nın geleceği ile ilgili olarak ne söylersiniz?

-Vallahi sonlarını pek iyi görmüyorum.

---Peki, şehid adaylarının babalarına ne söylersiniz?

-Ben derim ki Elhamdülillah. Eğer oğlum kötü bir fikir üzere gitseydi, ben Allah'ın yanında utanç duyardım. Allah'a hamdolsun ki, dosdoğru yol üzere gitti. Kötü bir yolda gitseydi, oğlum öldü demeye dahi yüzüm tutmazdı.

---Siz şehidin babasısiniz. Genel anlamda size bir vasiyeti var mıydı?

-Her zaman şunu diyordu: "Kesin sonuç islama dönmektir. Nereye gidersek gidelim, sonuçta Allah'ın huzuruna varırız. Son çaren budur." "zaman kaybetmemeliyiz." diyordu.

---Son olarak diyeceğiniz bir şey var mı?

-Ne diyeyim kendisi şehid oldu. Allah'a dua ediyorum ve diyorum ki: "Ya Rabbi ! O'nu şehid edenlere de hidayet et ve onları Islam'a döndür."

---Allah razı olsun. Allah ecrinizi artırsın.

-Ecmâin.

Şehidin Bir Akrabası ile Söyleşi:

Siz bir akrabası olarak, kendisini gerek küçüklüğünde ve gerekse diğer hayatında yakından tanıyordunuz. Şahsiyeti üzerine neler söylersiniz?

Çok kararlı bir insandı. He zaman araştırır, çok inceler ve ondan sonra kararını verirdi. Görüşlerini o şekilde ortaya koyardı. Hiç bir zaman kulaktan dolam bilgilerle hareket etmezdi. Hep araştırarak, okuyarak hareket ederdi.

Bir yakını olarak şehadetini nasıl karşıladınız?

Ben, gerçekten şehadetini kendisine yakışır buluyorum. Ancak böyle bir makama ulaşabilir. Öyle bir iradeye sahip olmak, herkesin işi değildir. Kendisi böyle bir iradeye sahip olduğu için, şehadete ulaştı. Ben kendisine şehadeti yakıştıyorum. Başka türlü olması mümkün değildi.

Şehadeti hakkında yakınlarının genel kanaati nedir?

Orhan, zaten bu yolun yolcusuydu. Biz buna inanmıştık, başka bir şeyden dolayı değil. Bu kendisinin araştırmalarına göre vermiş olduğu bir karardır. Kendisine yakışır bir karardır. Yanlış bir iş yaptığı kanaati, bizde yoktur

Sizce, halk bunu nasıl karşılıyor?

Halk gayet müteessirdir. Böyle ma'sum insanların bu şekilde katledilmesine karşıdır. Halk, böyle insanların kendileri nezdinde suçları tesbit edildikten sonra bir şeylerin yapılmasından yana...

Sizce bu insanların bu yollara başvurmaları halkı korkutur mu?

Buna pek inanmıyorum. Çünkü, bir insana onun özüne uymayan düşünceler, korkutmak, öldürmekle aşılanamaz, bu geçerli bir yol değildir.

Son olarak diyeceğiniz bir şey var mıdır?

Son olarak bir tavsiyede bulunmak istiyorum. bu halk aynı kültüre sahip, aynı dine mensub insanlardır. Müslümanlar kendi aralarındaki ittifakı, bazı söylentiler yüzünden bozmasınlar. Halkın davasına engel teşkil edecek yanlışların, yapılmamasını temenni ediyorum.

Tanıdık Bir Esnaf Anlatıyor:

Ben, **Orhan Hoca'yı** çok yakından tanırım. İnsanları olduğu gibi anlatmak lâzım. O, sözüne sadık, iyi insanlarla arkadaş olan birisiydi. O'nun gibi islama hizmet edecek, bir başka müslüman göremiyorum. O, sadece Kulp'ta değil, kanaatimce Güneydoğu'daender müslüman şahsiyetlerdendi. Gececi gündüzü islam içindi. O'nu şehid etmelerinin tek sebebi, müslüman oluşuydu. Zira O, islamdan başka bir şey düşünmezdi. Çevresinde çok sevilen, kimsenin kalbini kırmayan, merhametli bir insandı. Bu gerçekleri her yerde söyleyeceğim. Bunun böyle olduğunu, imanı salih bütün insanlar biliyor...

Kaynak: Hira Dergisi - Temmuz 1992 Sayı:2 Sayfa:11

KULPTA NELER OLUYOR?

Kulp ilçesi merkezinde öğretmenlik yapan **Orhan Korkmaz** (36) 4 Mayıs 1992 günü, aynı ilçede PKK mensubları tarafından, cebir kullanılarak ya da hileye başvurularak kaçırıldı. 16 gün sonra 20 Mayıs'ta, naaşı Kulp Çayı kenarında bulundu. Yapılan otopside cesedin 13-14 günlük olduğu sonucuna varıldı. Ayrıca cesette işkence izlerine rastlanmıştır.

Orhan, Kulp ve çevresinde inkılapçı ve şahsiyetli bir müslüman olarak tanındığı için, kaçırıldığı günden itibaren, müslüman halk arasında kaygılı ve istifhamlı bir arayış başladı. Herkes O'nun akibetinden endişe ettiği için, O'nunla ilgili bilgi elde etmeye çalışırken, akibetinin ne olacağına ilişkin istifhamlar farklı cevaplar buluyordu zihinlerde. Endişeli geçen bu günler, O'nun şehadet haberiyle kederli günlere terketti yerini. Naaşının görüldüğü haberi gelir gelmez müslüman halk, hemen pâk naaşının olduğu yere gidip O'nu aldılar. Otopside sonradan da müslüman halk tarafından, cenazesii köyüne götürülüp defnedildi.

Orhan'ı gerek şahsen tanıyanlar, gerekse gıyaben tanıyanlar, hemen hepsi O'nun taziyesin geldiler. Günlerce babasının evine gelen müslümanlar, taziyetlerini bildirirken **Orhan'ın** ölümünden dolayı duydukları üzüntüyü, samimane dile getiriyorlardı. Taziye sohbetlerinin ana mihverini, O'nun öldürülme sebepleri teşkil ediyordu. O'nu ve islami hassasiyete sahip ailesini vica hiyen ve gıyaben tanıyan herkes, O'nun öldürülme sebebinin İslam'dan başka bir şey olamayacağını ifade ediyorlardı. İslam'a karşı garazı olanlar bunu ifade etmek istemiyorlardı ama; başka da tutarlı ve gerçekçi bir cevap bulamıyorlardı. Bu hakikati belirtmek istemeyenler de bunu böyle olduğunu çok iyi biliyorlardı.

Şehidin taziyesine olan alaka ve öldürülmesinden dolayı duyulan kederin sebebi neydi?

Bazıları O'nun şehadetinden sonra şöyle dediler: "Orhan, gençlere hep İslam'ı anlatıyor. O anlatınca bizim gücümüz azalıyor. O, Kulp'a gelmeden önce, kızlarımız-kadınlarımız çarşaf giymezlerdi. Şimdi çoğu giyiyor. bu bizim gücümüzü zayıflatıyor." Kendisine işkence yapılırken O'nu gören bir köylü anlattı: "İşkence altında son nefesini verinceye kadar "Lailahe illallah- Allahü ekber" diyordu" dedi.

Orhan Hoca'nın şehadetinin üzerinden bir yıl geçti. Müslümanlar üzerinde nasıl bir etki oluşturdu?

Allah'a hamdolsun, müslümanlar öylesine kuvvetli bir imana sahipeler ki, O'nun şehadetinden sonra hiç yilgınlığa düşmediler. İmanları kat kat arttı. İslam için ölenler oldukça, İslam davasının değeri, halk arasında daha da artıyor.

Kerbelada İmam Hüseyin ve yaranları şehid edildikten sonra, bu şehadet mektebinde yetişenler bu gün bir devrim yaptılar ve gelişme halen de sürüyor.

Allah'a hamdolsun öyle. Ben, kendi şahsımda bile görüyorum. Benim şimdiki hassasiyetim, Orhan'ın şehadetinden öncekiyle kıyaslanırsa, ortada çok büyük bir fark var. Tabii sadece bende değil, bütünaile çevresinde böyle. Köylülerde, O'nu tanıyanlarda. Müslümanlar Orhan şehid oldu diye, hiç bir yilgınlığa düşmediler. Aksine daha bir bilendiler.

Bazen ben kendim düşünüyorum. O'nun gördüğü işkenceler aklıma geldikçe üzülüyorum. Sonra da kendi kendimi kınıyorum: "Peygamberler, sahabeler, nice Allah dostları, zalimlerden bu kadar eziyet ve işkence gördüler. Hz. Zekeriyya, testereyle ikiye bölündü. Biz onlardan iyi miyiz?" diyorum.

Müslümanlara ne gibi tavsiyeleriniz var?

Tavsiyem şu: Gevşemek yok. Eğer müslümanlar hakiki ve kuvvetli bir imana sahip iseler, içlerini bir ateşin yakması gerekir. Daha fazla bir gelişme göstermeleri gerekir.

Orhan Hoca'nın şehadetiyle ilgili son sözünüz nedir?

Allah'a hamdolsun ki bu mertebeye gitti. Bu bizim için de bir şereftir. İnşaaallah O'nun şefaati bize de ulaşır.

İnşaaallah. Allah bizi O'nun kanının hayır ve bereketinden mahrum etmesin.

Şehadeti kutlu olsun.

Allah razı olsun.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Kaynak:Hira Dergisi Sayı:4 Sayfa:16

Şehid Orhan Korkmaz'ın Ailesiyle:

Kendinizi biraz tanıtır mısınız?

ben Ayşe Korkmaz. İki oğlum ve bir de kızım var. Kızımın Sidret, oğullarımın ise Rıdvan ve Cihad'tır.

Biliyorsunuz, Orhan Hoca'nın şehadetinin birinci yıldönümü. Duygularınızı öğrenebilir miyiz?

Orhan Hoca'nın şehadet haberi bize çok acı bir şekilde geldi. yine de Allah-ü Teala bize sabır verdi. Allah'a şükürler olsun. Demek ki, Allah bunu layık gördü.

Eşinizin şehadetinin, müslümanlar üzerindeki tesiri nasıl oldu sizce?

O'nun şehadetiyle birlikte, tanıyıpta davasını anlayamayanlar uyandılar. Ayrıca O'nun şehadetiyle, İslami hareket daha da gelişti.

Sizce müslüman kadınlar, kendilerini nasıl yetiştirmelidirler?

Müslüman kadınların, Allah'ın istediği ve emrettiği şekilde kendilerini ve çocuklarını yetiştirmeleri gerekir. Allah'ın emirleri sadece erkekler için değildir. Kadınlar da İslamın gerektirdiği biçimde yaşamalı, çocuklarını eğitmelidirler. Ayrıca eşlerine yardımcı olmaları, onlara mümkün mertebe destek vermeleri, İslami hareketin muvaffak olması için çalışmaları gerekir.

Orhan Hoca'nın şehadeti çocuklarınızın üzerinde nasıl bir etki oluşturdu?

Allah'ın izniyle biz diyoruz ki çocuklarımız da babaları gibi, hatta babalarından daha fazla İslam için çalışsınlar. Onlar da babaları gibi bu dava için canlarını feda etsinler.

Çocuklarınız neler hissediyor?

Babalarının şehadetinden şeref duyuyorlar. Allah'ın izniyle babalarının yoluna ulaşmayı, O'nun gibi olmayı istiyorlar. Allah-ü Teala'nın izin verdiği müddetçe, davayı sürdüreceğiz ve çalışacağız.

Allah sizden razı olsun. Allah şehadetini kabul etsin. Allah bize de aynı mertebeyi nasib etsin.

Amin. Allah sizden de razı olsun.

XX

Yeryüzü Dergisi 15 Haziran 1992 Sayı:19 Sayfa:1

(İbrahim Kızmaz ve Orhan Korkmaz'ın resimleri var)

Sayfa 4: Şehid Orhan Korkmaz

Ashab-ı Uhdud'u hatırlatan olaylardan biri Kulp'ta tekrarlandı. İslami faaliyetlerinden dolayı göze çarpan **Orhan Hoca** PKK'lılarca kaçırılarak işkenceyle şehid edildi.

Orhan Hoca'yı 4 Mayıs 1992 öğleden sonra 3.00-4.00 sıralarında görüşmek amacıyla, öğretmenlik yaptığı okuldan alarak götürülen PKK militanları günlerce işkence ettiler.

Kulp'un İslam Köyü'nden olan **Orhan Hoca**, 1982'de Kawa grubundan Fi Zilal'il Kur'an ve Yoldaki İşaretler'i okuyarak ayrılmış, Allah'ın birliğine boyun eğmişti. Bu nedenle PKK'lıları da yakından tanıyordu.

"Elçiye zeval olmaz" ve Kürt geleneklerinin başında yer alan "kendi evinde kimseye el kaldırmama" ilkelerini hiçe sayan PKK, sadece rabbim Allah'tır dediği için **Orhan Hoca**'yı işkenceyle öldürdü.

20 Mayıs'a kadar **Orhan Hoca** için PKK "elçiye zeval olmaz, bırakacağız" şeklinde görüş belirtilmesine rağmen, 20 Mayıs 1992 günü Kulp yakınlarındaki çayda köylüler tarafından cesedi bulununca, iki yüzlülüğünü teyid ederek **Orhan Hoca** için "Hizb-i Kontr, Kontrgerilla" deyimlerini kullanmaya başlamıştır.

Oysa otopsi raporuna göre, götürüldükten üç gün (7 Mayıs) sonra işkenceyle öldürülmüştü.

İşkenceyi "reddettiği" iddia eden, insan haklarından bahseden insan dışı mahluklar; **Orhan Hoca**'ya etmedikleri işkence bırakmamışlar. Etleri parçalanmış, derisi yüzülmüş, ateşle dağlanmış, yakılmış, gözlerine kezzap dökülmüş, alına kanca atılmış, bütün bunları az gören insan dışı mahluklar, kurşunları da esirgememişler.

Hangi insanlığa sığar, görüşmek talebiyle götürülen elçiye işkence ederek öldürmek, kimin geleneğinde vardır, böyle alçaklık.

Orhan Hoca'nın cesedinin bulunuşundan sonra ağız değiştiren PKK, **Orhan Hoca** için (Hizb-i Kontr, Kontrgerilla) deyimlerini kullanmaya başlamış, ancak halk tarafından tanınan, sevilen, sayılan ve bilinen Hoca için bu yakıştırmalar havada kalmış, PKK'nın iki yüzlülüğü ortaya çıkmıştır.

Hoca'yı sevip sayan Kulp Halkı, PKK'ya karşı nefretle dolu. Bir **Orhan Hoca**, bir **İbrahim Hoca**, bir **Molla Zeki** ve diğer müslümanlar için, bu tür deyimleri kullanan PKK'nın bu yakıştırmaları, halk nezdinde kabul görmemiş. Halk müslümanları yakından tanıdığı için bu savlara inanmamıştır.

Orhan Hoca'nın işkenceyle şehid edilmesi ve ardından "Kontrgerilla" zulüm olarak telakki eden bir çok PKK'lı ve sempatzanın saf değiştirerek vahşete ortak olmayacaklarını bildirmişlerdir.

İkili oynarak "Ne siz bize karışın, ne biz size" diyen PKK'lı Mehdi Güler olaydan sonra kayıplara karıştı.

PKK'lılara sormak lazım, halkın çok yakından tanıdığı, sevdiği ve saydığı **Orhan Hoca**'yı "Kontrgerilla" olduğu için mi öldürdünüz, yoksa müslüman olduğu için mi? Elbette ki müslüman olduğu için. **Orhan Hoca**'nın şehadeti PKK'nın yüz karası olarak tarihe geçecektir.

İnsanların tümü ölür, ancak sebepler değişik olur. Fakat her kes böyle bir zafer kazanamaz. Her kes bu yüceliğe ulaşamaz, herkes bu şekilde tüm bağımlılıklarından kurtularak, o yüce ufuklara doğru kanatlanamaz. Bu sevgili kullarını ölümden insanlara ortak ederken şeref payında herkesi geride bıraktıran ilahi bir tercih ve bağıştır. Bu onurlu bir manadır. Fani cesedlere zafer kazandıran, ateşten arındıran onurlu bir mana.

O halde savaş sona ermiş değildir. Gerçek sonucu da henüz ortaya çıkmamıştır. Bu uzun vadeli savaşın yeryüzüne yansıyan bir bölümüne göre verilecek hüküm, doğru bir hüküm olamaz. Çünkü böyle bir hüküm, uzun vadeli savaşın küçük ve kısa süreli bir bölümüne dayanır. **Ebuzer Kılıç**

Yeryüzü Dergisi 15 Temmuz 1992 sayı 20

SON SAYFA (32) (Şehidlerimiz İbrahim Kızmaz, Orhan Korkmaz'ın aziz hatıralarına)

Ayrılık Güvercinleri

Direnmenin ihtişamı
Dağlardan yankılanan feryadlar var
Ateşi sulara okutan
Ölüm üstüne yorumlar
Asıl mü'minde güzeldir kurşunlar
Devrilip devrilip gelen
Aşkın zirvesinden
Kulp'tan Nusaybin'den
Sevdalar işkencede
Sizden yana saf tuttuk ey İbrahim ey Orhan
Yabancı değiliz intikamların

Serpilen yara oldunuz bağrımıza
Secde izleriyle nakış nakış alına
Kanlı kancalar atıldı
Ateş yutmuş gözlerin
Senin gözlerine döküldü kezzap
Şimdi biz kör olduk
Görmemenin kahrolası hüznü

Sular şaşkın akıyor
Yarası derinden
Kulp Çayı mahsun
Kulp Çayı kan

Ashab-ı Uhdud'dan
Tutuşturulmuş ateşlerdi vücuduna serpiştirilen
Tevhidî libasınla yandığında
Kitabımdan başkaldırılar boy veriyor
Ve kesemez hiç bir zalimin bıçağı mazlumun sesini
İbrahim nasıl öğrendiyse İbrahimce ölmeyi
Sen de öğren ki, bozkır dağlarına yağsın yağmur
Değil mi ki hayatın bir yüzü ölümdür güzelim

Bak ellerimde
O mükemmel günün hazırlığı var
He canım, kurşunlar sıkılınca bağırma
Kin ve öfke baktım dağları delip geçen

Alnının dağlandığı yerde
Ey mazlum çocukları Doğu'nun
Yaralarımız üzerinde ayrılık güvercinleri
Ölüm renginde

Sana
Hamza'nın ciğeriyle soluyan
Orhan diyorum
Ve sana Hübeyb kararlılığında
İbrahim diyorum
Diyorum ak güvercinler ölmedi ölmeyecek
Anlıyor musun
Göğsüme yaslıyorum sizleri yeniden
Ayrılık güvercinleri

Bünyamin Doğruer

OSMAN AYTEMUR - 24 Mart 1994 Istanbul

Yeni Yeryüzü Dergisi Nisan 1994 Sayı 11 Sayfa 11

RP ve MGV'ye yönelik silahlı saldırılar

Yerel seçimler öncesi RP'ye karşı başlatılan kampanyalar, zaman zaman silahlı saldırılara da dönüştü. RP'nin ve MGV'nin bir çok şubesi, silahlı ve bombalı saldırılardan nasibini alıyordu.

Özellikle İstanbul'da daha yoğunlaşan bu saldırılar sonunda çok sayıda partili yaralanırken, Kaynarca ve Samandıra'daki olaylarda, 3 kişi hayatını yitirdi.

Samandıra'da 24 Mart tarihinde meydana gelen saldırıda **Osman Aytemur** ve **Durmuş Ekinci** hayatlarını yitirdiler.

Olay şöyle gelişti: Veysel Karani Mahallesi Yukarı Eriklipınar mevkiinde bulunan kahvede RP samandıra Beleyidye Başkan adayı propaganda konuşması yapmaktaydı. Saat 21.00 sıralarında kahvehaneyi otomatik silahlarla tarayan kimliği belirsiz kişiler, bir de bomba atarak olay yerinden uzaklaştılar. Atılan el bombasının kepenk demirlerine çarparak, dışarıya düşmesi, olayda daha can kaybı olmasını önledi.

Ensesinden ve belinden aldığı kurşun yaraları sonucu, hayatını kaybeden **Osman Aytemur** 30 yaşlarında RP'li bir müslümandı. 6 Ay önce bir çocuğu olan **Osman Aytemur**, çevresinde sevilen, gayretli ve fedakâr bir kişi olarak tanınmaktaydı. Osman Aytemur'un ailesi yaptığımız görüşmede, medyanın yalanlarına yalan etkileyerek olayı çarpıttığını, kendilerini ve şehidi küçük düşürücü yayınlar yaptıklarını söylediler.

Bu arada saldırıda hayatını yitiren **Durmuş Ekinci**'nin aslında SHP'li olduğu, RP adayının konuşmasını merak ettiği için olay yerinde bulunduğu öğrenildi. 21 yaşındaki Ekinci'nin babası oğlunun "merak etme onlara oy vermeyem, ama anlattıkları şeyler ilgimi çekiyor, heyecanlanıyorum" diyerek kahveye gittiğini belirtti.

Olayda yaralanarak Kartal Devlet Hastahanesi'ne kaldırılan biri çocuk dokuz yaralıdan, dördünün durumunun ağır olduğu bildirildi. Samandıra RP Belde Teşkilatı İdare Amiri Celil Şahin'den aldığımız bilgilere göre yaralılardan ikisi taburcu edilmiş.

Olayın arazi mafyasıyla ilgili söylentiler olduğunu sordüğümüzda Celil Şahin "böyle bir şey olmadığını, gerçeğin ancak failer yakalanırsa öğrenebileceklerini" söyledi.

Bilindiği gibi daha önce meydana gelen bu tür saldırılar PKK tarafından üstlenilmişti. Saldırıda yaalananların isimleri şöyle: Ali Tutak, Said Tutak, Cevat Hayri, Şaban Sanoğlu, Recep Aydın, Cevat Kahya, Bayram Külcü, Erdoğan Öztürk.

Yusuf Ince- İstanbul

ORHAN UNAL:21 Haziran 1979 Fatih / Istanbul

İki Şehid Daha

Geçtiğimiz günlerde Tarsusta Ziraat Fakültesi öğrencisi Komünist kuyrukçular tarafından şehid edilirken, İstanbul Fatih'te de iki şehid daha verdik. Ötedenberi Fatih, Karagömrük, Çarşamba, Dranman, Balat çevresinde Akıncılar'la Komünist ve Faşistler arasında devam eden yoğun çatışmalar süresince Akıncıları geriletemeyen kuyrukçular her zaman olduğu gibi bu defada kallesçe saldırıda bulundular.

Yakın bir geçmişte Cuma namazından çıkarken Faşistler tarafından pusu kurularak kallesçe bir saldırı sonucu şehid edilen Metin Yüksel'den sonra, evlerinde uyumakta olan iki Akıncı kardeşimiz yapılan kallesçe bir saldırı sonucu şehid edildiler. tek önderin Allah'a yükseldiği Miraca çıktığı gecenin sabahında şehadette Allah'a yükseldiler. kardeşlerimiz şehadette oruç ettiler. Şehadet bir mirastır. "Şehadet bir çağdır, tüm nesillere ve çağlara" demişti Şehid Metin....

Bu çağrıya koştu kardeşlerimiz.

Perşembe günü saat daha sekiz olmamıştı ki; eli silahlı iki kişi, İstanbul Üniversitesi Edebyat Fakültesi son sınıf öğrencisi **Haşim Sönmez** İstanbul Ün. Yabancı Diller Yüksek Okulu 2. sınıf öğrencisi **Orhan Unal**'ın kaldığı evin kapısını çalmışlardı. Bir söylentiye göre Rus uşağı TKP'nin yeminli kuyrukçuları IGD'li Komünistlerin savaş komitelerine mensup kalles zorbalardı gelenler.... Bir söylentiye göre de Dev-Genç'li uşaklar... Fatih Kolejine doğru kaçan Faşistler diyenler de var... Her halükârda emperyalist kuyrukçulardı gelenler... Kapıyı **Haşim** açmıştı. Açar açmaz üzerine boşalmıştı dokuz milimlik memiler... Oracıkta düşüverdi... **Şehid Haşim!**.. Ardından içeri daldı eli kanlı katiller, yatakta uyurken kıstırdılar! **Orhan**'ı... Yatağa kurşun sıktılar. Bir iki, üç, dört, beş... bembeyaz çarşaf kıpkızıl kana döndü birden ve **Orhan**'da şehid düştü sıkılan yumruğuyla... **Haşim** ve **Orhan**... Kanları kucakladı birbirine... Birlikte yükseldiler miraç gününün sabahı... Ve birlikte yükselttiler mücadele bayrağını...

Tüm dünyayı saran kutsal cihad bayrağı... Ve katiller kaçtılar. Dışarıda bekleyen köpekleriyle, dişleri kanlı, pençeleri kanlı köpekler... Her müslüman katilinin kaçtığı gibi bu ülkede...

KAYNAK: Akıncı Güç Sayı: 2 Sayfa: 4

OSMAN ÖZTÜRK: 11 TEMMUZ 1997-KEŞMİR

Arkadaşları 'Keşmir Şehidi'ni anlatıyor

4 Haziran 1997'de Keşmir'e gelerek müsülüman kardeşlerinin yanında dhada katılan ve 11 Temmuz günü şehadet makamına ulaşan **Osman Öztürk**, şehadetinin birinci yıldönümünde arkadaşları tarafından anılıyor.

9 Ağustos 1996 tarihinde Ogadin'de şehit olan ikiz kardeşi **İsmail Öztürk**'ten etkilenen **Osman Öztürk**, Hindistan'ın zulmüne maruz kalan Keşmirli müsülümanların yardımına koştu. 11 Temmuz 1997 tarihinde Jammu Keşmir'de şehit olan Osman'ı yakın arkadaşları şöyle anlattılar: "Osman kardeşi İsmail'in şehadetinden sonra, kalbindeki Allah yolunda dhad etme ateşi iyice alavlanmıştı. Yapılan konuşmalarda hep Allah için yapamamamının ona verdiği eziklikten ve O'nun yolunda dhad etme rahmetine ulaşamamaktan derd yanıyordu.

İsmail'in şehadetinden sonra 3 ay gibi kısa bir zaman sonra 21 Aralık 1996 tarihinde Ogadin cephesinden yine şehadet haberleri gelmişti. Şehit olanlardan biri de **Yahya Ubeydullah Saltar**'dı. Yahya Osman'ın yakından tanıdığı bir kardeşiydi. Yahya'nın şehadeti Osman'ı derinden sarsmıştı. Çünkü Yahya Ogadin'e giderken Osman'a "Gel seni ikizine götüreyim" demişti. Osman o zaman bazı nedenlerden dolayı bu yola çıkamamıştı. Ama artık bu zamandan sonra onun dhad etme aşkını kimse engelleyemezdi de.

21 Mayıs 1997 tarihinde İslam coğrafyasının kanayan bir yarası olan Keşmir'e gitmek üzere Türkiye'den ayrılan **Osman Öztürk**, uzun bir yolculuktan sonra 4 Haziran 1997 tarihinde **Azat Keşmir**'de bulunan **Keşmir** dhadının öncüsü **Hizbül-Mücahidin** kampına vardı.

Burada kaldığı süre içerisinde hayatında bir takım güzellikler yaşayan Osman'ın bir rüya gördüğünü bildiren arkadaşları, Osman'ın gördüğü rüyaları her sabah kendilerine anlattığını ve gördüğü rüyaların hemen hemen hepsinde ikiz kardeşi **Şehid İsmail**'i gördüğünü söylediler.

Osman'ın mücadele arkadaşlarına anlattığı bir rüyayı arkadaşları şöyle anlattılar: "Kardeşim İsmail'le beraber bir koşu parkurunda yarış ediyorduk. Ben ne kadar hızlı koşarsam koşayım; İsmail yavaş yavaş koşmasına rağmen hep benden önde gidiyordu. Neticede İsmail yarışı tamamladı ve bana dönüp şöyle bağırdı: "**Osman, acele et seni bekliyorum.**"

Daha sonra **Osman Öztürk**, 11 Temmuz 1997 tarihinde Jammu Keşmir (Esir Keşmir)'in Serter Nektes'i mevkiinde Hint ordusuyla girdiği çatışmada "**O benim yiğidim**" dediği ikizi **İsmail**'e ve diğer yiğitlerin diyarına, Allah'ın rahmetine kavuştu.

Kaynak: 17 Temmuz 1998 Akit Gazetesi Sayfa:11

xx

--İsmail Öztürk...Ogadin Şehidi ve Osman Öztürk...Keşmir Şehidi'nin babası

HASAN ÖZTÜRK Ev Tel: 281.15.30 İş Tel: 511.38.99

xx

xx

--İsmail Öztürk...Ogadin Şehidi ve Osman Öztürk...Keşmir Şehidi'nin babası

HASAN ÖZTÜRK Ev Tel: 281.15.30 İş Tel: 511.38.99

xx

İsmail ve Osman Öztürk ile ilgili olarak Hasan Öztürk ile 22 Nisan 1999 günü iş

yerinde görüştüm. Daha sonra ikisi hakkında da yazılı döküman ve resim verecek.

xx

ÖMER TAŞAR - BOSNA HERSEK

5 Temmuz 1993 tarihli Milli Gazete 1. Sayfada renkli fotoğraf altı yazısı:

ŞEHİDİMİZİ DEFNETTİK

Saraybosna'da Sırp'lar tarafından şehid edilen kardeşimiz **ÖMER TAŞAR**, önceki gün Karaman'da ikinci namazı sonrası kılınan cenaze namazını müteakiben defnedildi. Cenazeye RP milletvekilleri A. Remzi Hatip, Abid Kıvrak, Mustafa Ünal, RP MKYK üyeleri Ali Güneri, Yakub Budak, Konya Büyükşehir Başkanı Halil Ürün, RP II Başkanı Zülfikar Gazi, Karaman II Başkanı Faik Çavuşoğlu, Karaman Belediye Başkanı Yaşar Evcan ve Karaman Asayiş Şube Müdürü Esat Sevinç ile çok sayıda vatandaş katıldı.

Şehidimiz **Ömer Taşar**, Mayıs ayının başında başladığı Bosna Hersek yolculuğunu önceki gün Karaman'da noktaladı.

Mayıs ayının ilk günlerinde, Bosna Hersek'teki kardeşlerine ilaç götürmek ve onların safalarında tarihin kaydettiği zulümlerden birini irtikap eden Sırp'lar'a karşı savaşmak ve şehid ya da gazi olabilmek umuduyla Bosna Hersek'e giden **Ömer Taşar**, Saraybosna'da tepelerden kalleşçe dürbünlü tüfeklerle ateş eden Sırp Sınaypırlarından birisi tarafından vuruldu ve Saraybosna Üniversitesi Travmatoloji kliniğinde yapılan müdahaleye rağmen şehadet şerbetini içti.

Daha önceden Karaman ve Konya'dan gazetemize haberler gönderen ve bu vesile ile gazetemiz Fahri Muhabillerinden olan **Ömer Taşar**'ın cenazesi TC.

Saraybosna Büyük Elçisi muhterem Şükrü Tufan'ın ve takdire layık gayretleriyle önce Zagreb'e ve oradan da arkadaşlarımız vasıtasıyla İstanbul'a getirildi.

Bağcılar Belediyesi'nin yardımları ile Karaman'a sevkettiğimiz kardeşimizin cenazesi, Cumartesi günü ikinci namazını müteakip, Yunus Emre Camii'nde kılınan namaz sonrası Kızlar Türbesi Mezarlığı'nda toprağa verildi. Cenazeye başta RP milletvekilleri A. Remzi Hatip, Abid Kıvrak, Dr. Mustafa Ünal, PR MKYK üyeleri Ali Güneri, Yakub Budak, Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Doç. Dr. Halil Ürün, Konya RP II Başkanı Zülfikar Gazi, Karaman RP II Başkanı Faik Çavuşoğlu, Karaman Belediye Başkanı Yaşar Evcan ve Karaman Asayiş Şube Müdürü Esat Sevinç olmak üzere çok sayıda vatandaş katıldı.

Şehidimize Cenab-ı Hak'tan rahmet, ailesi, yakınları ve camiamıza sabr-ı cemil niyaz ediyoruz.

ADALET BAKANLIĞINA ZARURİ BİR NOT

Başta TC. Saraybosna Büyük Elçisi muhterem Şükrü Tufan olmak üzere, dışişleri ilgililerinin de üstün gayret ve fedakârlıklarıyla ülkemize getirilen şehidimiz **Ömer Taşar**'ın cenazesini rahatlıkla geçtiği Bosna Hersek, Hırvatistan ve Slovenya'dan sonra Yeşilköy havaalanında Bakırköy nöbetçi savcılığı marifetiyle adeta zulmedilmiştir.

TC. Saraybosna Büyük Elçiliği tarafından bütün kanuni işlemleri yaptırılarak ve ölüm kağıdı hazırlanarak 1 Temmuz 1993 akşamı ülkemize gönderilen cenaze, Yeşilköy Havaalanı sağlık görevlileri tarafından usulen savcılığın müsaadesi gerekir düşüncesiyle bekletilmiş ve bu arada Bakırköy Nöbetçi Savcılığı'na giden arkadaşlarımız; nöbetçi savcının evinde olduğu cevabı ile karşılaşınca, Nöbetçi Savcı Yüksel Sıdal ile evinden temasa geçmişlerdir.

Söz konusu görüşmelerde bizzat Bağcılar belediye Başkanı Av. Feyzullah Kıyıklık tarafından nöbetçi savcıya bütün işlemlerin tamam olduğu defalarca söylenmiş olmasına rağmen savcı, ne makamına gelmiş ve ne de evrakları hiç değilse arkadaşlarımızı yanına çağırarak görmek zahmetine katlanmıştır.

Karaman'da oğullarını Cuma namazı sonrası defnetmek için bekleyen ailenin durumunu düşünen arkadaşlarımız, savcıyı 2.5 saat bekleyip bir netice alamayınca, tekrar havaalanına dönmüşler, ancak oradan da bir netice alamamışlardır.

Ve Saraybosna'da Sırp'lar tarafından şehid edilip, bütün kanuni evrakları TC. Saraybosna Büyük Elçiliği tarafından hazırlanarak ülkemize gönderilen şehidimizin cenazesi 2 Temmuz cuma günü, geçmiş gecenin nöbetçi savcısı Yüsel Sıdal tarafından

adli olay olduğu gerekçesiyle Adli Tıbbı otopsiye gönderilmiştir.

Adalet Bakanlığı'ndan sormak istediğimiz konular şunlardır:

Yukarıda anlatılan durumla alakalı olarak

1-TC Büyük Elçiliğ'nin hazırladığı raporların savcılıkça geçersiz addedilebilmesinin sebebi nedir?

2-Ölüm sebebi açıkça "savaş" olarak yazılmış bir kişinin cenazesine tekrar otopsi yapılmasıyla Adalet bakanlığı, acaba şehidimizin katili olan Sırp Sınaypını Saraybosna'da bulmayı mı umut etmektedir?

3-Türkiye'nin ülke olarak, devlet olarak yapması gereken bir şeyi fert olarak bizler ifa etmiş ve kendisine saygı duyulması gereken kardeşimizin cenazesine ve cenazeyi günlerdir bekleyen acılı ailesine daha saygılı olunamaz mıydı?

4-Yeşilköy Havaalanı ve diğer havaalanlarında bizim başımıza gelenin başkalarının da başına gelmemesi için neler düşünülmektedir?

Yeni Yeryüzü Eylül 1993 Sayı:5 Sayfa:31 Resmi var.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Değişim Sayı:5 Temmuz 1993

Şehid Ömet Taşar

Konya'lı şehidimiz Milli Gazete muhabiri **Ömer** kardeşimiz kan içici Sırların kurşunlarıyla şehidler kervanına eklendi. Göğsünden aldığı bir kurşunla şehid olan **Ömer Taşar**, Karaman 1974 doğumlu idi. Ailesine, Milli Gazete yazar, muhabir ve mensublarına başsağlığı diler, Allah rahmet eylesin deriz. Tüm şehidlerimize selam olsun.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Ramazan Çelik : 28 Aralık 1992 İlyas-Bosna

28 Aralık günü Bosnalı müslümanlar, Sırlara karşı büyük bir operasyon başlattılar. Operasyon'un savaşın başlamasından bu yana gerçekleştirilen en büyük hareket olduğu bildiriliyor. Çatışmalarda çetniklere ağır kayıplar verdirildi. Müslüman kuvvetlerden (Müslümanski Snage) de 40 kişi şehid oldu. Şehidler arasında Türkiye'den giden mücahidlerden **Ahmet Pınar** ile **Ramazan Çelik**'in de bulunduğu bildirildi.

Saraybosna'yı kuşatma altında tutan sırp kuvvetlerine darbe indirmek ve Visoko-Saraybosna arasında koridor açmak maksadıyla, Müslüman Kuvvetler zaman zaman operasyonlar düzenliyor. Ağustos ayında düzenlenen bir operasyon sırasında da kardeşimiz Selami Yurdan şehid düşmüştü. Şehid Selami'nin vurulduğu Saraybosna yakınlarındaki İlyas şehri o zamandan beri Türkiyeli mücahidlerin sürkli savaştıkları bir cephe olarak adını duyurdu. İlyas, müslümanların kontrolündeki Visoko ile Saraybosna arasında olup, sırpların kontrolünde olan en büyük yerleşim merkezi.

28 Aralık'ta düzenlenen operasyonda öncü birliği Şehid Selami Cephesi idi. İlk saldırı Türkiyeli mücahidler tarafından gerçekleştirildi. Saldırı da mücahid kardeşlerimiz İlyas şehir merkezine bakan tepeleri ele geçirdiler. Çetniklerin şiddetli ateş yağmuru karşısında ilk şehid düşenler de Şehid Selami Cephesi mücahidlerinden **Ahmet Pınar** ve **Ramazan Çelik** oldu. Diğer guruplarında taarruza geçmeleriyle sırp bir yüzden fazla ölü, 250 kadar esir bırakarak geri çekildiler. Çok sayıda silah ve cephane ele geçirildi. Türkiyeli mücahidlerden başka on bir tane arap mücahid ve 25 civarında Boşnak mücahid şehid düştü.

Şehid Ahmet Pınar, yaklaşık üç ay önce Bosna'da Şehid Selami Cephesi'nde cihada katılmıştı. 1963 yılında Nevşehir'in Ürgüp ilçesi Başdere Köyü'nde dünyaya gelen **Ahmet Pınar**, Nevşehir İmam Hatip Okulu mezunu idi. Nevşehirde Hilal Camii'nde İmam Hatiplik yapıyordu. Şehid Ahmet Pınar, bir sürede İmam Hatip Mezunları Cemiyeti Nevşehir Başkanlığı'nı da yapmıştı. Üç çocuk babası olan Şehid Ahmet Pınar, 4. çocuğunu da bir kaç ay sonra bekliyordu. Müslümanca yaşamının ancak cihad etmekle mümkün olacağına inanmıştı. kendisini dünya müslümanlarının islami direniş cephelerinin bir mücahidi olarak görüyor, evrensel islami hareketin mücadelesine bütün gücüyle katkıda bulunuyordu. Halka verilecek en güzel vaazın, örnek bir müslüman olarak bil fiil cihad etmek olduğunu Bosna Cephesi'ne giderek gösterdi. Cihadını Allah'ın lütfettiği şehadetle tamamladı. Şimdi cennette Allah Resülü'nün beraberinde ölümsüz ve mutlu bir şekilde bizleri bekliyor.

Şehid Ramazan Çelik, 20 yaşlarında idi. İstanbul'da işçi olarak çalışıyordu. İslami Harekete katıldığından beri dünya müslümanlarının acılarıyla dertlendi. Müstazaf hayatını müstazaf halkların islami kurtuluşu için adadı. Mazlum Bosna Halkı'nın acıları arşa çıkarken, mücahid Ramazan yerinde duramadı. bosna'da da sürekli "Biz buraya şehid olmaya geldik" diyordu. Saraybosna'daki sırp kuşatmasını kırmak üzere yapılan harekât O'na şehadet kapısını açtı. Hayatının baharında, sırp faşistlerine boşattı şarjörlerini. Şehid Selami'nin düştüğü yerde, O da mübarek kanı ile Bosna'ya islami hareketin damgasını vurdu. Hepimizin varacağı yere O, pırıl pırıl bir genç olarak, Allah'ın ve Peygamberin övgüsüne kavuşmuş olarak ulaştı.

"Yüzler vardır, ıslıl ıslıdır, müjdenin sevinciyle gülümser." ilahi sözüne mazhar oldu.

Kaynak: YeryüzüDergisi: Ocak 1993 Sayı:26 Sayfa: 5

XX

Yeryüzü Dergisi 23 Ocak 1993 Sayı:27 Sayfa:16

Bosna Şehidi Renda Tosuner'in ve Ahmet Pınar'ın resimleri ve yazıları var
Bosna Gazisi Ammar ile...

Bismillahirrahmanirrahim. Ammar Kardeş, gazanız mübarek olsun.

-- Allah razı olsun.

Ben ilk olarak Türkiyeli mücahid kardeşlerimizden de üç tanesinin şehid düştüğü son operasyonu, okuyucularımıza kısaca anlatmanı rica ediyorum. Bu operasyona siz kaç kişi katılmıştınız? Hangi cephede, Bosna'nın neresinde olmuştu bu operasyon?

--Biz Müslümske Snage (Müslüman Kuvvetler)'in 100 kişilik bir kuvvetiyle 'yarma' harekâtına katılmıştık. Yarma harekâtını yapacağımız bölge çok stratejik bir yerdi. Milli Ordu (Armia BiH)'in de arkadan destek verecei. Saraybosna'nın etrafındaki çemberin kırılarak bir koridor açılabilmesi için İliyaş'a doğru düzenlenen bir taarruzdu bu operasyon.

--İliyaş, Şehid Selami'nin de vurulduğu bölge herhalde?

-Evet, bizim baskın yaptığımız bölge, tam aynı yer değilse de aşağı yukarı şehid kardeşimizin şehadeti tattığı dağlardı diyebiliriz. İliyaş bildiğiniz gibi Saraybosna'nın Kuzeyinde takriben 20 km. mesafede, Sırp çesberinin çok kuvvetli olduğu büyük yığınak yaptıkları bir yerleşim bölgesi. Biz İliyaş'ın aşağı yukarı 3 km. yakınındaki stratejik bir tepeye taarruzda bulunduk. Şehid Selami Yurdan Cephesi 40 kişilik bir güçle şafakta, alaca karanlıkta bu bölgeye taarruz etti. Rabbimin yardımıyla 5-10 dakikalık bir süre içinde hedeflediğimiz ilk Sırp mevzilerini (bunkerlerini) teslim aldık.

--Bu operasyonlara siz bir isim veriyor musunuz? İranlı müslümanların Şafak, Fecr, Kudüs gibi isimler verdikleri harekâtlar olurdu.

-Yok, fakat köyabilirdik öyle bir isim. bunlar insanı motive eden şeyler, olması gerekir, ama olmadı öyle bir şey.

--Sırp mevzilerini teslim aldık demiştin....

-Bizim bulunduğumuz yerin 4 veya 5 km. solunda, dağ sırasının ucunda, Travnik'deki M. Snage'nin askerleri vardı. Aralarında Boşnaklar'ın dışında Arap ve Türk mücahidler de bulunuyordu. Bizim o bölgeyi ele geçirmemizden ve Çetnikler'in paniğe kapılarak kaçmalarından sonra, bizden aldıkları telsiz haberiyle onlarda yaklaşık 60 kişilik bir güç ile sol uç kısımdan girdiler.

--İlk operasyonu Şehid Selami Cephesi mi başlattı?

-Evet, ilk operasyonu Şehid Selami Yurdan Cephesi başlattı. Bizim telsizle "Bu bölgeyi teslim aldık, yardık, sol taraftan ilerliyoruz." haberini vermemizden sonra onlarda oradan girdiler. aşağı yukarı bir veya bir buçuk saat içinde orta kısımda buluştuk. Bu 60 kişilik güçle buluşmamız sonucunda 4-5 km. ilk bir şeridi kontrol altına almış oluyorduk.

--Bu bölgedeki Sırlar ne oldu?

-Elimizden kaçabilenler kaçtı. Mücahidlerin eline düşenler dehemen orada infaz edildiler. Ani baskın verdiğimiz için gafil avlandılar, çok zayıat verdiler.

--Elhamdülillah.

-Daha sonra bölgenin sağ tarafında, o dağ silsilesinin içinde stratejik bir tepenin kaldığını farkettik. Gece ilerlediğimiz için, bizim taarruzda bulunduğumuz mevzilerin aşağı yukarı 100 m. sağında muhkem bir tepe daha vardı. Bunu biz hava aydınlandıktan sonra fark ettik.

--Yani sizin ele geçirdiğiniz tepeye daha hakim bir tepe mi?

-Evet daha hakim bir tepe. Kırk kişilik timin üçte ikilik bir kısmı hemen sol tarafa ilerledi. Travnik kuvvetlerimizle birleşmek için o bölgedeki mevzilere taarruzda bulundular. Diğer kardeşler, çıktığımız bölgenin sağına, yani daha muhkem tepeye doğru taarruzda bulundular.

--Bu Bunker dediğin, Türkçe'de korugan diyorlar. Betondan yapılan sığınaklar, öyle değil mi?

-Evet, öyle diyebiliriz. Ama beton olması şart değil. Bir-bir buçuk metre toprağın altına konulmuş, üstü kalın ağaçlarla örtülüp toprakla sıvanmış koruganlar, siperler. Bunların hepsine Bunker diyorlar. Aslında havan topu veya roket gibi silahlara dayanıklı değildir. Fakat nispeten tahribatı azaltıyorlar.

--Saraybosna çevresinde 700 tonluk içinde çelik bulunan, betondan yapılmış koruganlardan bahsediliyor.

-Biz şimdiye kadar hiç rastlamadık. Zannediyorum bu bahsedilen koruganlar savaşın ilk dönemlerinde Sırların devamlı ilerleyen konumlarıyla geri hatlarda, daha gerideki dağlarda kalmış olabilir. Dolayısıyla bu beton koruganları ileri hatlara

taşıyamıyorlar. Kendilerine yeni koruganlar gerektiğe bu yola baş vumuşlar. Aynı şekilde müslümanların da koruganları var.

Daha sonra kardeşlerimizle beraber bahsettiğimiz sağ taraftaki tepeye doğru taarruzda bulunduk. Tabi hava aydınlandığı için Çetniklerin bu tepede iyi mevzilenmeleri ve muhkem olan bu yerden çevreye hakim olmaları ilerlememizi engelledi. Snayper dediğimiz dürbünü, uzun menzilli tüfekler var. Bu silahlar 1000 m. den kolaylıkla hedefi vurabiliyor. Dürbünü sayesinde hedefte çok ender sapma yapıyor. Biz menzilin içindeydik. Sırlara çok yakındık. Azami 100 m. vardı aramızda.

--Kim şehid oldu ilk önce?

-İlk önce Ahmet kardeş şehid oldu. Ben yaralandığım için biraz geride kalmıştım. Arkadaşlar ilerliyorlardı. İlerlerken, ileri safta olan Ahmet kardeşimiz alından isabet eden tek kurşunla secdeye kapanıp Rabbine böylece teslim oldu.

--Sen daha önce mi vurulmuşsun?

-Ben, daha mevzileri teslim alıp arka tarafına sarktıktan sonra yakın çatışmada yara almıştım. Daha sonra Ramazan kardeşimiz yaralandı. Bu arada Zübeyir kardeşimiz ağır yaralandı. Ramazan kardeş daha ağır olduğu için arkadaşlarımız hemen O'nu geri çektiler. Sedyeye ile 7-8 km. taşımışlar. Operasyon hazırlıklarını yaptığımız köye yaklaştıklarında kardeşimiz ruhunu teslim etti.

--Allah rahmet etsin. Arkadaşların kimlikleriyle ilgili sorular soracağım ama, ona geçmeden önce operasyon sırasında başka şehidler de var. Boşnak mücahidlerden de başka şehidler var. Arap kardeşlerden de şehidler var. Onlar hakkında da bilgi verir misin?

-Bizim timimiz, yani Şehid Selami Yurdan ephesi bu operasyon anında 40 kişiydi. Orada biz 6 şehid verdik. İkisi Ramazan ve Ahmet kardeş. Diğerleri de Boşnak. Travnik grubu bizim bulunduğum yere yaklaşmaya çalışırken, ilk bunkerden açılan ateş sonucunda bir Arap kardeşimiz şehid oluyor. Daha sonraki şehidler ise, yakın çatışmalarda değil, havanla dövmeye başladıktan sonra verildi.

--Sizin ele geçirdiğiniz 4-5 km.lik alanı mı havanla dövdüler?

-Evet, arka köylerden bizim hakim olduğumuz tepeleri dövmeye başladılar. Şehidlerimizin yarısını bu şekilde verdik diyebilirim.

--Toplam ne kadar şehid verildi?

-30 civarında. Şehidlerimizin çoğunu geri çekilirken verdik. Yapılan plan gereği bizim elegeçirdiğimiz yerleri teslim almak üzere Milli Ordu'nun takviye göndermesi gerekiyordu. Anca, Milli Ordu, destek göndermedi. Yetişemediler. Dolayısıyla 7-8 saat sonra Sırlara hava indirmeyle destek gelmesi üzerine biz geri çekilmek zorunda kaldık.

--Bu 30 şehidden altısı Selami Yurdan Cephesi'nden, diğerleri?

Diğerleri Snage'nin diğer cepheslerinden. 11 tanesi Araplardan, diğerleri Boşnak müslümanlardan. Bunların içinde Amerikadan gelen Renda Tosuner de var. Amerikada doğup büyümüş orada ikamet ediyordu. Bu kardeş de Travnik'den gelmişti. Arapların komutanı Ebu Talha ile ön saftayakın çatışmaya giriyorlar. İkisi de orada şehid düştüler. Annesi babası zannediyorum Türkiye'de ikamet ediyor. Kendisi evli ve iki çocuk babası. Yetim bir çocuğu da dönerken evlatlık olarak yanında götürceğini duymuştuk. Genel olarak operasyonu bu şekilde özetleyebilirsiniz.

--Peki, savaş sırasında Türkiyeli mücahidler mi daha verimli, Arap mücahidler mi? Bunların farklı özellikleri var mı?

-Gözümüze çarpan en bariz fark, Türkiye'den gelen kardeşlerimiz, daha doğrusu Şehid Selami Yurdan Cephesi'nin farklı bir eğitim tarzı var. Baskınlarda belli kurallar ve disiplin içinde hareket ederler. Gece yürürken ve düşmana yaklaşırken çok sessiz ve dikkatli olmak gerekir. Öyle de oldu zaten. Sırlara 10 m. kadar yaklaştık. Ancak o zaman farkedebildiler. Biz- çok dik bir yamaçtan tam karşlarına çıktık. Mayınlı bir alanı temizleyerek gittik. Allah'ın izniyle bizi farkedemediler. Arap kardeşlerimizin biraz farklı. Onlarda korkunç bir şehadet arzusu var. Çoğunlukla siper almak yok. Yağmur gibi kurşunların önünde dımdık yürüyorlar.

--Hepsi değil her halde. Yaşı genç olanlar böyle yapıyorlardır?

-Çoğu böyle. Tabii bunun avantajları da var. Karşıdaki düşman ölümden korkmayan insandan korkar.

--**Türkler daha az zayıt veiyorlar öyleyse.**

-Biz kırk kişiydik, ilk biz saldırdık. 10 metre yakından sıcak çatışmaya girdik ve hedeflediğimiz noktaya beş veya on dakika içerisinde teslim aldık. Bu arada hiç şehid vermedik, yaralı da vermedik. Daha sonra yakın çatışmalara girdik. Zayıtımızı demin bahsettiğim sağ taraftaki muhkem tepeye yaptığımız taarruz sırasında verdik. Ramazan ve Ahmet kardeşimiz orada yara aldılar ve şehid oldular. ŞSY Cephesi'ndeki diğer dört Boşnak şehidin birini de orada verdik. Bir Boşnak kardeşimiz havan topu ile şehid oldu.

Arap kardeşlerimizden bahsediyorduk; demek onlardaki şehadet arzusu bizden fazlaymış.

--**Duyguları tedbire galebe çalıyor belki.**

-Evet öyle diyebiliriz. çünkü bir kısım kardeşimiz, bahsettiğimi o muhkem tepeye doğru ilerlerken belli bir yerde tıkanmıştık, çünkü biz onları göremiyorduk ama, onlar bizi görebiliyorlardı. İyi bir şekilde mevzilenmişlerdi. Artık belirli bir yerden sonra oradaki kardeşlerimiz daha ileriye ilerleyemediler. Onlarda mevzilenip, o şekilde çatışmayı sürdürmeye başladılar. Bir veya bir buçuk saat sonra Arap kardeşler ve Travnik Snage'sinin Boşnak mücahidleri geldiler. İşte bu Arap kardeşler, mevzilenmiş olan kardeşlerimizi geçerek, hiç siper alamadan kurşunların üzerine doğru gitmişler. Kardeşlerimizin ikazlarına rağmen gitmişler. Orada ağır bir zayıt verdiler. Aldığımız mevki İlyas'ı görüyordu. Başta da söylediğim gibi kuş uçuşu üç veya dört kilometreydi İlyas'a.

--**Yani burası elde tutulsa idi...**

-Evet tutulabilseydi bir kaç hafta içinde İlyas'ı düşürebilirdik. En azından orayı boşaltmak zorunda kalırlardı. Çünkü orayı görüyoruz, oradan devamlı nokta atışları yapardık, havanla veya topla. Mecburen, bir kısmı da olsa boşaltmak zorunda kalacaklardı. Eğer Armiya (Milli Ordu) ardımızdan gelip orayı tutmuş olsaydı, ŞSY Cephesi kısa zamanda kendisini toparlayıp daha ileri noktalara, yeni baskınlar gerçekleştirebilirdi. Ve Saraybosna'ya giden yolları tutabilirdi.

--**Bu yolların tutulması ne anlama gelebilir?**

-Sarayevo'ya giden yolları tutmamız şu anlama gelir: Saraybosna çevresinde rahatça mevzilenmiş olan Sırlar'a yardım azalması, onların orada desteksiz kalması demektir. Fakat dediğim gibi arkadan destek gelmemesi, bazı koordinecilikler, oranın tekrar Sırlar'a terk edilmesine neden oldu. Büyük miktarda mühimmat ele geçirilmişti. İki tane uçaksavar ele geçirilmişti.

--**Bunlar taşınabilir miydi?**

-Uçaksavarların taşınması mümkün değil. Çok ağır silahlar bunlar, ancak kamyon gibi araçlarla taşınabilirler. Yine bol miktarda mermi ele geçirmiştik. Bunker dediğimiz bu mevziler bin adetlik memi kutularıyla doluydu. Henüz daha mühürleri açılmamış kasalar dolusu memi vardı.

--**Operasyonla ilgili kısım özet olarak bunlar herhalde?**

-Bunlar.

--**Ramazan kardeşimiz vurulduktan beş-altı saat sonra şehid oldu değil mi?**

-İlk müdahale cephe alanında yapıldı tabii. Fakat Ramazan Kardeş, yolda taşınırken son nefesini verdi.

--**Ümran (Renda) Kardeş ve diğer Arap şehidler. Onlar orada mı kaldılar?**

-Onlar orada kaldılar. Geri çekilme anında oldu bu olay. Geri çekilme hesabımız olmadığı için önce yaralıları aşağıya taşıdık, nasıl olsa buraları ele geçirdik, artık buralar bizim. Şehidlerimizi sonra göndeririz, gerekirse burada defnederiz. Belki onları şehid düştükleri yerde defnederiz, şeklinde düşünmüştük. Geri çekilme olayı ani bir karar olunca, şehidlerimizi orada bırakmak zorunda kaldık.

--**Evet kuşkusuz önemli olan, onların naaşlarının mekânı değil.**

-İnşaaallah Allah'ın buyurduğu gibi onlar diridirler ve O'nun tarafından güzel nimetlerle rızıklandırılmaktadırlar. Toprak olan cesed önemli değil, biz biliyoruz ki, onlar diridirler ve Rabbimizin katındadırlar.

--Bu arkadaşlarımızla birlikteydin. Arap kardeşleri ve Umran kardeşini belki orda tanımışsındır. Ama Ramazan ve Ahmet Kardeşimizle aynı cephede beraber kalıyordunuz. Onlar hakkında bize bir şeyler anlatır mısın?

-Kişilikleri hakkında önce şunu söylemek istiyorum: Ramazan ve Ahmet, birbirlerinden ayrılmayan bir ikili idiler. Rabbimin katına giderken de ayrılmadılar. Bu kardeşlerimizde şehadet arzusu had safhadaydı. Kırk kişilik timimiz içerisinde diğer şehid olan dört Boşnak kardeşle birlikte Ramazan ve Ahmet çok sevilen kardeşlerdi. Bu altısının şehadetinin bir arada olmasını "Rabbimiz içimizden en beğendiklerini aldı." şeklinde yorumladık. Ramazan ve Ahmet kardeşin olduğu yerde başka kardeşlerimiz de vardı. Hepsi aynı ateş altında kalmışlardı. Yoğun ateş altındalardı. Ama oradakilerden sadece ikisi isabet aldı. Diğerleri ufak yara dahi almadılar. Bir arada oldukları, aynı kolda yürüdükleri halde, yani aralarında beşer metrelik aralıklar bırakmış vaziyette, birbirlerini kollayarak üzerimize ateş açılan tepeye doğru yürüyorlardı. Hepsi aynı ateş altındaydılar. Ama Rabbim içlerinden onları aldı.

--Bu kardeşlerimiz ne kadar zamandır oradaydılar?

-İki - iki buçuk ay diyebilirsiniz. Eğitimlerinde hiç gevşeklik göstermezlerdi. Ramazan kardeşin silahlara karşı aşırı bir ilgisi vardı. Bütün silahları öğrenmek isterdi. Derslerde hep not tutardı. Havan kullanmayı, roket kullanmayı... hep öğrenmek isterdi. Bizim branşımız dışında büyük roketler vardı. Üç veya dört kişilik ekibin kullanması gereken roketler vardı mesela. Onlara dahi merakı vardı. Onları öğrenmek için çaba harcamı kendi gayretleriyle. Bu tür silahların bizim branşımızın dışında olmasının nedeni, bunların ağır silahlar olmasıydı. Bizim baskın türü, yani uzun gece yürüyüşleri zor tımanışlar ve sessiz sızmalar gerektiren bir tarzı seçtiğimiz için, bu tür ağır silahlar işimize yaramazdı.

Ahmet çok Kur'an okurdu. Her sabah, namazdan sonra mescitte Kur'an okurdu. Günlük yaşantı içerisinde kardeşlerden biraz uzsak kalırdı. Ağırbaşlı, zaman zaman oradaki sıcak ortamın neden olduğu ufak tefek çocuksu tartışmalarda onları yatıştırmaya çalışan, onlara hep Kur'an'ı hatırlatan, orada dhadda olduklarını hatırlatan, uyumlu, beraber olduğu arkadaşları tarafından sevilen, hizmet etmeyi seven bir insandı. Günün bir kısmını mutfakta geçirir, arkadaşlarının sevdiği yemekleri yapardı. Oranın yemek kültürü bizim burada alışkın olduğumuzdan biraz farklı. Arkadaşlar orada Boşnakların yemeklerine pek alışmamışlardı. Bunu telafi etmek için mutfakta uğraşırdı. Arkadaşların beğenisine göre yemek pişirmeye çalışırdı. Onlara yemek dağıtırdı, arkadaşları yemek yemeden O yemezdi. Onlara bir annenin şefkatini göstermeye çalışırdı.

--Yeteri kadar gıda alabiliyor muydunuz?

-Alıyorduk. Pek gıda eksikliği çekmiyorduk. Yatıp kalkmakta olduğumuz yer bir okuldu. Orada mutfagımız vardı, işemiz yeterliydi. Bosnaya ulaşan yardımları önce savaşımlara ulaştırma gereği duyuyorlardı herhalde. Onların gıdalarına dikkat etmelerini istiyorlardı. Bu Snage için de geçerli, Armiya içinde. Ekmeğimizi köylü yapıyordu. Un veriyorduk, onu pişirip getiriyorlardı.

--Halkla ilişkileriniz nasıldı?

Bir köyde kalıyorduk. Köydeki halkla bütünleşmiştik diyebilirim. Daha önce kaldığımız köydeki yerimize sığmamıştık. Başka bir köyde yeni bir yere geçmemiz gerekti. O ilk kaldığımız köyden ayrılırken köylüler ağlamıştı. Köy camiiinde devamlı cemaat katılırdık Camide halkla beraberdik. Daha sonra kalmakta olduğumuz köyde kalabalıklaşmakta olduğumuz için, namazları, okul içinde yaptığımız mescitte kılıyorduk. Zaman zaman, köylüyle beraber olmak için camiye gittiğimiz de olurdu, yeni geldiğimiz köyde. Kardeşlerimizi devamlı akşam yemeklerine veya kahve ikramının yapıldığı akşam sohbetlerine evlerine davet ederlerdi. Köylünün genel tutumu buydu. Yeni gelmişken belirtiyim, aslı kimliğin korumuş insanlar, genelde köylüler.

---Kimlik derken neyi kastediyorsun?

-Yani geçmiş kimlikleri. Bunları nisbeten koruyabilmiş köylü. Şehirdeki insanlar için aynı şeyleri söyleyemeyiz. Dejenere olmuşlar. Mesela şehirde bir Hırvat'la bir müslüman'ı ayırt etmek çok zor. Ama köyler öyle değil. Köyler, genelde Sırp Köyü, Hırvat Köyü ve Müslüman Köyü olarak ayrılmış. Yani bir Sırp Köyünde

Müslüman varsa, bu bir kaç aile şeklinde. Veya bir müslüman köyünde Hırvat varsa, bir kaç aile şeklinde. Dolayısıyla eski yapılarını kısmen de olsa bu anlamda koruyabilmişler. Fakat şehirler böyle değil. Birbirleriyle komşu olmuşlar. Biberlerinden kız alıp vermişler, kültür alış verişinde bulunmuşlar, birbirleriyle kaynaşmışlar. Tabii bu da müslümanların dejenerasyonuna neden olmuş. Sırpların müslümanlar üzerinde, psikolojik bir üstünlük oluşmuş. Bu durum hala hissedilebiliyor.

---Neden dolayı bu üstünlük?

-Belki devlet kademesindeki güçlerinden, örgütlü olmalarından, bunu şimdi daha iyi görebiliyorlar.

---Etnik grup olarak ikinci sınıf konuma itilmiş Boşnaklar demek ki?

-Tabii, hatta üçüncü sınıf da diyebilirsiniz. Bunun verdiği kompleksi yaşıyorlar hâlâ.

---Oranın Kürtleri yani?

-Diyebiliriz. Bosna Hersek bölgesi, bizim doğu gibi geri bırakılmış bölge aslında.

---Kürtler konusunda saplantımız (!) olduğu için her zaman o aklımıza geliyor...

-Bir ülkede bir coğrafyada etnik yapı varsa, gücü eline geçiren etnik grup, diğerlerini ezmiş, geri bırakmış. Bu Türkiye'de de, Yugoslavya'da da, her yerde aynı.

---Sosyals sistem bunu halledememiş...

-Şimdi bunu daha iyi görebiliyoruz. Sırbistan, birleşik Yugoslavya'dan engüçlü devlet olarak çıktı. Demek ki, o dönemde bu ülkeye onlar hakimdi.

---Ama Tito Hırvat'tı biliyorsun..

-Tito Hırvat'tı ama, ikinci Dünya Savaşı'nda, Çetnikler yine vardı ve yanlış bilmiyorsam Tito, Nazilere karşı Sırp'lar'dan büyük oranda yardım alıyor. Hatta Hırvat'lar bir çok yönden Almanlara yakınlar biliyorsun. Ve Tito'nun ideolojisi milliyetçilik veya ırkı temeller üzerinde olmadığı için daha çok Sırp'lar'dan destek görmüş. Şu anda da görüyoruz işte, ordu, tamamen Sırp'ların elindeymiş ki, şimdi ordu bütün imkânlarıyla, silahlarıyla, komutanlarıyla, onların elinde ve bunu kullanıyorlar.

---Oradaki müslümanların sahip oldukları silahlar hakkında konuşmakta bir mahzur var mı? Okuyucularımızı bu konuda bilgilendirmekte sanırım bir mahzur yoktur.

-Tabii, bence de. Müslümanların şu andaki silah durumu, Sırp'larınkilerle kıyaslanamaz.

---Ne gibi silahlar kullanılıyor bu operasyonlarda? Mesela tanksavar veya tank. Bu tür silahları var mı müslümanların?

-Müslümanlar tank kullanamıyorlar. Sözü bile edilmeyecek kadar az tankları var. Hem bunları kullanabilecek eğitilmiş elemanları yok, hem de tank kullanmayı gerektirecek düznlü bir orduya sahip değiller. Buna karşı Sırp'ların düzenli orduları, eğitilmiş elemanları var. Müslümanların bu tür imkânları yok. Yine Bosna içindeki Sırp'lar, uçak filolarına sahipler. Savaş helikopterleri ve, ağır topları var, çok sayıda uçaksavarları var. Ki, uçaksavar çok önemli bir silah orada. Genelde cephe savaşı olduğu için, uzun menzilli ve etkili silahlar olarak ön plana çıkıyor uçaksavarlar ve bunlar Sırp'lar'da çok sayıda var.

---Müslümanlar'da en ağır silah havan topu mu?

-Müslümanlardaki en ağır silah geri tepmesiz toplar diyebiliriz. Onların da mühimmatı az. Fazla kullanamıyorlar, bunun dışında roketatarlar, bir de kaleşnikof tüfekler kullanılıyor. Sırp kuşatması altında olan bölgeler var. Goradze gibi, Saraybosna gibi. Buralarda ufak silahların bile sıkıntısı yaşanmakta. Abluka altında olduğu için bu gibi yerlere mühimmat ve silah takviyesi yapılamıyor.

---Son bir soru olarak: Oraya mücahiderin gitmesinin ne gibi etkileri oluyor? Yani buna ihtiyaç var mı? Türkiye'den, İran'dan, Pakistan'dan, Arap ülkelerinden mücahidler gittiği artık kamuoyu tarafından biliniyor. Mücahidler gerçekten oralarda faydalı oluyorlar mı?

-Tabii, çok büyük faydaları oluyor. Boşnaklar için büyük moral kaynağı oluyor oraya giden mücahidler. Farketmiyor Arap olsun, İranlı olsun, Türk olsun halk çok etkileniyor. Dışardan birileri gelmiş ömek için. O insanların kurtuluşu için. Bu, insanları çok etkiliyor, sonra komünist rejim oradaki müslümanların değerlerini çok tahrib etmiş

bu tahribatin sıkıntısını çekiyorlar. Bu anlamda Sırlar çok üstün durumdadır. İdeolojik yapıları, hedefleri var. Değerlerinin tarihsel kökleri var. Yugoslavya öncesinde de, Yugoslavya döneminde de, değerlerini, hedeflerini korumuşlar. Ama müslümanlar öyle değiller. Çok tahribata uğramışlar. Köklerini temellerini kaybetmişler. Henüz daha yeni oluşturuyorlar. Savaşla birlikte aslı kimlikleri, İslami kimlikleri ön plana çıkmaya başlamış. Eski değerleri, eski ideolojik yapıların ön plana çıkmasında dışarıdan gelen mücahidlerin büyük katkıları oluyor. bu anlamda çok büyük faydaları oluyor. Genel olarak hep cephe savaşları yapılıyor. Bu boşnaklar için de, Sırlar içinde aynı. Ama dışarıdan gelen müslümanlar operasyonlar düzenliyor, baskınlar veriyorlar. Bu tür savaş Sırlar üzerinde çok etkili oluyor. Onları oldukça yıpratıyor. Tabii bu Boşnaklar için büyük moral oluyor. Bu tür saldırılar karşı tarafı moral olarak çökertirken, müslümanların moralini yükseltiyor. kendilerine güven duymalarını sağlıyor, yalnız olmadıklarını hissediyorlar.

—Allah razı olsun teşekkür ediyorum. Yeryüzü okuyucularına bir mesajınız var mı?

-Evet, orada laikler, batıya yamanmak, yani onlara entegre olmak arzusunda olanlar da var. Ve bütün bunların dışında gerçekten Muhammedî İslamı isteyenler var. Bu manzara gelecekte de çeşitli sorunlara neden olacaktır. Türkiye'dekiler Bosna'da İslam'ı desteklemelidirler. Onların bu desteğe ihtiyaçları var. Bosna'daki müslümanların gelecekte siyasi olarak da güçlenmeleri için Bosna dışındaki müslümanların vereceği yardımlara, yol göstermeye ihtiyaçları var.

Türkiye'den yardım getiren müslümanların çok dikkatli olmaları gerekiyor. Yardım getiren kardeşlerin mümkün olduğu kadar içerdeki bölgelere gitmeleri ve tanıdıkları, bildikleri kuruluşları yardımları teslim etmeleri gerekir. Hatta bu kuruluşların, daha Türkiye'de iken araştırılıp, tesbit edilmeleri icab eder. Türkiye'den giden yardımların önemli bir kısmının, İslami yapılanma gayreti içerisinde olan **Müslümanlık Snage** gibi kuruluşlara gitmediğini, ehliyetli kişilere teslim edildiğini biliyoruz. Bosna'da, Hersek bölgesi kanunsuz bir bölge ve Hırvatların hakimiyetinde. Bu bölgede Hırvatların milyonlarca Marka el koyduklarını biliyoruz. Avrupa'dan veya Türkiye'den, Arap ülkelerinden gelen mücahidlerden aldılar bu paraları.

—Bosna'da İslami mücadele veren insanlara yardım yapmak için Türkiye'de çalışma yapan, kampanya düzenleyen müslümanların, bunların yerine ulaşmış ulaşmadıkları konusunda tereddütleri var..

-Türkiye'deki müslümanlara bir çağrıda bulunuyorum. Giden yardımları kontrol etsinle. Heba etmesinler ümmet için toplanan paraları. bunun Allah'a da hesabı var, Allah'a ait olan bu paraların nereye tesli edildiğini, bu işin sorumlularından Allah soracak. Ümmetin parası bir komüniste gidiyor olabilir veya Batı tandanslı bir teşkilata gidiyor olabilir. Bu ilerde müslümanlara dönecek bir silahtır, kurşundur.

—Peki çok teşekkür ederiz, Allah razı olsun.

-Allah sizden de razı olsun.

Recai Ulutaş: 16 Eylül 1978-Gaziantep

Bir ramazan günü, Eminönü Meydanı'nda yürüyorum. Bir ara, cep telefonum çaldı. Telefonda selam vererek "Mehmet Ali Ağabey ben Hakan...." diyen, Bosna Gazimiz, Selam Gazetesi Reklam Müdürü Hakan Özayaz kardeşimdi. Yanında Şehid Recai Ulutaş'ın babası olduğunu ve bazı dökümanları vermek istediğini söyledi. Ben hemen "Yanlış hatırlamıyorsam, 1978 yılı şehidlerinden ve bizde herhangi bir bilgisi olmayan, bir şehidimiz" diye cevapladım ve hemen telefona vermesini söyledim. Şehidimizin babası, klasik doğu şivesiyle kendisini tanıttı. Şehid oğlunun, fotoğraf ve bazı dökümanlarının olduğunu, bunun için bizi aradığını söyledi. Tesadüfe bakınız ki evi de, benim oturduğum yere yakın Başak konutlarında olduğunu söyleyince, hemen aynı akşam, kendisini teravih namazını müteakip ziyaret edeceğimi söyledim. Ve aynı akşam, verilen adrese gittim.

Kapıyı, şehid kardeşimizin küçük biraderi açtı. Salona buyur etti. Bir iki dakika sonra da muhterem babaları teşrif ettiler. Tabiri caizse, nur yüzlü bir müslüman. Şehid oğlu ile ilgili, çeşitli hatıralarından ve yazdığı şiirlerinden, saatlerce bahsetti. Kendisini dinlerken, şehidlerle ilgili olarak, bende zaman zaman bazı şeyler söyledim. Özellikle şehidlerin ölmediği hususunda, Metin Yüksel ve Şehid Selami Yurdan'ın açtığı çığırı dile getirdim.

Şehid Recai Ulutaş'ın ablasının kızları, Selma Nur Asal ve Nuray Asal'ın, şehid dayıları hakkında hazırladıkları biyografi:

1957 tarihinde Viranşehir'de, ailesinin beşinci çocuğu olarak dünyaya geldi. **Recai Ulutaş**, çocukluğunu Viranşehir'de geçirdi. Viranşehir Lisesi'nin orta bölümünde okudu. Okul hayatında göstermiş olduğu muvaffakiyyet ve arkadaşlarıyla kurmuş olduğu ilişkileriyle, aldığı aile terbiyesiyle, örnek alınacak, imrenilecek bir çocuktu **Raci Ulutaş**... Dokuz çocuklu bir ailenin çocuğu olması, elbette maddi güçlükler yaşamasına sebep oluyordu. Fakat O, kararlı biri olarak, ne bahasına olursa olsun okuyacaktı. Bunun için, belki eski kitaplarla okumak zorunda kalabilirdi, Fakat bu O'nu asla yıldıramazdı. Belki, çektiği bu zorluklar olmasaydı, ölümüne kadar uzanan kısa ama, muhteşem şiir hayatı da, bu kadar kusursuz olmayacaktı. Ve şiire, o sıralarda merhaba diyordu **Raci Ulutaş**...

Orta okuldan mezun olduktan sonra, okul müdürünün isteği doğrultusunda, Akşehir Yatılı Erkek Öğretmen Okulu'na kaydoldu. İşte bu dönemde, arkadaşları ve gündemdeki konularla ilgili olarak şiirlerini yazmaya başladı. Bu döneme ait pek çok şiiri vardır. Bazen yakın arkadaşlarıyla ilgili, bazen okulun yemekhanesiyle ilgili (!..) şiirleri ilgi uyandırdı. "Mutfaktan Gelen Sesler" isimli şiiri, o denli beğenildi ki, okul yönetimi tarafından, uzun süre yemekhanenin camkânında asılı tutuldu.

Şanlıurfa'nın Ceylanpınar İlçesi'nde, bir yıl süreyle, ilkokul öğretmenliği yaptı. Eğitimini ilerletmek ve bu sayede de büyük şehirlerde dini hizmetler yaparak, insanları hak yola davet edebilmek için, yeniden üniversite sınavlarına katılarak, Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'ne girdi.

Tüm Türkiye'nin ve dolayısıyla okuduğu okulun, siyasi çalkantı içerisinde olması nedeniyle, annesi tarafından, birinci sınıfın son günlerinde, okulu bırakması istenince, annesini kıramadı ve geri dönmeye karar verdi...

Geri dönüp de, yeniden öğretmenliğe müracaat ettiği sırada... 16 Eylül 1978 tarihinde... Öğlen saatlerinde, Gaziantep terminalinde.... Ramazan Bayramından sonra (altı gün oruçlarını tuttuğu için), o sırada oruçluydu. Öğle namazını kıldıktan sonra... Otobüse binerken şehid edildi **Raci Ulutaş**....

O, sevgi seli içinde büyüdüğü için daima etrafına sevgi yayardı. Büyük, küçük herkesin sevgi ve saygısını kazanmıştı. Örnek bir kişiliğe sahipti. Dinine bağlı, büyüklerine son derece saygılıydı. Çocuklara aldığı küçük hediyelerle ve şiirin sözlerle, İslam dinini sevdirdi. Allah aşkını, kalplerine ilmek ilmek işleyip, gelecek nesli, şuurlu müslümanlar olarak yetiştirmeyi amaç edinmişti. Bilinçli bir müslümandı. Ve bunu da her zaman

şirilerine yansıtmıştı. O kadar ki, dini için canını fedâ etmeyi bile göze almıştı Raci Ulutaş....

O da, kahraman şehitlerdendi. Dine karşı açılan tüm savaşlarda, manevî kılıcını kuşanarak, ilk safılarda yer alanlardandı. Tüm benliğini islamın ışığı ile aydınlatmış ve ömrünü islam yoluna adanmıştı. Okuduğu kitaplar ve yaratılışının sırrı, ruhunda derin izler bırakıyordu. Hayatının gayesi, Allah'ın dini olan İslam dinini, bütün dünyaya yaymak ve tüm insanları bu konuda bilinçlendirmekti.

Kendisine takmış olduğu ismiyle; "Ahmet" Raci Ulutaş.... Kısa süren hayatında; uzun süren fakat şiiir yaşamını olumlu yönde etkileyen gaffetle savaşta, şehid edildi. Ama O halâ kalplerimizde yaşıyor ve yaşayacak.

Allah Yolunda

Muhammed Mustafa Peygamberimiz.

Allah'ın rızasına ulaşmaktır gayemiz.

O'nun yolunda fedayız hepimiz.

Ey Muhammed ümmeti geliniz....

Mademki Allah yarattı bizi kul diye,

Yaşayalım İslamı, resûlden hediye.

Korumalısın İslamı, müslüman iman ile

Ey Muhammed ümmeti geliniz....

Feda olsun canımız O resûlün yoluna,

Kıl namaz ki, ulaş kalb huzuruna,

Birlik ol, post kaptırma elin köpeğine, kurduna

Ey muhammed ümmeti geliniz Allah yoluna.

10 Haziran 1971 - Viranşehir

Bir Mecnun'un Leylası

Tarih benim, dünya benim, ahiret benimdir!

Zira yıkılmaz kale-i muazzama yüce İSLAM dinimdir.

İstemem çalısın kafacıklarınıza kanun-u beşer.

Benim anayaşam şeriat-ı Muhammediyyemdir.

Fununu medeniyye onda, ilm-i umman ondadır.

Aşk-ı RAHMAN onda, derde deman ondadır.

Ondadır felah, ondadır dareyn-i saadet.

Ondadır uhuvvut, ondadır ictimai adalet.

Viranşehir - 17 Temmuz 1977

Elveda Sana İstanbul

Ufkunda kızılık,

Bulutlarında çöğlik.

Sana geldim güzel İstanbul,

Güneşin göster artık.

Kubbeler şehrim, mâbedistanım.

Destanlaşan Fatih'im, Koca Sinan'im,

Efsaneier diyarı, bayraklaşan İstanbul...

Atını sürdüğü deryasını,

Erinin attığı narasını,

Fatih'in sana soruyor:

Ne ettin Ayasofya'sını?

Ne ettin fethinde akan kanı?

Nasıl çürüdü bunca erin canı?

Sana soruyorum, şen İstanbul;

Nereye gömdün, Yiğit Hasan'ı?

Ufkunda kızılık değil, aklar isterdim,
Sefalet yolunda yoklar isterdim,
Yıktın dünyamı, Eyvâh İstanbul !
Dâvâsını Hak bilen, çoklar isterdim.

Tahtından kovulmuş Sultan gibisin,
Yanmadan sönmüş Volkan gibisin.
Asilere mekân oldun, Eyvâh İstanbul !
Kediye sığınmış Arslan gibisin.

Batı senden kaldı, sana satıyor,
O tebessüm ki, altında neler yatıyor.
Engine açılmış gemi, garib İstanbul
Rotada kaptanlar uyumuş, güverten batıyor.
Seni senden almışlar, Senliğin yok..
Mahzunlaşmış çehren, eski şenliğin yok..
Sanmaki yaşıyorsun, ölü İstanbul..
Kendine yabancısın, öz benliğin yok.
Dünyamı yapanda sendin, onu yıkanda sensin,
Kalbimi kapanda sendin, ondan çıkanda sensin,
Minareler diyarı, elvedâ İstanbul..
Kalbimde hayalin var, orada yine sensin.

8 Ekim - 6 Kasım 1975 İstanbul-Akşehir

Mektub

Selamlar le Aney,
Elleriyden öpiyem
Selam kız bacey, Gözleinden öpiyem
Selamlar Urfam,
Hasretiy çekiyem.
Selam viraneyi harabam.
Özlemiy çekiyem.
Hasreti kaviri beni,
Gurbet yandırı beni
Yanmışam, kül olmuşam.
Rüzgâr savırı beni
Ben halsızam, nâçaram,
Derd kovalı, kaçaram.
Gamlanma gız aney, tomurcuğam,
Bir gün elbet açaram.
Çorak çölleriy belleneceğ,
Kara toprağıy şenleneceğ,
Le Ane, Hakk'a lâl kesilen,
Susmuş dilleri, söyleneceğ.
Rabbimden isterem gûa, felâh
Mutluluk getireceğam, şahidim ALLAH,
Erkek sözü veriyem Le Ane;
Kanunum "LA İLAHE İLLALLAH".

21 ARALIK 1975 - AKŞEHİR

ALLAHIM

İlhamına kapıldım ne mutlu bana.
Beni yarattığın için, borçluyum sana.
Canım feda olsun uğruna,
Muhtacım nimetine, suyuna...

Kalplerde çarpar Allah korkusu
 Yardımına muhtaçtır kainatın ordusu,
 Sevgiler var sana kalpler dolusu,
 Hikmetinle hareket eder, dereden akan su...
 Ödenmez ki, borcun ödeyeyim,
 Kısmet olacak mı, uğrunda öleyim?
 Nasib olacak mı, cennetine geleyim?
 Buyruğunu yapmaktır emelim.
 Katû Belâ'dan İslamız,
 Yılmadık, yılmayız asla yılmayacağız
 Her zaman buyruğundayız,
 Sana şükürler İslamız....

13 Haziran 1971-Raci Ulutaş

Büyük Taarruz

Ayakların biri dışarı, biri içeri
 Hucum emri verildi: Haydi ileriye!
 Bayraktar önde, arkasında komutan,
 Kimimiz koşarız, kimimiz uçaraktan...
 Savaş meydanındaki kılış sesleri,
 Ya O... İlerideki düşmanın heybeti,
 Soldurmuştu benzimizi,
 Adeta korkutmaktaydı bizi..
 Barut kokusu çevreyi sarmıştı,
 Güneş batmış; karanlıklar bastırmıştı,
 Düşman kızmış köpürüyordu,
 Artık saramıştık, ölümümüz yaklaşıyordu..
 Meğer çıkan ses, kılıçtan değil, kaşıktanmış.
 Yayılan koku, baruttan değil, mutfaktanmış.
 Budlı kral haykırmakta,
 Belki de sağ veziri fasülyeyi çağırmakta,
 Makarna siper almış, planlar kuruyor,
 Barbunya ise, savaşı bırakmış kaçıyor..
 Talih dönmüş zaferi kazandık,
 Fakat kükreyen Amerikalı peyniri yakalayamadık,
 Kabağın heybeti her halinden belliydi,
 Yoğurt gözü dönmüş bir deli gibiydi.
 Saltanat patatesin, hizmetçisi etti,
 Yine de mutfak ordusuna silahımız hükmetti..

6 Haziran 1973 - Raci Ulutaş

00 387- 77 (Bihaç) - 473.354.

Fax: 00-387-77- 471.065

Enes-: "87-090- 152.718

Zübeyir: 072-421.203

Vasiyet Kaseti İçin Rifat Arar: 0274-223.78.75

101

101

Bir Fotoğrafın Öyküsü Mehmet Ali TEKİN

METİN YÜKSEL, ülkemizin yetiştirdiği, ender müslümanlardan birisiydi. O'nu ilk kez Milli Türk Talebe Birliği'nin Genel Merkezi olan İstanbul'un Cağaloğlu semtindeki binasında görmüştüm. Bu görüşmemizden bir kaç ay sonra da, Fatih Akıncılar Derneği'nde beraber çalışmaya başladık. 1976 yılında başlayan bu beraberliğimiz, şehadetine kadar cismen devam etti. Ruhen de, inşaallah ahirette devam ettirmesini yüce rabbimden sürekli niyaz etmekteyim.

Metin Yükseli kelimelerle anlatmaya çalışmak, bana göre tam anlamıyla mümkün değildir. O'nunla cismen beraber olanların bile, O'nu bütün yönleriyle anlayabildiklerini zannetmiyorum. O, çok farklı bir kişiliğe ve haleti ruhiyeye sahipti. Bir bakarsınız çok mazlum, boynu bükük, karşısındakinin önünde ezilip büzülen birisi olarak görürsünüz. Aynı anda bir başka kişiyede olabildiğince azametli, heybetli, başı dik, pervasız, hiç bir sözünü esirgemeyen kişi ölüverirdi. Tıpkı Yüce Rabbimizin Fetih suresinin son ayetinde buyurduğu gibi: "Kendi aralarında olabildiğince merhametli, kâfirlere karşı da oldukça şiddetli ..." olabilen bir kişilik sergilerdi.

Acı tatlı bir çok hatıramız oldu. Tanıştığımızdan, şehadetine kadar, yaklaşık 2.5 yıl beraberliğimizde toplam olarak, 6 ay ancak ayrı olmuşuzdur. İki yıllık sürede gece gündüz beraber olmuştuk. Bu günlerden bir fotoğrafın öyküsünü, sizlerle, METİN'imizin şehadet yıldönümünde, yad etmek istedim. Siz okuyucularımdan Metin'imiz ve diğer şehidlerimizle olan hatıralarınızı bize yazarsanız, okuyucularımızla paylaşmayı arzuluyoruz.

Gördüğünüz bu fotoğraf, miting öncesinde çekilmişti. Aldığımız hatıra tesbihleri eline alan Burhan Kılıç, bir tanesini benim diğerini de Metin'in boynuna takıp; sanki bileri idam ediyormuş, gibi poz vermiştik.

1978 yılı Fetih Mitingi Konya'da yapılacaktı. Biz Fatih Akıncılar Derneği olarak, İstanbul Konvoyu'ndan 1 otobüsle geldik. Yürüyüş sırasında, bizim gurub, gene en son sırada yürüyordu. Miting bitip de kalabalık dağılırken bizim gurup marşlar söyleyerek, Alaaddin Tepesi yakınlarına gelince, polis tarafından durdurulduk. Polis bizim dağılmanızı istiyordu. Biz itiraz ettik. Mevlana Türbesi'nin yanındaki Selimiye Camii'ne kadar yürüyeceğimizi ve orada ilkindi namazı kılacağımızı söyledik. Yola devam edeceğimizi, ısrar edince, polis bizi dağıtmak için saldırdı. Arbede çıktı, bizim arkamızda çok kalabalık birikti. Arkamızdaki kalabalığı Zafer istikametine yönlerdirdiler. Biz polisten sıyrılıp, Mevlana Türbesi istikametindeki yola girdik. Emniyet Müdürlüğü binasının önüne geldiğimizde, önümüz yine polis tarafından kesildi. Buradaki arbede daha kısa sürdü. Polis barikatını aşp, Mevlana Türbesi'ne doğru yürüdük. Türbenin yakınlarına geldiğimizde, arka tarafımızdan, uzaktan; Milli Selamet Partisi idarecileri, Necmettin Erbakan, milletvekilleri ile beraber kolkola girmişler ve arkalarında bir kalabalıkla geliyordu. Kalabalık tam Emniyet Müdürlüğü yanına geldiğinde, polisler yine saldırdılar. Polisler, parlamenterlere saldırmayıp hemen arkasındaki halka hucum etmişlerdi. Parlamenterlerden bir kısmı, olaya müdahale etmek istedi. Polisin onları da copladığını gördük. Metin ve arkadaşlarla hepimiz, Emniyet Müdürlüğü'nün karşısındaki, Vakıflara ait binanın önünden, polisler taşlar atıyorduk. Buradaki olaylar da, fazla sürmedi. Erbakan ve yanındaki parlamenterler, Türbenin yanındaki camiye girdiklerinde, meydan tamamen halk ile dolmuştu. Bu arada Emniyet Müdürlüğü tarafındaki caddenin başı, önde jandarma arkada polis birlikleri tarafından kesilmişti. Namaz kılınıp, kalabalık dağılmaya başladı. Kalabalığın bir kısmı henüz dağılmıştı. Tam bu sırada, jandarma ve polis ateş etmeye başladı. Caminin önündeki çimenlikte bulunanlara doğru, polis ve jandarma rastgele ateş ediyordu. Bizim gurup, polis ve jandarmanın yan tarafındaydık. Orada bulunan bakkalların önündeki şişileri biz de rastgele, polisler atmaya başladık. Şişeler bitince, arka taraftan dolanarak, vakıflara ait binanın önüne geldik. Bize ait otobüs de bu arada oraya gelmişti. Bizim arkadaşlar, hemen binip oradan Metin ile beraber uzaklaştılar. Ben İstanbul'a dönmeyip memleketim olan Bozkır Kazası'nın Kuşça Köyü'ne gidecektim. O akşam Konya'da bir akrabamın evinde kaldım. Televizyonda mitingde olaylar çıktığını ve yaralılar olduğunu

söyledi, fakat ölüm haberini vermemişlerdi. Ben ertesi sabah otobüsle köye gittim. Metin, otobüs Ankara'ya ulaştığında; bir kişinin şehid olduğunu öğrenince, otobüsten iner. Arkadaşları yola devam ettirir. Ankara'dan Konya'ya gelir. Şehid olan HASAN SURELİ'nin cenaze namazına katılır. Cenazeyi memleketine yollarlar. Bu cenazede namaz kılarken Metnin fotoğrafı o günkü MILLİ GAZETE ve diğer bazı gazetelerde çıkmıştı.

XX

Bayram Özün Cildinde Yer Alan Yazılar:

Akıncı Güç Sayı 2 Sayfa 4

Metin'in Katili Ülkücü Değildir Diyenlere...

Fatih Camii avlusunda şehid edilen Akıncı Metin Yüksel'in katili olarak iki kişi yakalandı. İki kişi de aranıyor. Fotoğrafta sol başta ikisi aranmakta olan Ali Bilir ve İhsan Barutçu, okla gösterilenler ise yakalanan Salman Oran ve Mithat Gören görünüyor. Cinayetten sonra aranan iki sanık Abdullah Kederoğlu (sağda) Ülkü Ocakları İstanbul şubesi eski başkanı diğer resimde ise adı tesbit edilemeyen sanık. Bu arada Ali Bilir ile İhsan Barutçu da aranmakta...

25 Şubat 1979 günü salandığı evde yakalanan Ülkücü Salman Oran polise verdiği ifadesinde: Metin Yüksel'e ateş edenlerin içinde Ali Bilir, İhsan Barutçu, Recep ve Necmi adlı soyadlarını bilmediği Ülkücülerin bulunduğunu belirtmiştir. (Necmi adındaki Ülkücü bu ifadenin alınmasından bir hafta sonra Fatih Cibalî'de öldürüldü. İhsan Barutçu ise üç arkadaşı ile birlikte geçtiğimiz günlerde Fatih'de bir otelde polis tarafından ele geçirildi.) 26 Şubat 1979 günü MHP İstanbul İl Gençlik Kolları Başkanı Kazım Ayaydın yaptığı açıklamada Şehid Metin Yüksel'i bölücülük ve bölgecilik yapmakla suçarken; Akıncılara da kardeşlerimiz diyerek hitab ederek aynen şu ifadeyi kullanmıştır "Kardeşlerimiz, içlerinde barındırdıkları bölücü, bölgeci kışkırtıcıları temizlemedikçe, buna benzer olayların cereyan etmesi muhtemeldir."

Şimdi söyleyin bakalım bu canilerin hepside polis midirler? Öyledir diyorsanız, aranızda polis olmayan kaç kişi var? sorusuna cevap isteriz. Hem siz devletin güvenlik kuvvetlerine can-ı gönülden yardımcı vatandaşlar değil misiniz? Öyledir diyorsanız, işlediğiniz cinayetleri sıkışınca neden yardımcı olduklarınız sırtına yüklemek istiyorsunuz. Her cinayet işlettiğiniz piyonunuza "bu bizden değildir" damgasını vurduğunuza göre, yakında çetenizde, faşist çetebaşınız "Albay" dışında Ülkücü kalmayacak demektir. Hiç bir inkar Metin Yüksel'imizin şehid edilmesindeki faşist çetenin kanlı çehresini gizlemeye muktedir değildir. Önce aşağıdaki belgeleri iyice bir okuyun..

Ülkücülerin kaldığı Nevşehir Yurdu'nda yapılan aramada yakalanan ve Metin Yüksel'in katli olayına karıştığı belirlenen Ülkücü Mithat Gören'in verdiği ifade: "23 şubat günü Ali Ağa (Bilir) saat 11.00 sıralarında gelerek "Akıncılara ders vermenin zamanı geldi" dedi. Bunun üzerine kümeler halinde ayrılıp camiye gittik. Ali Ağa bana markasını bilmediğim bir tabanca verdi. Camiye geldikten bir süre sonra tabancalar patladı. ben de cebimdeki tabancayla bir el ateş ettim. Ancak kime ve nereye ateş ettiğimi bilmiyorum. Daha sonra gruplar halinde Nevşehir Yurdu'na ve Gelenbevi Ortaokulu'na doğru kaçtık. Bu arada Ali Ağa bana verdiği tabancayı geri aldı." Daha sonra polisin yaptığı açıklamaya göre Ali Bilir'in Küçük bakkal Köy Ülkücü İşçiler Demeği Başkanı olduğu kaydedildi.

Girişim 4. Cild:

---Şubat 1989 Sayı 4 Sayfa 6 Şubat Ayı Şehidleri.....

---Haziran 1989 Sayfa:2 Ali Bilir mektubu.....

Bu Acı Hadise Bize Ders Olsun

Bismihî Teala

Yüce Allah'ın (cc) selam, rahmet ve bereketi cümle inanan kullarının üzerine olsun.
Muhterem Kardeşlerim.

Kendim abone olmadığım halde derginizi yaklaşık iki senedir takip edebilme imkanı buldum. Beğenerek, takdir hissi ile okuduğum yazılar olduğu gibi, tam aksi duygularla okuduğum ve yazılmasından müteessir olduğum yazılar da oldu.

Sizi tenkid etme hakkına sahipmiyim, değilmiyim? Bu benim açımdan pek önem arzetmiyor. Zira iman kardeşliği dihetinden hareketle, böyle bir hakkım var olduğu kanaatindeyim. Dolayısıyla böyle bir yazıyı kalemle alarak, sizlere gönderiyorum. Yayınlayıp yayınlamama hususunda irade sizlerindir.

Muhteremler,

Derginizde ölkücü camiayı kötüleyip, karalayan yazılara teşvik edencesine yer veriyorsunuz. Bu sizin yayın politikanız olabilir. Yalnız bu yazıları çok iyi tahlil ve tesbit etmeniz gerekir. Zira bu işi layık-ı vech ile yapmazsanız, istemeyerek de olsa yalan söylenilmesine ve hatta iftira bile atılmasına sebebiyet vermiş olabilirsiniz.

Kimseyi kötülemek veya küçümsemek için yazmıyorum. Lakin geçen sayılarınızın birinde yayınladığınız bir yazı derginiz için ayıp ve bir vebal kaynağıdır. Bu yazı Malatya E Tipi cezaevinden gönderilmiş olup, Abbas Korkmaz ismini taşıyordu. İstirhamım odur ki, böyle yazıları yayınlamadan, bu yazıları yazanların kimliklerini iyi araştırınız. Bir şahs, bir topluluk veya bir cemaat hakkında fikir beyan ederken, şahsi kanatlerimiz adaletsizliği meydana getirecek derecede etkili olmasın. Herhalde islami tavır da bunu gerektirir.

Bakınız dikkatimi çeken bir durum daha var. Peygamber Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde buyuruyorlar "Kim müslümanların dertleri ile dertlenmeden sabahlarsa, onlardan değildir" Sizler, bu peygamber buyruğunun gereğini belirli zümrelere karşı ifa ediyorsunuz. Fakat belirli bazı insanlara karşı ise, bu vazifeyi yerine getirmekten imtina ediyorsunuz. Misal olması babından zikretmek gerekirse; Saddam zaliminin zulmünden kaçan haklı kardeşlerimize, Kürt kökenli müslüman kardeşlerimize karşı tavrınız, gerçekten çok güzel. Allah (cc) razı olsun. Fakat sadece Kürt kökenli oldukları için bu yakınlığı gösteriyorsanız, bu doğru değildir. İslam kardeşliğinden neşet eden bir duygu ile bu yakınlığı göstermişseniz, sizleri yürekten alkışlıyorum.

Esas somak istediğim şudur: Aynı ilgi ve kardeşliği bizden niçin esirgiyorsunuz? Allah'a (cc) hamdolsun ki, bizler de müslümanız. Bediüzzaman Hazretleri'nin söylediği gibi, şeriatın bir hakikatine, bin ruhumuz olsa feda etmeye hazırız. Dün şuursuzca hazırдық, bu gün bilerek, müdrik olarak, lakin yine pervasızcasına. Hal böyle olunca, bizlere kardeşlik gösteremiyorsanız bile, buğz etmekte haddi aşmasanız ne güzel bir davranış olurdu. Özellikle belirtiyim ki, bu satırları kendimizi ispatlamak için yazıyor değilim. Zira biz müslümanlığımızı ancak Allah'a (cc) arz ederiz. Onun ötesinde bir düşünce şirk olur. Bundan da yine Allah'a (cc) sığınırız.

Benim özel bir durumum var. Ben Rahmetli M. Yükseli öldüğü suçundan düştüm cezaevine. Gerçi, rahmetlinin hadisesinden dolayı düzenin mahkemelerinin verdiği cezayı bitirdim. Hali hazırda bir komünisti öldürmenin cezasını yatıyorum.

Zaten on seneyi aşan bir zaman dilimi içerisinde vicdan azabı beni yiyip bitirmekte ve kahretmekte idi. Sizlerin Şubat sayınız bu işin tuzu biberi oldu. Allah (cc) aşkına yeter artık. Evet böyle bir cinayete ortak oldum. Lâkin bu noktadan sonra elden ne gelir. O filin hangi şartlarda işlendiğini emin olun ki bilemezsiniz. Hiç bir plan, program yani taammüd unsuru olmadan, bir an içerisinde olup biten bir hadisedir. Bu hadisenin meydana gelmemesi için çok fazla gayret sarfettim. Lakin ne yazık ki bu hadise vuku buldu.

Allah'a (cc) yemin olsun ki, zamanında -Akıncılar- olarak zikredilen kardeşlerimizin gerek şahsıma ve gerekse arkadaşlarıma yapmış oldukları hakaret ve tecavüzler karşısında nasıl sabır edip, sabır tavsiye ettiğimizi tahmin edemezsiniz. Şu veya bu şekilde maruz kaldığım davranışları zikretmekten ziyade, şunu samimeyetle ifade edeyim gerçekten o yaşta, o kafa yapısı ile ve içerisinde bulunulan o gerçek savaş sahnesinde, acizane şahsımın gösterdiği sabrı, sıradan basit bir müslümanlar değil, olgun müslümanlar bile gösteremezdi. Düşünün bir kere yirmi iki yaşlarda, ayakları henüz tam manası ile yere basmayan ve en önemlisi öldürmek veya öldürülmek gibi hadiseleri

basit hadiseler telakki eden bir duruma gelmiş insanlar olarak, bu derece sabır göstermiş isek, bunun tek sebebi muhatablarımızın müslüman oluşu idi. Zaman zaman düşünmüşümdür. Niçin bir başkası değil de, bu olay içerisinde ben oldum? Bu olayın müsebbibi ben oldum. Bu düşüncede cenab-ı hakka isyan yok. Fakat bu sorunun cevabını da bulabilmiş değilim. O zamanlarda bile beş vakit namazın en az iki, üç vaktini Fatih Camiinde cemaatle kılardım. Diğerlerini de münferit. Bundan dolayı iki cami arasında soğukluğu izale etmeye gayret eden, çok cüz'i sayıdaki birkaç kişiden de biri idim. Ne bileyim, yüce Allah'ın (cc) takdiri demekten öteye bir şey söyleyemeyeceğim. Rabbilalemin, o kardeşimize rahmet eylesin. İnşallah şehittir. Ben ise, bir müslümanın ölümüne sebep olduğum ve bu ölüme iştirak ettiğim için, gerçekten çok pişmanım. Çektiğim vicdan azabının tarifi mümkün değildir. Keşke bu düzenin mahkemeleri bizi yargılamasa idi. Keşke bu mahkemelerde hesap vermek mecburiyetinde kalmasa idik. Anıd olmadı. Neticede yargılandık ve kulların verdiği cezayı bitirdik. Kardeşler, bu acı hadise bize ders olsun. Lakin ben yine de İslam'ın bana uygulayacağı her türlü ceza ve müeyyideye razıyım. Fakat bu mevzu müslüman cemaatin arasında sebep olmasın artık. Allah (cc) cümlemizin sonun hayır eylesin. Vesselam. **Ali Bilir Özel Tip Cezaevi / G.Antep**

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

MESUD YOLCU: 8 MART 1994-DIYARBAKIR

1973 yılında Diyarbakır'ın Bismil İlçesi'nde doğdu. Küçük yaşta babasını kaybetti. Aile geçimine katkıda bulunmak için, gazete satıcılığı dahil, aklı gelebilecek bir çok işte çalıştı. Bu zor şartlar altında bir yandan Kur'an-ı Kerim öğrendi, bir yandan da okula devam etti.

İlk, orta ve lise öğrenimini Bismil'de tamamladıktan sonra, 1990 yılında Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni kazandı.

Fakülteye girmesinden kısa bir süre sonra, toplumsal bilince ulaştı ve İslam'ın gereklerini yerine getirmeye çalıştı. Zalimlerin, önce sopalı, sonra satırla saldırılarına uğradı, bu, hiç bir zaman O'nu yıldımadı. Tam tersine, İslam davasına daha sıkı bir şekilde sarıldı. Müslümanların derdiyle derdlenir, gereken özveri ve fedâkârlığı gösterirdi. Hiç bir zaman, İslam davasının ağır yükü altında ezilmedi. Gücü nisbetinde kendi üstüne düşen yükü, kaldırmaya gayret gösterdi.

Şehidin bilinen önemi vasıfları şunlardı:

Muttakî ve sabırlıydı. Hayatın iman ve cihaddan ibaret olduğuna inanmıştı. Hadiseler karşısında her zaman ümidvar ve iyimserdi. İnsanlarla ilişkilerinde mütevaziliği ön plandaydı. İbadete düşkün, çalışkan, açık sözlü ve vakûrdur. Kendinden küçüklerle küçük, büyüklerle büyük olmasını bilirdi.

En önemli özelliği girişken ve cesur olmasıydı. İnsani ilişkilerde bir hayli gelişkindi, Hangi görüşte olursa olsun, sosyal ilişkilerini sürdürmeyi gerekli görürdü. O'nun yumuşak huyluluğu, herkesin O'na saygı duymasını beraberinde getirdi.

Bundan ötürüdür ki, genç yaşta şehid olmasına karşın, ta'ziyesine sadece yakın çevresi değil, bir çok insan katıldı.

8 Mart 1994 tarihinde, Şehid Abdurrahman Kar ile birlikte, okuldan eve dönerken, minübüste, kana susamış zalimlerce şehid edildi. Şehadet haberi, özellikle ilçesi Bismil'de derin bir üzüntü yarattı. O'nu tanıyanlar, bu eli kanlı zalimleri la'netledi. O, İslam'ın sadece teorik değil, aynı zamanda pratik bir hayat nizamı olduğunu, şehadetiyle ispatladı.

Kaynak: Hira Dergisi: Mart -Nisan 1994 Sayı:12 sayfa:11

XXXXXXXXXXXXXXXOXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

MEHMET ŞERİF DEMİR: 21 KASIM 1993-DIYARBAKIR

1 Haziran 1950'de Diyarbakır'ın Çölgüzeli Köyü'nde dünyaya geldi. İlkokulu köyde bitirdi. 1960-61 yıllarında Diyarbakır'a yerleşti. 1967'de evlendi. 1969'da askere çağrıldı.

Askerliğini bitirdikten sonra Bağlar, Fatih Caddesi'nde sobacı dükkanı açarak geçimini sağlamaya çalıştı.

12 Eylül 1980 döneminde İslami mücadeleye katıldı. O dönemin fırtınalı günlerinde, kimliğini kaybetmemeyi başardı. Mücadeleci kimliğini, hayatının son anına kadar, büyük bir azim ve sebatla korudu. "Eski müslümanlar" diye anılanlardandı. Böyle anılmasının sebebi, 12 Eylül döneminde, işkencehanelere düşme korkusuna ve süregelen çok taraflı çatışmaların beraberinde getirdiği kaos ortamına ağmen, yılmadan direnere, bu güne kadar gelmiş olmasıdır. O dönemde mücadelecilik kişiliğini korumak, herkesin göze alabildiği bir şey değildi.

Kendi yaşattığı olan biriyle, nasıl oturup sohbet edebiliyorsa, bir çocukta da aynı şekilde arkadaşlık edebiliyor, herkese önce insan olduğu çin değer veriyordu. Sevecen olduğu kadar babacan, hoşgörülü olduğu kadar adaletli ve hangi taraftan gelirse gelsin, zulme karşı idi. Ağırbaşlı ve güleryüzlü oluşu, herkes tarafından sevilmesini beraberinde getiriyordu.

6 Kasım 1993 Cumartesi günü akşama doğru zalimlerin saldırısı sonucu, beyninden aldığı kurşunla ağır yaralandı. 15 gün boyunca yoğun bakımda kaldıktan sonra 21 Kasım 1993 Pazar günü saat 15.30 sularında şehadete kavuştu.

Kaynak: Hira Dergisi-Aralık 1993 Sayı:9 Sayfa:15

Mehmet Polat: 26.8.1979 DARENDE-MALATYA

Çalışmakta olduğu terzi dükkanında Kuran-ı Kerim kaseti dinliyordu. Komünist militanlar bundan rahatsız olmuşlardı. Bu yüzden saldırıya uğrayan Mehmet kardeşimiz Malatya Devlet Hastahanesine kaldırılmış ancak burada gereken ilgi ve tedaviyi göremeyince arkadaşlarınınca Ankara'ya götürülürken Darende yakınlarında şehid olmuştur. Akıncılara mensub olan şehid Mehmet 25 yaşında, evli ve iki çocuk babasıydı.

Kaynak: Müslüman Genç Dergisi: Ağustos 1991 Sayı:8

Akıncılar Dergisi Sayı 4-19 Eylül 1979 Sayfa:4

AKINCILAR DERGİSİ 3 Eylül 1979 Sayı:3 Sayfa:4

DUZENIN UŞAKLARI AKINCILARA KARŞI SALDIRILARINA HIZ VERDİ

--- Ordu'nun Korgan İlçesi'nde, Komünistler tarafından 26.8.1979 günü kurşun yağmuruna tutulan 21 yaşındaki Hacı Kaşdibi olay anında, Hasan Göksün adındaki öteki Akıncı da ertesi günü akşam, kaldırıldığı hastahane de şehid olmuşlardır. Aynı olayda Mahmud Müdüroğlu ağır yaralanmıştır.

---Malatya'da 17.8.1979 günü yine komünist militanlarca iftar yemeğinden sonra müslümanlara otomatik silahlarla saldırılmış terzilik yapan Akıncı kardeşimiz **Mehmet Polat** kardeşimizin durumunun ağırlaşması üzerine Ankara'ya hastahaneye getirilirken 26 Ağustos 1979 günü yolda şehid olmuştur.

Şehidimiz 29 yaşında dinamik ve mücahid, aktif çalışmasıyla sevilen bir kardeşimizdi. Cenazesi 27 Ağustos 1979 Pazartesi öğle namazını müteakip kalabalık bir grup tarafından defnedilmiştir.

.....
Korgan Kaymakamı'na saldırı- Ordu

.....
Sayfa 16 'da Mustafa Bilgi'nin Resmi var.

.....
Genel Başkanımız aynı heyetle Malatya'da Şehid olan **Mirza Korkmaz** ve **Mehmet Polat**'ın ailelerini ziyaret etmişler ve baş sağlığı dilemişlerdir. Şehidlerimizin yakınları ziyaretten çok memnun kalmışlardır.

MEHMET POLAT: 27 Ekim 1996-Diyarbakır

26 Ekim 1996 günü saat 18.00 sularında Diyarbakır Büyükşehir çalışanlarına ait servis aracında, mesai çıkışı evine dönmekte olan **Mehmet Polat'a** yönelik saldırıda, başından tek kurşunla yaralanan **Mehmet Polat**, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastahanesi'nde yoğun bakıma alınmışsa da, ertesi günü (27 Ekim) saat 8.00'de şehadete ulaşarak, hakkın rahmetine kavuştu.

Olayın meydana geliş seyri, görgü tanıklarının anlattıklarına göre şöyle olmuş: Servis aracına, normal durumda belediye çalışanı olmayanların binemediği halde, bu özellikleri taşımayan bir kaçkışı, yanlarında bir gençle birlikte biniyorlar. Aradan bir kaç dakika geçtikten sonra bu genç, **Mehmet Polat'ın** başına bir kurşun sıkıyor. Ardından aracın şoförünü tehdit ederek aracı durdurtup, araçtan inip gidiyor. Kendisiyle beraber bindikleri sanılan bir kaçkışı, kendilerini polis olarak tanıtıyor ve kaçan şahsın peşinden kovalamaya başlıyorlar. Ancak her zaman olduğu gibi, bunlar netice vermiyor ve saldırgan kaçıyor.

Bu durumda olayın gelişimi göz önüne alınırsa, yanıtsız kalan bir çok sorunun varlığı dikkat çekiyor:

Büyükşehir Belediyesi'nin servis aracına, bu olaydan önce de sorgusuz, sualsiz binilebiliyor muydu?

Büyükşehir Belediyesi çalışanlarına ait servis aracına, böylesine pervasız bir biçimde kimler binebilir?

Salırganı takip eden kişiler, polis idiyseler araçta işleri neydi ve takipten neden sonuç alınmadı? Değil ise, bu durum bölgede polisler kadar, rahat davranabilen birilerinin varlığını akla getirmiyor mu?

Bu soruların cevapsız kalmaya devam edeceğini ve bölgenin bu tür olayların oluşmasına müsait olduğunu -müsait hale getirildiğini- biliyoruz. Buna rağmen sorulması gerektiğine de inanıyoruz.

Son olarak, **Mehmet Polat'ın** hem çavresinde öteden beri dindar, islami ve mütevazı kişiliğiyle sempati toplamış birisi olması hem de ailece müteveyyin oluşları, taziyelerine bölge halkının yoğun bir biçimde katılmasından da anlaşılırken, zihinlerde islami kimliğe sahip insanların neden ve kimin adına böyle bir saldırıya maruz kaldığı sorusu derin bir iz bırakıyor.

KAYNAK: Sebat Dergisi-Ekim 1996 Sayı:10 Sayfa:25

MEHMET OĞUZ: 23 Şubat 1993-Kurtalan/Siirt**Oruca niyet; şehadet kısmet****İsmail Çelik ve Mehmet Oğuz**

23 Şubat 1993 Ramazan-ı Şerif'in ilk akşamı... Yüce Rabbimizin ızzıklandırdığı, kendilerine "Adn cennetleri, kevser havuzu sularını bağışladığı, Hizbullah ordusunun başkomutanı ve tevhid davasının önderi Hz. Muhammed'le (sav) buluşturmakla şereflendirdiği aziz şehidler kervanına, iki şehid daha katıldı. Urfa'lı **İsmail Çelik** ve Batman'lı **Mehmet Oğuz**. Risale-i Nur talebelerinden, ehli zikir, ehli tesbih, fedakâr, cömert, Hizbullahi bilinç sahibi, Hz. Muhammed'in aşığı, müslümanlara karşı şefkatli, nesli imanlı oluşu için ihlasla çırpınan değerli şehid, aziz şehid Şanlı Urfa'lı **İsmail Çelik**.... Öğretmen ama davasının öğretmeni ve eğitimcisi.... Yetimler safına katılan Bilal'in babası.... Kendisine "Allah ne güzel vekil ve ne güzel dosttur" ilahi aşkını hatırlatan, Hasbi'nin ve minik mücahide Zuhal'in babası.... Okulunda öğrencilerinin Kuran öğretmeni....

İsmail Çelik, Siirt'in Kurtalan İlçesi'ne bağlı Kayabağlar (Zokayt) Köyü'nde sevilen, sayılan bir şehid... Kafir, zalim, sosyalist, müslüman Kürt halkının hainleri PKK çetesi tarafından, onlarca kurşunla vuruldu. Onlar, aşığı oldukları Muhammed'in (s) yanına doğru koşular. İsmail ve Mehmet... Ama onların koşusunu müslüman ve mücahid vansleri devam ettirecektir (inşallah).

Şehadet muştusu nasıl gelmişti bu iki şehide? Ramazan'ın ilk gecesi idi. Oruca niyet ediliyordu. Şehadet kısmet oldu. Hakla teravih namazlarını camide kılmaştı iki şehid. Gece saat 23-24.00 sıralarında kafir, zalim, kalles PKK çeteleri; PTT memuru olan Mehmet'i, yatıp kalktığı dairesinden alırlar. İsmail Hoca'yı almak üzere Mehmet'le evinin kapısına dayanırlar. Mehmet aracılığıyla İsmail Hoca'yı çağırırlar kapıya. Ve kapıdan sürükleyip götürürlər. Bir de "Anne, anne babamı götürdüler, vuruyorlar O'nu" diye çığlık atan, ağlaşan Bilal, Hasbi ve Zuhal'in gözleri yollarda, babaları döner diye açık kalır. Ve çığlık atan hanımının "gelir diye" umutları kalır geride.

Ama, en önemlisi bizlere ne kalır? İsmail'den ve Hizbullahi bir er, ehli taat Mehmet'ten bize, bizlere (Hizbullahilere, Mücahid Alim Said-i Nursi'nin talebelerine, Allah için olan Hz. Muhammed'in yolunu seven tüm müslümanlara) kalan şehadet kanları, İslam baharını muştulayan, kırmızı goncaların yağmuru, İslam davası, tüm kafirleri kahreden Hizbullahi ve Kurani kimlik.... Evet, şehidlerden kalan miras bunlar. Yetmiyor mu? Yeter elbet. Bu mirası korumak, boynumuzun borcudur. Zelil yaşamaktansa, izzetli ölmek daha güzel değil mi?

Köyün dışına çıkartıp, yağdırmışlar kallesçe kurşunlarını. Mazlum ve suçu sadece müslüman olmak olan, savunmasız insanları şehid eden kafir PKK'lılar, bir gün hesab vereceksiniz. Yerde kalmayacak, açık kalan Kuran'ları. Biz "Siz Allah'ın dinine (müslümanlara) yardım ederseniz, sizi mağlub edecek yoktur asla" ilahi mesajı, ilahi muştuyu ve müjdeyi almışsınız. Şehid İsmail'in yavrusunun ismiyle hatırladığı ve tekrarladığı "Allah bize ne güzel vekil ve ne güzel dosttur. O bize yeterlidir" ilahi aşkına dayanmışsınız. İnşallah bu aşkın karşısında zelil olacaksınız.

Evet, Şubat ayında, şehadet kervanına iki isim daha katıldı. **İsmail ve Mehmet**. Unutulmasın bu isimler. Allah bizlere emrediyor: "Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin. Bilakis onlar diridirler. Ama siz bilemezsiniz".

Oyleyse Ey Bilal, Ey Zuhal, Ey Hasbi

Babamız öldü demeyin

O yaşıyor deyin

O yaşıyor cennette

Havz-ı Kevser'in başında

Hiz. Muhammed'in yanında

Özlmeyin minikler

Babamız, önderimiz peygamberimizle

Hani ismini öğretilirdi ya size

"Adı Muhammed" diye
Ve sizler ağlayın
Sel olan gözyaşlarınızda
Boğulsun o kahpe düşman
Ve ey Hizbullahiler
Ve ey müslümanlar
Kahpe kurşunları susturun
Yetim kalmasın Bilaller, Hasbiler
Zillete, cehenneme gitsin
O torunları Ebu Leheblerin
Yaverleri küfrün, Lain'in
bunu böyle haykırıyor Kur'an
Aziz şehidlerimiz, andolsun ki, sizin yolunuzun takipçisi olacağız. Ve ey Bilal, Ey Zuhai,
Ey Hasbi, mü'minlerin şefkatiyle büyüyecek ve zalimlerden bir gün hesap
soracaksınız, soracağız. İnşallah. H. Kurtalanlı- Diyarbakır
Kaynak: Yeni Yeryüzü Dergisi Mayıs 1993 Sayı:1 Sayfa:39

MEHMET ÖĞÜT: Eylül 1999-Dağıstan

Çeçen Komutan Şamil Basayev'in liderliğinde Dağıstan'a giren ve Rus birlikleri ile çatışan müslüman güçler adına savaşan **Mehmet Öğüt** şehit oldu. Konya'dan, Çeçen güçlere katılan **Ebu Bekir** lakablı **Mehmet Öğüt**, 6 Ağustos günü Dağıstan'ın Botlikh mevkiindeki Ruslarla girilen çatışmada hayatını kaybetti. 1978 Konya doğumlu olan **Öğüt**, yaklaşık 6 ay önce Çeçenistan'a gidip, **Şamil Basayev** komutasındaki Çeçen ordusuna katılmış ve kısa bir süre içerisinde, silahlı mücadeleye girecek seviyeye yükselmişti. Konya Imam Hatip Lisesi mezunu olan **Öğüt**, 1999 başlarında Kafkasya'ya giderek, direnişe katıldı. **Öğüt**, komutanı ile birlikte şehid oldu.

Lokman Kalyoncu

KAYNAK: Yeni Şafak Gazetesi: 18 Eylül 1999 Sayfa: 4

MEHMET ÖĞÜT: 06 Eylül 1999-Dağıstan**OĞLUMUZ, GURURUMUZ**

6 Eylül 1999 günü Kafkasya Dağıstan bölgesinde Ruslarla girdiği çatışmada şehid olan 21 yaşındaki **Mehmet Öğüt**'ün ailesi, oğullarının şehadetiyle gurur duyuyorlar.

Dağıstan'ın bağımsızlığını kazanmak için Ruslar'a karşı verdiği mücadeleye katılmak üzere 5 ay önce Dağıstan'a giden ve ömrü boyunca tek arzusu Allah yolunda cihad etmek ve yine Allah yolunda şehid olmayı arzulayan 21 yaşındaki **Mehmet Öğüt**, 6 Eylül 1999 günü bu arzusuna kavuştu. Çeçen Komutan **Şamil Basayev**'in komutasında katıldığı cihadda, mevkilerin en yükseğine erişti. **Mehmet Öğüt**, şehid olduktan sonra, Dağıstan'da dualarla toprağa verildi.

Oğullarının Dağıstan'da şehid olduğu haberini alan **Öğüt** ailesi, sadece, evlatlarını son bir kez olsun görememenin burukluğunu yaşadıklarını ifade ederken "**Mehmet'in, maddî durumunun çok iyi olmasına rağmen, O kendisine uzatılan dünya nimetlerini reddetti ve zulüm gören kardeşlerinin yanına gitti. Çok saf kalpli ve dürüst bir insandı. Mehmet'in tek arzusu Allah için, Allah yolunda şehid olmaktı. O, arzusuna da kavuştu. Mehmet'in şehid olması bizim üzüntümüz değil, gururumuz oldu.**" dediler.

Ömrünün büyük bir bölümünü Suudi Arabistan'da geçiren, 1995 yılında Konya Imam-Hatip Lisesi'nden ayrılan 21 yaşındaki **Mehmet Öğüt**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev**'in komutasında Dağıstanlı Müslümanların özgürlüğüne destek vermek için katıldığı cihadda 6 Eylül 1999 günü şehid oldu. Evlatlarının şehid olmasından gurur duyduğunu söyleyen babası Mustafa Öğüt "**mehmet çok saf bir insandı. Beş kardeştiler. Hepsi aynı duygularla yitişti. Aile olarak, hepimiz birlikte hacca gittik ve uzun yıllar orada yaşadık. Mehmet, diğer kardeşleri gibi değildi. Söylenen hiç bir şeye karşı gelmezdi. Ancak, yaşanan bir çok olaya çok üzülür, çok ağlardı. Hiç bir maddî sıkıntısı yoktu. Kendisine ait olan Marangozlar Sanayii'ndeki hırdavatçı dükkânını bırakarak, 5 ay önce Dağıstan'a gitti. Ağebeyi ile birlikte evlendirmeyi, birlikte düğününü yapmayı istiyordum. Bunu istemedi. Tek isteği vardı. Allah yolunda cihad etmek ve zulüm gören müslümanların yardımını koşturmak. Mehmet, kendisine sunulan bütün dünya nimetlerini istemedi ve çok arzuladığı şehadete kavuştu.**

Mehmet gibi bir oğlumun olduğu ve mevkilerin en yücesine eriştiği için Allah'a hamd ediyorum." dedi.

Şehid Mehmet Ögüt'ün ağabeyi ise, kardeşinin şehid olmasından gurur duyduğunu ifade ederken "Kendisi her zaman cihad eden ve cihada gidenlerle ilgilendi ve cihadı benimsedi. Ömründe veyaşantısında şehadet arzusu vardı. Hep 'Ağabey, ben gideceğim şehid olacağım' derdi. Allah şahid ki, çok saf ve temiz bir bilince sahipti. İslamî bir saflık. Bana her telefon açtığında 'Ağabey, gel buraya, burada birlikte yaşayalım. İzzet burada, şeref burada. Gel ağabey, ne olursun gel. Burada birlikte yaşayalım, birlikte cihad edelim.'" derdi.

Burada, bütün yaşantımızı islamî duyarlılıkla sürdürmeye gayret ederdik. İslamî gözle, bilinçle bakardık her şeye. Rabbim, kardeşime orada istediğini verdi. Şehadeti istiyordu. Allah da şehadeti nasib etti ve şehid oldu. Kardeşimin şehadetinin, tüm yaşayanlara örnek olmasını istiyorum. Çünkü kardeşim, örnek bir insandı." dedi.

Kaynak: Merhaba Gazetesi: 18 Eylül 1999 Sayfa:1

(Konya'da yayınlanan günlük, yerel gazete)

MEHMET ÖZDEMİR**Bosna'da Yeni Şehidler**

Mamara Ün. İlahiyat Fakültesi öğrencisi Ali Pınarbaşı için K. Maraş'ta, Konya Selçuk Ün. Eğitim Fak. öğrencisi Mehmet Özdemir için Nurdağı'nda giyabi cenaze namazları kılındı.

Bosna Hersek'te Hırvatların ve Sırpların müslümanlara karşı açtıkları ortak savaş, tüm şiddetiyle devam ediyor. Yürütülen imha harekâtına karşı, müslüman halkın direnişi sürüyor. Batı dünyasının desteği altında saldırılarını sürdüren Sırp ve Hırvat güçler, İslam dünyasındaki hükümetlerin kaygısızlığından da istifade ediyorlar.

Dünyanın her yerinden Bosna'daki savaşa katılan müslüman kuvvetler de şehid vermeye devam ediyorlar. Mazlum ve mustazaf halka yardım etmek, kafirlerin de gücünü kırmak için cepheye koşarak şehid olanlara, Türkiyeli iki müslüman daha katıldı. Birisi Konya'dan, diğeri ise Kahraman Maraş'tan Bosna cihadına katılan iki kardeşimiz şehid düştü.

Mehmet Özdemir, Gaziantep'in İslahiye-Nurdağı nüfusuna kayıtlı, Konya Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde coğrafya öğrencisi idi. Haziran ayında katıldığı bir operasyonda şehid oldu. 18 Haziran 1993 Cuma günü, Konya'da kılınan giyabi cenaze namazına kalabalık bir halk topluluğu katıldı. Namazdan sonra Müslümanlar, Sırp, Hırvat ve BM zulmünü kınayan sloganlar attılar.

Ali Pınarbaşı, Kahraman Maraş'ın merkez köylerinden birisinden, İstanbul Mamara İlahiyat Fakültesi öğrencisi iken, zulme karşı savaşmak için gittiği Saraybosna'da şehid düştü.

19 Haziran 1993 Cumartesi günü Kahraman Maraş'ta şehidimiz için bir tören düzenlendi. Ulu Camii'nde giyabi cenaze namazı eda edildi. Şehid Ali'nin Bosna'ya giderek cihad etmesini ve hayatını, Allah yolunda mazlumlar için feda etmesi olayına K.Maraşlılar büyük bir ilgi gösterdiler. Cenaze namazından sonra şehidin babası ve arkadaşları konuşmalar yaptılar. Ayrıca BM'nin ve TC Hükümetinin Bosna Hersek politikasını da protesto ettiler.

Her iki şehidimize de Allah'tan rahmet diliyoruz.

Kaynak: Yeni Yeryüzü Dergisi Haziran-Temmuz 93 Sayı:2 Sayfa:15

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

MEHMET BAYDIN:30 Haziran 1978 -Ankara

Acılı ve fakat, şeriat davasının yürekli gençliğini, her defasında biraz daha bileyen haberler, peş peşe gelmeye başladı. Hasan Sürel, Celil Yıldırım ve Hasan Kaya'dan hemen sonra bir Mehmedimiz daha şehid düştü. Milli Türk Talebe Birliği Ankara Teşkilatı Sekreteri olan kardeşimiz **Mehmet Baydın** zehirlenerek katledildi ve hadiseye 'faili mechul cinayet' süsü verilmek istendi. Evvela zehirlenip, daha sonra naaşı çalıştığı dairenin önündeki dut ağacının dibine bırakılan **Mehmet Baydın**'ın, öteden beri, kızıl gurkalar tarafından tehdit edilmekte olduğu biliniyordu. Nitekim, merhum kardeşimiz bu vaziyeti bazı arkadaşlarına da duyurmuş ve bir takım kimselerin iş yerine telefon ederek, tehditler savurduğunu söylemişti. Ancak, **Mehmet** bütün bu tehditler karşısında kat'iyyen yılgınlık göstermemiş ve "Alnımıza yazılı olanı görürüz. Eğer müslüman olmamızdan dolayı öldürüleceksek, bu duacısı olduğumuz müjdedir, çünkü şehid oluruz." demişti. Bu meyanda bazı tedbirler de almış, arkadaşlarına metin olmalarını tavsiye etmişti. Ne yapsınki, düşman kalleşti. Merce meydana çıkamıyor, gizli gizli tuzağını kuruyordu. Ve nihayet, şeriatçı kardeşimizi bu tuzaklardan birine düşürmeye muvaffak oldular. Şehidimizi önce zehirleyen kızıl gurkalar, daha sonra çalıştığı yerin bahçesine bırakıp kaçtılar. Menfur cinayet, Türkiye'li müslümanları canevinden sarstı. Müşrik düzenin yetiştirmesi kızıl eşkiyanın cinayeti, protesto edildi. Bütün MTTB teşkilatları, Akıncılar Demekleri bildiriler neşredek, "Bu hunhar ve kalles saldırların kendilerini asla yıldıramayacağını, şehidlerimizin aziz hatıralarının Tevhid Sancağı'nın fırtınalaşan rüzgârı olacağını." belirttiler.

Muazzez şehidimiz **Mehmet Baydın**'ın naaşı binlerce müslüman gencin omuzlarında taşındı. Hacı Bayram-ı Veli Camii'nde kılınan cenaze namazını müteakip, Tekbir sadaları arasında kaldırılan naaşı, şehidimizin memleketi olan Çankırı'nın Çerkeş Kazası'nın Dağlı köyünde, yine hemşehrileri köylüler ve genç müslümanlar tarafından defnolundu.

MTTB Ankara Teşkilatı, kızılaların kalles cinayeti üzerine neşrettiği bildiride

"Müslüman, inancı uğruna ölmesini bilen insandır, bu uğurda ölüm, bir armağandır." denilerek, bütün şeriatçı gençliğin hissiyatına tercüman oluyordu.

Bildiri şöyle devam ediyordu: "Muhakkak kafirler hep hile yaparlar, ben de onların hilelerine mukabele ederim. (Habibim) Onların helâkini acele isteme, biraz mühlet ve müddet ver." El-Buruc Suresi Ayet 15-16-17

Müslümanlar

"Bütün insanlığın düzmece doktrinlere teslim olduğu ve toplumların çağdaş putlara kurban edildiği bir çağda yaşıyoruz. Her yanda kan, ateş, zulüm ve sömürü var. İnsanlık, ateş çemberi içindeki akrebi andırıyor. Çağımızda küfür grupları, aralarında ittifakla birleşerek İslama ve müslümanlara saldırmayı kendilerine görev saymışlardır. Bir bakıma bu küfürün varoluş gayesidir, görevidir.

Kardeşler

Günümüzde, her yerde müslümanlar horlanıyor, tutuklanıyor, hapsediliyor ve inancından dolayı zulmediliyor. Son dönemde vuku bulan İstanbul, Ankara, Erzurum, Edirne, Konya, Malatya olayları hep bir zulmü sergilemektedir.

Müslümanlara yöneltilen bu zulmün günümüzdeki son örneği de **Mehmet Baydın** olayıdır.

Mehmet Baydın bir müslümandı. Ve her müslüman gibi, insanlığı çağdaş zalimlerin esaretinden kurtarmaya yeminliydi. Gayretliydi. Milli Türk Talebe Birliği Ankara Teşkilatı'nda sekreterlik görevini omuzlamıştı. Mes'uliyetinin bilincindeydi. İnancının gereğini, şartlar ne olursa olsun yerine getirirdi. Her zaman öndeydi. O en önde. Harp kanunudur. Önde giden düşer. Ve düştü **Mehmet**, düşürdüler. Ama önde gidenin kanı arkadakileri çekecektir. **Mehmet**'in kanı da bizil.

Biline ki...

Müslüman, inancı uğruna ölmesini bilen insandır, bu uğurda ölüm, bir armağandır. Bu armağanı kucaklamaya can atan binlerce Mehmediz biz Ölüm bizi yıldırmayacak. İnancımız için öleceğiz. Ama başlattığımız mukaddes kavga, bir an olsun dumayacak. Ta ki küfür yok oluncaya kadar.

Mehmet Baydın'ın ölümüne verilmek istenen kaza, bizleri yanıltmamıştır. Müslümanın ferasetiyle, olayın gerçek yüzünü görebiliyoruz. **Mehmet Baydın**, gönlümüzün yüceliklerinde lâyık olduğu yeri almıştır. O'na bu zülmü reva görenler, öfkemize hedef olmaktan kurtulamayacaklardır. Bundan böyle bu ülkede, kimse müslümanlara zulmetme cüretini kendinde bulamayacaktır. Kardeşimize Allah'tan rahmet, ailesine ve bütün müslümanlara başsağlığı diliyoruz. **Davamız kurban istiyorsa, Allah yolunun gönüllü kurbanlarıyız.**

KAYNAK: Şura Gazetesi- 10 Temmuz 1978 Sayı:26

MEHMET KONUK: 23 KASIM 1993-DIYARBAKIR

1962 yılında Bingöl'ün Karlıova İlçesine bağlı Yiğitler Köyü'nde dünyaya geldi. İlköğrenimini köy ilkokulunda bitirdi. Daha sonra 11 yaşlarında iken Diyarbakır'a geldi. Bir akrabasına ait olan işyerini işletiyordu.

7 yaşında namaza başladı. Önceleri geleneksel olarak İslamî yaşayışını sürdüren **Mehmet Konuk**, 17 yaşlarında, toplumsal ve ferdî açıdan, İslamî sorumlulukların bilincine ulaştı. İslamî şuurun kalbinde yer etmesiyle birlikte, yaşantısı da değişti. Bundan sonraki hayatını, İslamî sorumluluklara göre düzenledi ve şehadete kadar da bir an bile bundan geri durmadı.

O'nu tanıyan herkes, yolu düştüğünde işyerinde oturur, sohbet ederdi. Öyle bir mizaca sahipti ki, bir gün olsun kimseyi incittiği, kimseyle bozuştığı görülmedi. Bu özelliğinden dolayı da gerek işyeri çevresinde, gerekse yakın çevrede çok seviliyordu.

23 Kasım 1993 Salı günü, saat 10.30 sularında işyerine yakın bir yerde, uğradığı silahlı saldırı sonucu bir müslümanın en fazla özlem duyduğu, peygamber komşuluğu olan şehadete kavuştu.

Bir yakını anlatıyor:

O, ailemizden farklı bir yaratılışa sahipti. bazen aile içi sorunlarda bile İslamî karakterinden zerre kadar taviz vermiyordu. Ticaret hayatında dürüstlüğüyle tanınıyordu. Bu özelliğini taziye günlerinde, evine gelen binlerce insanın beyanatı ve gözyaşı, en iyi biçimde isbatlıyordu.

O'nun şehadeti, bizim için maddî anlamda belki bir yıkım oldu ama, manevî anlamda inşaallah bize şefaathçi olacaktır.

Şehadetinden en ufak bir şüphemiz yoktur. Cesedinde, şehidliğin bütün özelliklerini gördük. Bu, en büyük tesellimizdir.

Kaynak: Hira Dergisi- Aralık 1993 Sayı:8 Sayfa:10 VE 16 resim ve yazı var.

MEHMET KAYA: 5 Şubat 1993-Viranşehir/Ş.URFA

ŞEHİD MEHMET KAYA

Viranşehir'de Molla Muhammed Sena Mağaç'ın şehadetinden sonra, PKK'nın karanlık yüzlü katilleri daha da azgınlaştı. Emperyalist kafirlerin kiralık maşası olan PKK katilleri, bu sefer **Mehmet Kaya**'yı hedef aldılar.

Mehmet Kaya çevresinde sevilen, yumuşak tabiatlı birisi olarak tanınıyordu. Sekiz çocuklu fakir ailesini, geçimini temin etmek için mobilya tamiri yapıyor, ailesinin nafakasını nasırlı elleriyle kazanmaya çalışıyordu. Her zaman İslam'ın savunucusu olmuş. **Mehmet Kaya** da diğer şehidlerimiz gibi, İslam düşmanlarının gözüne batmıştı. Küçük dükkânına astığı "Hayat iman ve cihaddan ibarettir" levhası, O'nun hayatının göstergesi olmuştu. **Mehmet Kaya** da, bu ilkeyi şiar edinen Hz. Hüseyinler, Metin Yükseller gibi şehadete ulaşıyordu. Beş Şubat günü, evine gelen iki PKK özel timi, O'nu dışarı çıkarak yaralıyor, kaldırıldığı Viranşehir hastahanesinde (ne hikmetse) elektrik kesildiğinden, müdahale yapılmayan **Mehmet Kaya**, tüm yaşamı boyunca özlediği şehidlik makamına yükseliyordu. PKK'nın tehditlerine kulak asmamış, İslami yaşantısından taviz vermemişti O.

PKK bu gün, TC'ye karşı ateşkes ilan ediyor. TC ve PKK özel timleri müslümanların katledilmesinde aynı safta birleştiler. Fakat ne yaparlarsa yapsınlar, Hizbullahi hareket, ne PKK'nın cinayetleriyle, ne de TC'nin işkenceleriyle önlenemez. Şehidlerimiz İslami hareketin lokomotif olmaya devam ediyor. **Mehmet Kaya**'nın kanı da diğer şehidlerin kanı gibi mücadelemize ışık tutuyor. PKK da, TC'de döktükleri kanda boğulacaklardır. Yolunu sürdürecek ey şehid. **Abdullah Ercan- Viranşehir**

Kaynak: Yeni Yeryüzü Dergisi Mayıs 1993 Sayı 1 Sayfa 39

MEHMET DAYAN: 30 Aralık 1993-DIYARBAKIR

Mehmet Dayan 1962'de Diyarbakır'ın Çermik İlçesi'ne bağlı Bahçe Köyünde doğdu. İlköğrenimini burada tamamladıktan sonra, tahsilinin devamını Diyarbakır İmam-Hatip Lisesi'nde yaptı. Daha lise yıllarındayken, İslamın gayretli öğrencilerinden olmakla tanındı. Yükseköğrenimini Konya Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde sürdürdü. Fakülte mezuniyetinin ardından ilk olarak, Sivas Şarkışla'da öğretmenliğe başladı. Ve üç yıl önce Diyarbakır İmam Hatip Lisesi'ne tayini yaptırdı.

Diyarbakır'a coşku ve heyecanla gelmişti; İslam için hizmet edecekti. O, ilk gelişindeki coşku ve heyecanı, bu gün canlı bir şekilde gözlerimin önünden geçiyor gibi.. Fakat o hali uzun sürmemiş, coşku ve heyecan yerini; bazı kaygı ve endişelere terketmişti. Çünkü İslam adına ortalığı bulandıran bir grup vardı piyasada. Ve bunlar yine İslam adına haksız bir şekilde müslümanların ekseriyetine zulümle, baskıyla baş eğdirmeye çalışıyorlardı. O'nun ve kendisi gibi diğer müslümanların kaygı ve endişeleri, bu zulüm ve baskıların İslam kisvesi altında yapıyor olmasındandı. Halbuki hayatını İslamî mücadele adanmış bir müslüman olarak ne ümidlerle gelmişti memleketine... Kendisiyle aynı hassasiyeti paylaşan müslümanlarla beraber, gençcek talebeleri, İslamla aydınlatacak, onları İslamın mücahidleri eğitecek ve İslamî mücadeleye hazırlayacaktı. Ancak gördüğü manzarapek de iç açıcı değildi. Çünkü beraberce bu yolda çalışmayı ümid ettiği müslümanlar, daha O gelmeden önce, bu zalimlerin zulmünü çekmeye başlamışlardı bile... Bu durumu müşahade edince, en az bir süre müslümanlarla değil de ferdi bir çalışma yaparak bu zalim grupun şerinden belki bir nebze kurtulunabilir kanaatiyle; tarafsız ve kişisel bir çalışmaya yöneldi. İşte bu kanaati de fayda vermemişti. Çünkü bu grup, kendine tabi olmayan herkese, aynı muameleyi yapıyordu. bu durumda O'na, yerinde çalışma fırsatı bırakılmayınca, fayda olabilirim düşüncesiyle başka bir çare olarak geçen yıl Diyarbakır İmam Hatip Lisesi'nin kız bölümüne geçti. yine yakasını baskı ve tehditlerden kurtulamamıştı. bu şartlarda, bırakın arzuladığı bir çalışma yapmayı, çalışamaz hale gelmişti.

Ve 30 Aralık 1993 Perşembe sabahı, evinden okula gitmek üzere küçük çocuğuyla birlikte hanımı tarafından her sabahki gibi kayfıyla uğurlanmıştı. Ama bu, son uğurlama olmuştu. Çünkü evinin az ilerisinde O'na pusu kurup bekleyen katiller vardı. Ve oracıkta genç bedeni bu katillerin kurşunlarına hedef olup yığılmıştı. Küçük çocuğu ne olduğunu anlayamadan yere yığılıp kalan bedeninin üzerine kapanmıştı.

İşte Şehid Mehmet Dayan'ın hayat hikayesinin son kısmı buydu.

Selam olsun sana ey aziz kardeşim vee şehadeetin mübarek olsun! Sana ve senin gibi tertemiz müslümanlara kıyanların, yine senin ve senin gibi şehidlerin kanında boğlacakları günler yakındır!

Kaynak: Hira dergisi - Ocak 1994 Sayı:10 Sayfa:18 yazı ve resim var

MEHMET NEVRUZ-22 Ekim 1992-CEYHAN

Tevhid Dergisi - Kasım 1992 Sayı:35 Sayfa:13

Şehidler Kafilesine Mehmet Nevruz da Katıldı

Biz mü'minlerin tarih anlayışı şudur: Geçmişte yaşanan ve günümüzde cereyan eden, gelecekte de vuku bulacak insanlar arasındaki çatışmalar, Hakk ve Batıl taraflarının mücadelelerinden başkası değildir. Rabbimizin ilahi vahiyle bizlere müjdelediği vechile, galip gelecek olan Allah taraftarlarıdır. "Ey iman edenler, içinizden kim dininden dönerse bilsin ki, Allah öyle bir kavim getirir ki, bu kavim mü'minlere karşı alçak gönüllü kâfirlere karşı onurlu ve güçlüdür. Allah onları sever. Onlar da Allah'ı severler. Ve onlar Allah yolunda cihad ederler. Hiç bir kınayıcının kınamasından korkmazlar. Bu Allah'ın dilediğine verdiği bol nimettir. Allah Vâsi'dir. Alim'dir. Sizin veliniz ancak Allah, Resülü ve namaz kılan, zekat veren, rukû eden mü'minlerdir. Kim Allah'ı Rsülünü ve mü'minleri dost edinirse kesinlikle bilsin ki, Hizbullah (Allah taraftarı) galip gelecektir. Maide 54-55-56

İşte böyle bir toplum ancak Allah (cc)'ın övdüğü bir toplum olabilir. İşte bu toplumun bir ferdi izzetli, tavizsiz ve Hizbüşşeytan taraftarlarının hedefi olabilir.

İşte bu tevhid ve şirk mücadelesinin bir boyutu Ceyhan'da yaşandı. Mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı boyun eğmez ve şiddetli olup, Allah'ı seven, Allah'ın O'nu sevdiğini yüce beyanında bildiğimiz yiğit Hizbullahî kişiliğe sahip kardeşimiz **Mehmet Nevruz** (48), evrensel istikbarın maşası durumundaki PKK canilerinin kurşunlarına hedef olarak, arzulanmış olduğu şehadet şerbetini içti.

Mehmet Nevruz Hocamız, Kürt nüfusun yoğun olarak yaşadığı Ceyhan'ın K.Kırım Mahallesi'nde imam-hatiplik yapmaktaydı. İslami olması gereken şekliyle net, tavizsiz; zalimlere karşı olmayı, tavrıyla, ortaya koyan bir mizacı vardı. Bu Hizbullahî tavır neticesinde bazı çevreler, bu tavrı kabullenmediler. Yaklaşık iki ay önce hocamızın evi kurşunlandı. Ve susması istendi. Fakat dost ve düşman bilir ki, Hizbullahî tavır, Allah'tan başka hiç bir mahluktan korkmamayı gerektirmektedir. Aynen öyle yaptı şehidimiz. Şehadeti onur bildi. Şeref bildi ve şehid oldu.

Takvim 22 Ekim 1992 gününü gösteriyordu. Hocamız, yatsı namazını kıldırması evine dönmektedir. Evine bir kaç metre kala, 2 ya da 3 kişi oldukları tahmin edilen zalimler tarafından kurşun yağmuruna tutulur. Hocamızın vurulduğunu gören hanımı koşarak yardım etmek ister. Fakat sokak lambaları söndürülmüş, otam elverişsiz kılınmıştır. Hocamız hanımının kolları arasında şehadet şerbetini içer. Ertesi gün Cuma namazından sonra, kalabalık bir mü'min kitlesi tarafından tekbir ve islami sloganlarla, zalimler guruhu te'in edilerek, şehidimizin bir süre önce görev yaptığı Ceyhan'ın Keleşmeti Köyü'nde toprağa verildi.

Şehidimiz İslam'ı kendisine derd edinmiş kişiliğiyle, şehadete lâyık bir şahsiyetti. Bizler kendisine gıpta ediyoruz. Ve buradan ilan ediyoruz ki, Evrensel ve ulusal istikbara, onun kuklalarına karşı cihadımızı kanımızın son damlasına kadar sürdüreceğiz. Şu ayeti kerimeyi kendimize rehber edinmişizdir: "Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah ile yaptıkları ahde sadakat gösterdiler, böylece onlardan kimi (şehid olup) adağını gerçekleştirdi, kimide beklemektedir. Onlar hiç bir değişime ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

xx

Yeryüzü Dergisi 15 Kasım 1992 Sayı 24

Mehmet Nevruz Hoca da Ceyhan'da şehidliğe koştı

Adana'nın Ceyhan İlçesi'nde müslümanların sevilen isimlerinden **Mehmet Nevruz Hoca**, PKK özel timleri tarafından şehid edildi. **Mehmet Nevruz Hoca** (48) 22 Ekim 1992 günü, imamlık yaptığı K.Kırım Mahallesi Camii'nde, yatsı namazını kıldırdıktan sonra, evine dönerken saldırıya uğradı. Evinin bir kaç metre yakınında, iki veya üç kişi oldukları tahmin edilen zalimler, otomatik silahlarla taradılar. Hocanın vurulduğunu gören hanımı, koşarak yardım etmek ister. Fakat olay yerinde hanımının kolları arasında şehadet şerbetini içer. Şehidin üzerinden 11 kurşun çıkmıştır. Çevrede çok sayıda boş

kovan bulunmuştur. Olay sırasında sokak lambalarının söndürülmüş olması, saldırının planlı bir hareket olduğunu gösterir. Ertesi günü Cuma namazından sonra, kalabalık bir kitle tarafından, tekbir ve sloganlarla zalimler grubu lânetlendi. **Mehmet Nevruz Hoca** daha önce görev yaptığı Ceyhan Kelemeti Köyü'nde, toprağa verildi. Kürt nüfusun yoğun olduğu Ceyhan'da, K. Kırım Mahallesinde imam-Hatiplik yapan **Mehmet Nevruz Hoca** uzun süreden beri tehdit ediliyordu. Tehdidlere aldımayan **Mehmet Nevruz Hoca** islam'ı, olması gereken şekliyle net, zalimlere karşı tavizsiz bir şekilde ortaya koymaya devam etti. Şehid olmadan iki ay önce de, evi kurşunlanmış ve susturulmak istenmişti. Şimdi şehid oldu ve Allah'ın "onlar diridirler" müjdesine mazhar oldu. Allah-ü Ekber diyen sesi, semanın en gür sesi olarak yükselmeye devam ediyor.

BATAR BİR GÜN ZOLMON DOZENİ BU KAN DENİZİNDE ...

Mehmet Ali TEKİN

Yüce Rabbimiz Yusuf Suresi 33-34-35. Ayet-i Kerimelerinde mealen şöyle buyurmaktadır: (Yusuf)" Rabbim, dedi: bana göre zindan, bunların beni davet ettiği şeyden daha iyidir. Eğer onların düzenini benden savmazsan, onlara meylederim ve cahillerden olurum." Rabbi O'nun duasını kabul buyurdu da, onların düzenlerini O'ndan savdı. Şüphesiz O işitendir., bilendir. Sonra (aziz Kıtîr ve adamları, Yusuf'un namusluluğu hakkındaki) bu delilleri gördükleri halde, yine O'nu bir süre zindana atmaları kendilerine uygun geldi.

Tagutlar; düzenlerinin devamı için, düzenlerinin tehlikeye girmemesi için, kendilerine hakikati söyleyen ve tavsiye eden insanları, zindanlara atarak onlardan kurtulmaya ve onları susturmaya çalışmışlardır. Bir dava ya yürekten inanan kimseyi, zindanlar ve darağaçları susturamaz. Davasına samimi olarak inanan insanların niceleri, kendilerini feda etmişlerdir. Tarihte bunun yüzlerce, binlerce örneğini görebiliriz. Bunlardan Müslüman olanlar olduğu gibi, küfürde olan ve fakat davasına samimi olarak inanan, bir çok kimse de, canını feda etmekten geri durmamıştır. Galile, Çhe Guera bunlardan sadece ikisidir.

İslam Nizam'ını hayata hakim kılmak için, tağuti düzenlere karşı, nice yiğit müslümanlar hakikati haykırmışlar ve bu uğurda canlarını feda etmekten, bir an bile geri durmamışlardır. Sözümlü ona müslüman görünen, zalim diktatörlere karşı; müslüman yiğitler, hakikati haykırmaktan geri durmamışlardır. Hasan El Benna, Abdülkadir Udeh, Safavi Nevevi, Ali Şeriatî, İskilipli Atîf Efendi, Şeyh Said, Said-i Nursi, Yılmaz Yalçınar, Şeyhmus Durgun, Mehmet Ali Gündüz vb.

Zindan Şehidimiz Şehmus Durgun, mahpus damına girmeden önce, yayınladığı bir makalesinde şöyle haykırıyordu: "Bir savaş sürüyor Müslüman ülkelerde... Bir varoluş savaşı. Oluştan varoluşa çıkış; içinde bulunan kaostan, buhrandan çıkış savaşı.. Bir varoluş savaşı ki; esaretten kurtuluş savaşına gebe... **Bu anlamda varoluş savaşı fiilden çok fikri bir hüviyete sahip.** Kurtuluş savaşı ise; fiili savaşın yanında, küfürle en çetin hesaplaşma. Küfrün coğrafi sınırları içinde nihai çarpışma."

Fikir mücahidlerinden birisi de Mehmet Ali Gündüz Hoca'mızdır. Cumhuriyetin ilanından sonra, batı tipi bir hayat tarzını, toplumumuza dayatan rejime karşı, yıllarca mücadele eden bir alimimiz. Mücadele sırasında yokluk, kıtlık, dayak, işkence, mahpus damı ve ölümle karşılaşacağını bile bile, davasını tebliğden geri duramazdı. Nasıl dursun ki; bu yüce dinin sevgili Peygamberi ve Rabbimizin en sevgili kulu olan Hz. Muhammed (sav) Efendimiz bile, ömrü boyunca sıkıntı, meşakkat, kıtlık, işkence ve ölümle yüzyüze gelmemişmiydi? Allah'ın en sevgili kulu bile, böyle sıkıntılara maruz kaldıysa; bizler niye buna hazır olmayalım; diyerek mücadelesini sürdürüyordu. Bu mücadeleden asla da vazgeçmemişti. Sonunda yüce Rabbimizin, en yüksek makamlarından birisi olan ŞEHADET'e ulaştı.

Muhterem Hocamız, bir sohbet sırasında Hasan Kara Hocaefendi ve Topal Hafız'a (eski Yalvaç Müftüsü) sorumluluklarını hatırlatarak sitemli bir şekilde:

"... Siz burada rahat rahat çayınızı yudumlar, keyfinize bakarsınız. Köyler yanıyor, din duygusu ve ahlak mefhumu kalmamış, nasihate ihtiyaçları var. Huzuru ilahide bunun hesabını zor verirsiniz....." diyordu. Yalvaç Merkez Devlet Han Camii'nde Rejimin sahip ve koruyucularını hedef alan konuşmasında "Nesiller, Kuran'dan, dinden ve imandan uzaklaştırıldığı müddetçe, anarşinin önüne geçilemeyeceği " hakikatini haykırdığı için, savcılık tarafından hakkında dava açılır. 18 Ocak 1979 tarihinde bu vaazından dolayı tutuklanır, hapsedilir. 16 Şubat 1979 günü tahliye edilerek dışardan muhakeme edilir.

Hocamızı bu tür zindana atılmalar daha da bilir. Davasından zerre adım olsun geri durmaz. Aynı aşk ve şevkle yoluna devam eder. Çünkü Peygamber Efendimiz'in varislerindendir. O peygamber ki 3 yıl boyunca Mekke-i Mükerrreme'de, bizzat akrabaları ve eski arkadaşları tarafından "Allah'a İman edin, bu putlar size bir şey

başlamak için yeni bir parti tasdik oluyordu. Geçmişte ya demirde ya da bakırda. Abi çok çok milliyetçi seçildikten partiden ayrılıp, seçmenlerin istediği yarıdan birer olarak partilere transfer oldular. Aba altından sopa göstermeler neticesinde parti değiştiren milletvekillerin oluşturduğu yeni hükümet, sekiz yıllık eğitim tasarısını meclisten geçirdi. Bu tasarıyla İzzetî Hatip Liselerinin orta kısımları, Kur'an Kursları kapatılıyor; çocuklara kuran eğitimi vermek isteyen vatandaşları, 15 yaşına kadar bu eğitimi verdimeyi yasaklıyordu. İşte bu kanun gereği oluşturulan sekiz yıllık ilköğretim okulları, hızla yaygınlaştırılmakta. Eyüplü Köyü de bundan nasibini almış; eski ilkokul yıkılmış, yerine sekiz yıllık eğitimin verileceği bir bina yapımı hızla devam etmekte. Eyüplü sakinleriyle yaptığımız görüşmelere göre, devam eden inşaat bu öğretim yılına yetiştirilmeye gayret ediliyor. Bina'nın kaba inşaatı neredeyse bitmişti.

Derviş İsmail ile arkadaşlarımız, evin karşısında bulunan dut ağacından, dut toplamaya giriştikleri sırada, bende fotoğraf ve video çekimlerine başladım. Çekimleri yaparken, birisi yanımıza yaklaşarak 'hoş geldiniz' dedi. **Derviş İsmail** "İşte demin arayıp da bulamadığımız ayağımıza geldi" diyerek, **Ali Osman Artun**'la bizleri tek tek tanıştırdı.

Ali Osman Artun kendi deyimiyle hocamızın 'kader arkadaşı'. "Hocam köye her geldiğinde, direk camiye gelir, namazını cemaatle kılar. Namaz çıkışında akrabaları kendisini evlerine tek tek davet ederdi. Fakat hocam **ben kader arkadaşımın evine misafir olacağım**' derdi. Hocam ilk kez tutuklandığında ben de tabanca yakalatmaktan dolayı **Yalvaç Cezaevi**'ndeydim. Bir gün baktım hocam koğuşa gelmiş. Ben ilk önce ziyarete geldiğini zannetmiştim. Meğer mehkeme, yaptığı bir vaazda, **163. maddeyi ihlal**'den dolayı hocamı tutuklamış ve cezaevine göndermiş.

Hocamın gelişiyi birlikte, bir kaç gün içerisinde, mahkumlarda büyük değişiklikler oldu. Geldiğini ikinci gününden itibaren İslam'ı anlatmaya başladı. Hocamın ilk etkilediği insanlar, ağır ceza almış mahkumlardı. İlk önce bizim koğuşun tamamı, daha sonraki günlerde de diğer koğuşlar, namaz kılmaya başladılar.

Mahkumlardan tek tük de olsa, hocanın gelişinden hoşlanmayanlar vardı. Bunlardan Cavit isimindeki bir mahkum **Ali Osman Artun**'a hayıflanır: "Hafız abi geldiğinden beri, sabah erkenden bizi kaldırmaya başladı. Uykumuzu alamıyoruz" der. Fakat aradan bir kaç gün geçip de, hocanın ziyaretçileri gelmeye başladığında, koğuşun bir duvarının dibini, duvar boyunca şeker, çay, bisküvi yığılıp da yeme içme bollaşınca, aynı Cavit "Hafız erkenden kaldırması pek hoşumuza gitmiyo emmee, bisküvi yemesi de iyi oluyo hani." demeye başlar.

Derken **Ali Osman Artun**, **Yalvaç Cezaevi**'nden **Muğla Cezaevi**'ne sevk edilir.

Böylece hocamla bir aylık **mahpus arkadaşlığı** sona erer. Fakat hocama olan sevgi ve saygısı her geçen gün artar. "Hocamın ilk mahpusluk hayatı kısa sürdü" diyerek, hocamla ilgili bizzat kendisinin yaşadığı, mucizevi bir olayı anlatmaya başladı **kader arkadaşı**. Bir gün yağmur duası için köyün dışına çıkmıştık. Hocam daha önceden başlattığı ve son bölümlerini bu meydanda tamamladığı yetmişbeş bin İhlas-ı Şerifin sonunda, ağlayarak duaya başlar. Duanın akabinde köye dönmeye başladık. Köye doğru yöneldiğimizde hava açık, gökyüzünde bir tek desen dahi bulut yok. Köye yaklaşmıştık ki, açık havada yağmur çiselemeye başladı. Köye girerken yağmur arttı. Köyün içine ulaştığımızda ise, sel ortalığı silip süpürüyordu neredeyse.

Şerife isimli bir kadıncağzın kağı arabasını sel alır götürür. Köyün şakacı insanlarından birisi olan Teke Şükrü lakaplı Şükrü Akdem, Şerife Kadın'a gelip: "Hafız Hoca yetmişbeşbin İhlas okudu sel senin kağıyı götürdü, iyiki daha fazla okumadı yoksa evini sel götürekti" diye takılır.

Benzeri bir duanın akabinde köyden bir kadının şöyle yakındığını anlatarak başladı **Halim Öncü** isimli talebesi: "Ay ocağı kör galasıca, bu kadar mı dua ederler? Sel evimin avlu duvarını yıktı gitti. Ha accık az dua eyleyeysin de yıkılmayaydı benim duvarım."

Halim Öncü 966-967 yıllarındaydı. Köyden 13 km. uzaklıktaki **Yalvaç**'a, hocamın yanına merkepler ve at arabalarıyla gidip gelirdik. Evinin bitişiğinde talebeleri için açtığı

(Mehmet Ali Gündüz Hoca'nın hayatı)

Izmir DGM'sinin 23 Ağustos 1988 tarihinde verdiği karar, 30 Kasım 1988'de Ankara Yargıtay Mahkemesi'nde onaylıyordu. Böylece Mehmet Ali Gündüz hoca 4 yıl 2 ay hapisle yatması kesinleşiyordu.

Önce belli bir süre İzmir'de mahkum edilen M. Ali hoca daha sonra Yalvaç'a, oradan da Şarkıkarağaç hapishanesinde 1988'den bu yana mahkum bulunmaktaydı.

A. Emin Akdağlı

Kendini yakinen tanıyanların gıpta ettiği, halis bir mü'min olan Mehmet Ali Gündüz hapishanede yataken vefat etti. M. Ali Gündüz'ün vefatı mü'minler arasında derin teessüflere neden oldu.

M. Ali Gündüz hoca 8 Nisan 1988'de Yalvaç'ın Kumdanlı köyünde bir sohbeğe çağırılmış ve burada bir konuşma yapmıştı. Konuşmasında İslam'ın bir düzen olduğunu vurgulamış ve mü'minlerin İslam'ı iyi anlamaları gerektiğini dile getirmişti.

Konuşmayı dinleyenlerden Kumdanlı köyü bekçilerinden Musa Üstündağ ve Mehmet Selek ile Belediye Başkanı, M. Ali Gündüz Hocayı laikliği ihlal ettiği gerekçesiyle şikayette bulunmuşlardı. Bu şikayet üzerine İzmir DGM'ye sevk ediliyor ve 5 yılı aşkın hapis cezasına çarptırılıyordu.

Izmir DGM'sinin 23 Ağustos 1988 tarihinde verdiği karar, 30 Kasım 1988'de Ankara Yargıtay Mahkemesi'nde onaylıyordu. Böylece Mehmet Ali Gündüz Hoca'nın 5 yıl 2 ay hapisle yatması kesinleşiyordu.

Önce belli bir süre İzmir'de mahkum edilen M. Ali hoca daha sonra Yalvaç'a, oradan da Şarkıkarağaç'a sevk ediliyordu. M. Ali Gündüz hoca Şarkıkarağaç hapishanesinde 1988'den bu yana mahkum bulunmaktaydı.

Ocak ayının ikinci haftasında hapishanede rahatsızlaşan M. Ali hoca, hastaneye kaldırıldı. Tedavilerden bir netice göremeyen Mehmet Ali Gündüz hoca dünyasını değiştirdi.

Mehmet Ali Gündüz Hoca

Mehmet Ali Gündüz hocamızla 1980 öncesi zaman zaman beraberliğimiz olmuştu. O'nu yakından tanıma fırsatını bulmuştum. O'nunla ilgili olarak, Yalvaç'lı bütün mü'minlerin söyleyeceği ortak hususlar vardır. Bizde aynı hususları ya da sıfatları keisin hatlarla görmüştük.

O'nda Kur'an'ın belirlediği bazı sıfatlar oturmuş bir hal arz ediyordu. Halim, selim olşu, çok belirgindi. Safaniyeti ve içtenliği elle tutulur, gözle görülür; senli benli idi. Kalb kımayı bilmez. İnsanlar hakkında kötü düşünemezdi.

İlme derin bir iştiağı vardı. Küçük yaşta hafız olmuş ve medrese eğitimi görmüştü. Yavaş yavaş konuşur ama hep kalbten konuşurdu. O'nun yanında bulunmak bir haz, bir lezzetti. O'nun tatlı ve tabii hali sizin kasvetinizi dağıtır ve iç dünyanıza surur verirdi.

Allah (cc) dini adına birşeyler yapamamanın ızdırabıyla kıvranırdı. İmamlık yaptığı yıllarda cumalarda sohbet eder, cemaati uyarmaya çalışırdı. Küfre karşı şedid bir kin taşırdı. Bundan dolayı yaptığı bazı sohbetlerin de küfrün elebaşlarına saldırmaktan kendini alamaz ve bundan dolayı soruşturmalara mahkum olurdu.

O'nunla beraber olduğumuz bir günde tane tane ve metniyle birlikte şu hadis-i şerifi okumuştuk: "Kadere inananda keder olmaz." M. Ali hocamızın 163'ten dolayı mahkum edildiğini duyunca, hemen bu Hadis-i şerif geldi, gönlüme ve içim ısıdı, sanki sevinmişim. Duygularım şu noktada toplanmıştı; M. Ali hocamızın kuşkusuz bunca güzel bir mü'min olmasıyla beraber bazı günahları vardır. Rabbim O'nu dünya zindanına atmak suretiyle temizlemek istiyor ve tertemiz olarak katına almak diyor" İlk mahkum haberi glediğinde duygularım böyle olmuştu. Gelip-gidenlerden halini soruyordum ve güzel haberler alıyordum.

Küçüklüğünden beri bir ve beraber olduğu Hasan Kara hocamız vardı. Beraber ilim tahsil etmişler ve beraber hizmet vermişlerdi.

İzmir DGM'sinin 23 Ağustos 1988 tarihinde verdiği kararı, 30 Kasım 1988'de Ankara

Yargıtay Mahkemesi onaylıyordu. Böylece Mehmet Ali Gündüz hoca 4 yıl 2 ay hapisle yatması kesinleşiyordu.

Önce belli bir süre İzmir'de mahkum edilen M. Ali hoca daha sonra Yalvaç'a, oradan da Şarkıkarağaç hapishanesinde 1988'den bu yana mahkum bulunmakta ki-

A. Emin Akdağlı

Kendini yakinen tanıyanların gıpta ettiği, halis bir mü'min olan Mehmet Ali Gündüz hapishanede yatariken vefat etti. M. Ali Gündüz'ün vefatı mü'minler arasında derin teessüflere neden oldu.

M. Ali Gündüz hoca 8 Nisan 1988'de Yalvaç'ın Kumdanlı köyünde bir sohbe-
te çağırılmış ve burada bir konuşma yapmıştı. Konuşmasında İslam'ın bir düzen olduğunu
vurgulamış ve mü'minlerin İslam'ı iyi anlamaları gerektiğini dile getirmişti.

Konuşmayı dinleyenlerden Kumdanlı köyü bekçilerinden Musa Üstündağ ve Mehmet
Selek ile Belediye Başkanı, M. Ali Gündüz Hocayı laikliği ihlal ettiği gerekçesiyle
şikayette bulunmuşlardı. Bu şikayet üzerine İzmir DGM'ye sevk ediliyor ve 5 yılı aşkın
hapis cezasına çarptırılıyordu.

İzmir DGM'sinin 23 Ağustos 1988 tarihinde verdiği kararı, 30 Kasım 1988'de Ankara
Yargıtay Mahkemesi de onaylıyordu. Böylece Mehmet Ali Gündüz Hoca'nın 5 yıl 2 ay
hapisle yatması kesinleşiyordu.

Önce belli bir süre İzmir'de mahkum edilen M. Ali hoca daha sonra Yalvaç'a, oradan da
Şarkıkarağaç sevk ediliyordu. M. Ali Gündüz hoca Şarkıkarağaç hapishanesinde
1988'den bu yana mahkum bulunmakta idi.

Ocak ayının ikinci haftasında hapishanede rahatsızlaşan M. Ali hoca, hastaneye
kaldırıldı. Tedavilerden bir netice göremeyen Mehmet Ali Gündüz hoca dünyasını
değiştirdi.

Mehmet Ali Gündüz Hoca

Mehmet Ali Gündüz hocamızla 1980 öncesi zaman zaman beraberliğimiz olmuştu.
O'nu yakından tanıma fırsatını bulmuştum. O'nunla ilgili olarak, Yalvaç'lı bütün mü'minlerin
söyleyeceği ortak hususlar vardır. Bizde aynı hususları ya da sıfatları keisin hatlarla
görmüştük.

O'nda Kur'an'ın belirlediği bazı sıfatlar oturmuş bir hal arz ediyordu. Halim, selim ol-
şu, çok belirgindi. Safaniyeti ve içtenliği elle tutulur, gözle görülür; senli benli idi. Kalb
kıymayı bilmez. İnsanlar hakkında kötü düşünemezdi.

İlme derin bir iştiağı vardı. Küçük yaşta hafız olmuş ve medrese eğitimi görmüştü.
Yavaş yavaş konuşur ama hep kalbten konuşurdu. O'nun yanında bulunmak bir haz, bir
lezzetti. O'nun tatlı ve tabii hali sizin kasvetinizi dağıtır ve iç dünyanıza surur verirdi.

Allah (cc) dini adına birşeyler yapamamanın ızdırabıyla kıvranırdı. İmamlik yaptığı
yıllarda cumalarda sohbet eder, cemaati uyarmaya çalışırdı. Küfre karşı şedid bir kin
taşırdı. Bundan dolayı yaptığı bazı sohbetlerin de küfrün elebaşlarına saldırmaktan
kendini alamaz ve bundan dolayı soruşturmalara mahkum olurdu.

O'nunla beraber olduğumuz bir günde tane tane ve metniyle birlikte şu hadis-i şerifi
okumuştuk: "Kadere inananda keder olmaz." M. Ali hocamızın 163'ten dolayı mahkum
edildiğini duyunca, hemen bu Hadis-i şerif geldi, gönüme ve içim ısıdı, sanki
sevinmiştim. Duygularım şu noktada toplanmıştı; M. Ali hocamızın kuşkusuz bunca
güzel bir mü'min olmasıyla beraber bazı günahları vardır. Rabbim O'nu dünya
zindanına atmak suretiyle temizlemek istiyor ve tertemiz olarak katına almak diyor"
İlk mahkum haberi glediğinde duygularım böyle olmuştu. Gelip-gidenlerden halini
soruyordum ve güzel haberler alıyordum.

Küçüklüğünden beri bir ve beraberr olduğu Hasan Kara hocamız vardı. Beraber ilim
tahsil etmişler ve beraber hizmet vermişlerdi.

MAHMUT ÇATALKAYA - 3 Kasım 1994 Mardin

Yeni Yenyazı Dergisi Kasım 1994 Sayı 17

Sayfa 7 Müslüman Öğretmenin Cenazesi Bursa'da Kaldırdı.

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Balkavak Köyünde öğretmenlik yapan **Mahmut Çatalkaya** isimli müslüman, 5 Kasım 1994 tarihinde Mardin-Savur karayolunu kesen PKK militanları tarafından yanında bulunan üç öğretmen arkadaşıyla birlikte öldürüldü. 1964 Diyarbakır doğumlu olan **Mahmut Çatalkaya**, 6 ay sonra ailesinin ikamet ettiği Bursa'ya tayin olacaktı. Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi mezunu olan **Çatalkaya**, evli ve iki çocuk babasıydı. İlahiyat Fakültesi'nde öğrenci iken başörtüsü yasağına karşı protesto gösterisine katılmış ve iki sene hapis cezası almıştı.

Olay günü Balkavak Köyü'nden Mardin'e giden **Mahmut Çatalkaya**, **Ali Yıldız**, **M. Zeki Ödük** ve **Erol Ercan**, sürekli askerlerin bekledikleri mevkide bu kez PKK'lıların pususuyla karşılaşılıyorlar. Araçlarından indirilip götürülüyorlar. Olaya şahid olanlar, gereken yerlere durumu bildirmelerine rağmen hiç bir girişimde bulunulmadığını söylüyorlar. Olağanüstü Hal Bölge yetkilileri, olay 15.00-15.30 sıralarında vuku bulmasına rağmen, pusunun 16.40 da kurulduğunu iddia ediyorlar. Böylelikle belli bir saatten sonra güvenliği sağlayamadıklarını da teyid etmiş oluyorlar. Devlet güçleri cenazeleri, olayın üzerinden yaklaşık onbeş saat geçtikten sonra alabiliyor ve cesedlerin yanına varıldığında, gazetecilerin de olay yerine gelmesini ısrarla bekliyorlar. Şehid **Mahmut Çatalkaya**'nın cenazesi 8 Kasım salı günü Bursa Ulu Cami'de kılınan öğle namazı sonrasında Emir Sultan Mezarlığı'nda toprağa verildi. Şehid **Mahmut** yaklaşık altı sene önce "kahrolsun Zalimler", "Başörtüsü Namustur" diye haykırdığı için TC tarafından cezaevine götürüldüğü Ulu Camii'nin avlusundan tekbir sesleri ve "Şehidler ölmez" sloganları ile uğurlandı. Şehidin kardeşi yaptığı kısa konuşmada "**İki laik ve zalim kuvvetin halka yaptığı zulümlerden**" bahsederek "**Hiç bir siyasi partinin veya zümrenin şov yapmasına ve devlet törenine izin vermeyeceğiz**" şeklinde konuştu. Müslümanların kararlı tavrı üzerine Vali, Emniyet Müdürü ve Milli Eğitim Müdürü tören yerini terkettiler. İstismarcıların şov yapmasına fırsat verilmeden, **Şehid Mahmut**, gerçek dostları tarafından Heykel'den Emirsultan'a kadar, omuzlar üzerinde taşındı. Tekbir sesleri arasında kuran okunarak, dua edilerek defnedildi. Şehidin dostları şöyle diyorlardı: "Şehid mahmut bize iki emanet bıraktı. Birincisi ailesi, Ömer ve Taha isimdeki iki küçük yavrusu. İkinci ise hiç bir zaman elden bırakmadığı İslami Direniş bayrağı. Ey Şehid hayatın boyunca İslam üzere yaşadığına ve mücadele ettiğine şahidlik eden müslümanlar, inşaallah şehadetine de şahidlik ettiler."

LUTFİ ÖZGÜL: 4 Mayıs 1988-Ankara

MSP yöneticileri Şehit Lütfi Özgül'ün ailesine başsağlığı dilediler.

Gıda Tarım Bakanlığı Merkez İkmal Müdürlüğü'nde işçi olarak çalışan Lütfi Özgül'ün ailesine, Millî Selamet Partisi Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan, Gençlik kolları Genel Başkanı Ahmet Oğuz ve İşçi Komisyonları Genel Başkanı Mustafa Yıldırım başsağlığı dileyerek, katilin en kısa zamanda bulunmasını dilediler.

Fotoğrafta Şevket Kazan, Ahmet Oğuz, Mustafa Yıldırım ve babası Habib Özgül görülmektedir.

KAYNAK: Milli Gazete ?????? Sayfa:1

1981 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve ortaokulu İstanbul'da okudu.

Ortaokulunu bitirdikten sonra İstanbul'da bulunan Atatürk Lisesi'nde okudu. Ortaokulunun bir parçası sayılan Kur'an okumayı öğrendi.

Askere girmeden önce evlenmiş ve iki çocuk babası olmuştu. Şehid edildiğinde ise iki erkek, iki kız olmak üzere dört çocuk sahibiydi.

1982'de askere çağrıldı. Sakarya'da askerliğini tamamladıktan sonra, Seyrantepe semtindeki Şehit benzin istasyonunda çalışarak, geçimini temin etmeye başlamıştı. Oldukça müstazaf şartlarda hayatını sürdürmeye çalışan Tahir, 1989'da İslami mücadele ile tanıştı.

Asgari ücretle çalıştığı için geçimini bir hayli zor şartlarda devam ettirmesine rağmen, oldukça fedakardı. İçinde bulunduğu zorlukları hiç bir zaman dışarı vurmazdı. Ta ki biri özel olarak sorup, illa da cevap arama çabasına girinceye kadar. En zor şartlarda bile direncini kaybetmedi.

Çok hayali ve ağırbaşlı olduğundan dolayı, ailede çok sevilen biriydi. Ailesine karşı, çok alçakgönüllü ve anlayışlıydı.

Hayatının son demlerinde, çok arzuladığı şehadete; 14 Kasım 1993 günü sabah saat 7.30 sularında zalimlerin, arkadan açtıkları ateşle kavuştu.

Bir yakınıyla roportaj:

Şehidi biraz tanıtır mısınız?

Daha önceleri, O'nunla arada bir sohbet ediyordu. Şehid edilmekten önce bir seferinde, O'na sorduğum bir soruya karşılık, bana şu cevabı vermişti: **"Kim lailahe illallah der ve buna şahidlik ederse, kimse onu öldüremez, kim onları öldürürse katil olmuş olur. Hatta bu kafirler için de geçerlidir. İslam devletinin içinde kafirler de vardır. Ve bizim gibi onlarda yaşayacaklar, aynı adaletin şemsiyesi altında... Hele bu ortamda, müslümanım diyen hiç kimse, haksız yere adam öldüremez."**

O'na, kafirlerin niçin öldürülemeyeceğini sorduğumda da, bana şöyle dedi: **"Onlarda bizim gibi yaşama hakkına sahip, zimmîlerdir. Allah'ımıza, Kitab'ımıza, Rasûl'ümüze küfretmedikleri, normal diğer vatandaşlar gibî İslamî devletin koyduğu vergi vb. kanunlara uydukları sürece, onları öldüremezsin!"**

İnsanların öldürülmesine, tamamen karşıydı. Hatta bir seferinde de şu dileğini benim yanımda söyledi: **"Ben şehid olayım, kimseyi öldürmeyeyim."**

Peki, O hayattayken, O'ndan memnun muydunuz?

Biz niye memnun olmayalım. O yanlış yolda değildi ki.

O vurulmadan önce, bir şey olacağına dair endişeleriniz var mıydı?

Sıcak ve karışık olan bir ortamda, zulme karşı dumak isteyen herkes için böyle bir durum sözkonusudur. O da İslam için çalışıyordu. Bu yüzden endişelerimiz vardı. Hatta bir seferinde tüm yakın akrabalar birleşip, O'nun İstanbul'a giderek orada kalmasını istedik. Çalıştığı işyerinin sahibi de bunu kabul etmiş ve maaşını vermeye devam edeceğini söylemişti. Olaylar biraz yatışınca, tekrar dönersin demiştik. Buna rağmen O şöyle cevap verdi: **"Allah'ın bizim için yazdığı, hiç bir zaman ibtal olmaz; biz kafirlerden veya zalimlerden nereye kaçabiliriz ki?? Bizim, bunu kaldırmak için çalışmamız gerekiyor."**

Siz, süregelen bu zulmü, nasıl karşılıyorsunuz?

Bu insanlar, zannetmesinler ki, İslamı yaşıyorlar. Bunlar İslam'ı kendilerine alet ediyorlar. Bunu bilirsiniz. Nasıl? Hz. Hüseyin (as) ve Yezid (la) gibi... Aynen öyle...

Tahir, bilgiliydi, cesaretliydi ve konuşuyordu. Tahir, her zaman hakk'ı haykırıp, İslam'ı kendine alet edenlerin yanlışlarını da söylüyordu. Eğer bu gün benim hatam varsa ve bazı insanlar gelip benim hatamı söylerse, ben sevinirim. Fakat zalimler, hatalarını görmek istemiyorlar; gösterildiği vakit de böyle canavarlaşıyorlar.

Tahir'in geleceğinden korkma ve beni masanlar, bu zalimlerin içimle...
 masanların olduğunu, öldürüldüklerini söylüyor. Ne diyorsunuz?
 Ben, o karımta delim. Kur'anî hükümler apaktır ve anlaşılabilir. Kur'an ortada okundu
 bir yerde, aldandı olur mu? Samimi olan, kimseyi öldürmez
Peki, O'nu şehid edenlere sizin tavsiyeleriniz var mı?
 Biz hepsini Allah'a havale ettik. Allah onların hakkından gelsin.
Son olarak, müslümanlara bir mesajınız var mı?
 Müslümanlar bu davanın hakimiyeti için çalışmalı ve zulmü ortadan kaldırmaya
 bakmalıdır. Kur'an'ın hakimiyetinin gerektiği bu günde, Tahir'i şehid edenler, eğer
 samimi iseler, küfrün ve zulmün bu kadar çok olduğu bir dönemde, islam için çalışsınlar
 Müslümanlar bir ve beraber olsun. **Tahir**, Allah'a kavuşmuştur. Mele, Tahir'in gidip
 gitmemesi değil, bu gün islam'ın ayaklar atında olmasıdır.
Bizimle bu görüşmeyi kabul ettiğiniz için Allah razı olsun.

Kaynak: Hira Dergisi-Aralık 1993 Sayı:9 Sayfa:9

Dr. M.EMİN ALKAN, 16 Mayıs 1994-13 ARSİZAKIRI

1971 yılında Diyarbakır'ın fakir bir ailesinde dünyaya geldi. Cahit Sırrı Karacı İlkokulunda ilköğrenimini, Diyarbakır Cumhuriyet Lisesi'nde de ortaöğrenimini tamamladı. 1990 yılında Dicle Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Biyoloji Bölümüne girdi.

Üniversite 2. sınıftayken babası vefat eden M.Emin Alkan, geçim zorluğuna rağmen öğrenimini sürdürmeye çalıştı.

Üniversite yılları boyunca, İslamî doğrulardan, başkalarını haberdar etmek ve toplumsal-ferdî sorumluluklarını yerine getirmek için örnek sayılabilecek bir çaba sarfetti. 1993 yılında Denge' Berxwedena İslamî Kasetçilikten çıkan Qerina Mezluman adlı kaseti, bir çoğu kendi bestelerinden oluşan parçalara doluydu.

16 Mayıs 1994 Pazartesi günü, Sanayi Sitesi Ek Marangozlar Bölümü'ndeki iş yerinde çalışırken, zalimlerin silahlı saldırısına uğradı. 11 yerinden aldığı kurşunlara olay yerinde şehadete kavuşan M.Emin Alkan, son sınıftaydı.

Aslı Kürtçe olan bir şiiri:

Anaların inleyişleri

Çocukların ağlayışları

Kulağıma girdiğinde

Yüreğime bir ateş düşürdü.

Bu köyleri yıktılar

Bu evleri talan ettiler

Çocukları öksüz bıraktılar

Yüreğime ateş düştü.

Bin dört yüz yıldır

Tüm Ümmet inlemekte

Cihanda öksüz mü kaldılar

Ki kurtuluş yok onlara

Ömrüm elliyi buldu

Siyah saçlarım ağardı

Ve ben özgürlük hasretiyle

Ve ben bu dertle öleceğim

Artık yeter kölelik

Bir başkaldırı yapalım

İran halkı gibi

Özgürlük isteylim.

M.Emin Alkan

Kaynak: Hira Dergisi: Mayıs-Haziran 1994 Sayı:13 Sayfa:16

LÜTFİ ÖZGÜZ: 1 Mayıs 1980- Ankara

MSP yöneticileri Şehit Lütfi Özgü'ün ailesine başsağlığı dilediler.

Gıda Tarım Bakanlığı Merkez İktisai Müdürlüğü'nde işçi olarak çalışan Lütfi Özgü'nün ailesine, Milli Selamet Partisi Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan, Gençlik kolları Genel Başkanı Ahmet Oğuz ve İşçi Komisyonları Genel Başkanı Mustafa Yıldırım başsağlığı dileyerek, katilin en kısa zamanda bulunmasını dilediler.

Fotoğrafta Şevket Kazan, Ahmet Oğuz, Mustafa Yıldırım ve babası Hahib Özgül görülmektedir.

KAYNAK: Milli Gazete ?????? Sayfa:1

KEŞMİRİN İZLENİMLERİ

Keşmir, Himalayaların yoxtere ulaşan dağları, cennet gibi güzel vadilerden oluşan ve Hindistan, Pakistan, Afganistan ve Çin sınırlarının düğümlendiği, oldukça stratejik bir noktada bulunan Keşmir; bu gün 3 devlet tarafından bölünmüş bir konum arz etmektedir. Bu günkü konuma gelmeden evvel Keşmir'in tarihini kısaca şöyle özetleyebiliriz:

1320'lere kadar Hindü hükümdarlar Keşmir'in idaresini ellerinde bulundururlar. Bu durum, yavaş yavaş gelişen İslam'ın tesiri ile Müslümanların Keşmir idaresinde üst mevkilere gelmelerine kadar devam eder. Ve Şemsüddin İskandari ile, ilk Müslüman hükümdar Övhanının alan Emir Han zamanında, Hindü hakimiyetine tamamen son verilir.

Moğol hakimiyetinin arttığı yıllarda, çok geçmeden Keşmir de, Delhi de hüküm sürmekte olan Timuroğulları'nın hakimiyetine 1586 yılında girecektir. Moğolların Keşmir'deki hakimiyeti fazla sürmeyecek ve bölgeye sırasıyla Afgan, Sih ve Pencablı idareciler hakim olacaktır.

18. yy.'ın sonları ve 19. yy.'ın başlarında, Hint Yarımadası, yavaş yavaş İngilizlerin kontrolü altına girer. Bu yüzyılda Hindistan ile beraber Keşmiri de sömürgeleştiren İngilizler, tahakküm altına aldıkları her bölgede başvurdukları idare, yöntem ve taktiklerini, burada da tatbik ettiler. Hindü-Müslüman çatışmasını körükleyip, Hindü bölgelerinde müslüman idarecileri, Müslümanların çoğunlukta olduğu bölgelerde ise, Hindü idarecileri iş başına getirdiler. İngilizlerin başka bir yöntemi de, bölgede özerk prenslikler oluşturmaktır. Daha sonra da, bu prenslikler bazıları güçlü kabile reislerine hediye edilmiş, bazıları ise parayla satılmıştır. Keşmir işte bu ikinci gruba dahil edilmiş ve 1946'da Gulab Sing adlı bir Sih'e 7.5 Milyon Rupi karşılığında satılmıştır.

Sihler'in müslümanlara karşı tarihten gelen bir düşmanlığı olduğu için Keşmirli Müslümanlar, bu yönetime karşı sürekli ayaklanırlar. Fakat bu isyanlar İngiliz askeri desteği ile bastırılır.

İngilizlerin Keşmir'de yaptıkları sadece bunlar değildir. İngilizler, bir toplumu yok etmenin en önemli yolunun, önce o toplumu fikren bitirmek olduğunu çok iyi bildiklerinden, bölgedeki ilim ve irfan yuvalarını kapattılar. Bölgeye 8 tanesi kızlara ait olmak üzere 165 tane kolej açıldı. Buralarda dinine, kültürüne düşman bir nesil yetiştirilmeye çalışıldı. Tüm bu öğretilerin amacı İngiliz Lord Macauley'in deyimi ile "Hindistan'da (yarımada) kan ve renk bakımından Hintli, fakat zevk, düşünce, inanç, ahlâk ve zekâ bakımından İngiliz bir cemiyet yetiştirilmesiydi." Böylece misyonerler tarafından açılan okullarda İngiliz dil ve edebiyatı, Hristiyanlık öğretileri verilirken, fen ilimleri hiç öğretilmedi. Böylece İngiliz dil ve edebiyatından başka bir şey bilmeyen Hristiyanlaştırılmış kimseler yetiştirildi.

İngiliz ajanlar, müslüman Keşmirliye sürekli Hintlileri kışkırtılar. Hint Yarımadası'nın sahiplerinin Hintliler olduğu, Müslümanların bunu gaspettiği, ayrıca müslümanların Hint tanrılarını kurban ettiğini, buna mani olmak gerektiğini telkin ettiler. Tüm bu provokasyonların sebebini Hindistan Teşkilat Azası Sir John Strachey'in sözleri açıkça ortaya koyuyor: "Hakim olmak ve tefrika sokmak için yapılacak her şey, hükümetimizin siyasetine uygundur. Hint Yarımadası'ndaki siyasetimizin en büyük yardımcısı, burada yanyana iki düşmanın bulunmasıdır." Böylece İngilizler, devamlı Hintlileri destekleyip 1870 yılına kadar Müslüman katliamı yaptılar. Sadece inek kurban etme meselesi yüzünden, belki onbinlerce müslüman katledildi.

İngilizler, sapık Kadiyanilik Mezhebi'ni de desteklediler ve kurucusu Gulam Ahmed'e bol paralar vererek sapık öğretilerinin yayılmasına önayak oldular.

İngilizler, 2 Mart 1846'da Amritsar Anlaşması gereği, bölgeyi terk ettiler. Fakat İngilizlerin bölgeyi terk etmesi, bölgedeki İngiliz tahakkümünün bitmesine yetmedi.

Hint yönetimini beğenmeyen, Gilgat ve Saleti isimli Müslüman kabilelere karşı Keşmir'de askeri hareketler başlatıldı. Bu kabileler kahramanca savaşır Dağları geri püskürttüler. Hint Dağları, 1852'de bir saldırı daha yaptılar. Bu da geri püskürtüldü. Fakat daha sonra Hindü Kralı, fitne ile Mağiri ele geçirdi. Ve 1866'da müslüman erkekler